Оссолінсъкі колекції.

CD – диск виконано в рамах угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

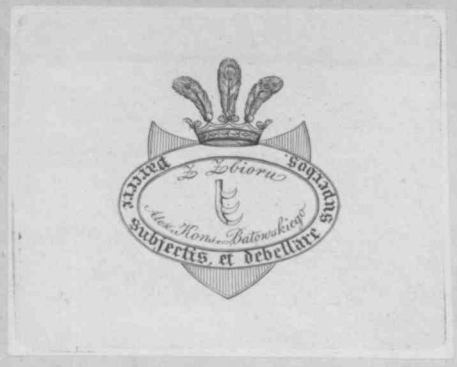
Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 4.
Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

547. Item. Z daru po Józefia Dzierżkowskim. Zeszyt osobny.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
АН УРСР
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
Ф.об 547

Nr. 547.

II. G. 35.

50

Rozpoznanie
Rękopismoów

Bibliotheki Zakł. narod. Imienia
Ossolińskich we Lwowie

(z daru po Józefie Dzierżkowskim)

Zeszyt osobny

Rękopisma in folio.
1 — 2 in 4°

" — Si quidquam est quod in hac vita teneat virum et inter procuras ac turbines mundi deque persvadeat animo manere, ut esse primum vor meditationem et scientiam scripturarum. " —

(Stanisław Gorski przy końcu Rękopis. Krzyckiego.) —

Spis Rękopismów

(Liczba nowa Inwentarza) w tym Zeszycie.

(	Wiadomość wstępna. —	stron: —	1. —
425.	Diariusz Sejmu 1746 r. —	"	5.
	Miscelanea varidico politica (1562–1772)	"	6.
424.	Mitorski Augusta II (1730–1740 circ.) —	"	9.
438.	Manuskr. Jabłonowskiego todyruskiego itd (pisma z lat 1379–1754.) —	"	12.
199.	Litera Sigismundi Regis et Tractatus de moneta Copernici (1515–1521.) —	"	13.
439.	Satyry Ign. Krasickiego autograf. —	"	23.
440.	Komedye Legoż autograf. —	"	27.
388.	Głos wołny Stanisł. Leszczyńskiego (1733 circ.) —	"	29.
397.	Miscelanea historico-polit. (1424–1725.) —	"	31.
389.	Historya o Argenidzie Jana Barclaja przekł. Wacława Potockiego (1697.) —	"	35.
396.	De tempore (sermones) ca 1487. —	"	37.
815.	Tractatus de Medicina (1475–1500 circ.) —	"	41.
820.	Incipiunt Statuta provincialia (1420–1429.) —	"	65.
376.	Glosa S. Thome super Evangelia (1408.) —	"	77.
831.	Cancionale latinum pargam. —	"	81.
761.	Epitome historiar. Joannis Dlugossii (1550.)	"	85.
825.	Grammatica (Prisciani etc.) 1480 circ. —	"	89.
819.	Biblia metrica Petri Riga —	"	93.
382.	Architectura militaris nova 1648 —	"	95.
426.	Zbiór Tranzakcyj Jeneb. Dytarowskich — (do lat 1389–1715 circiter.)	"	99.
824.	Miscelanea theologica et historica (1438–1470)	"	101.
812.	Liber qui Remediarius dicitur etc (1407.) —	"	115.

Miscellanea

816. Miscellanea historico-ecclesiastico-scholastica (ex annis MS. 123.

817. Miscellanea theologico-legislativa (1355–1460) — 145.

347. Grabadin seu Liber medicinarum particularium (1434–1450.) — 153.

(413) Miscelanea ecclesiastica (sermones etc) 1410–1438. " 159.

108. Jo. Longini Dlugossi historiæ polonicæ MS: manuum scriptor. 1620 (cont. annos usque ad 1296.) — " 167.

229. (3) Miscellanea historico-iuridica (1402–1676.) — " 171.

Sermones, disputaciones, tractatus etc (1450 cir.) " 173.

832. Opus iuridicum varias regulas continens (1488.) " 179.

810. Sermones pro diversis festivitatibus (sec. XV.) " 183.

Sermones de sanctis (cir. 1460–1490.) — " 187.

818. Sermones de Dominicis etc cum aliis theologicis miscellis — (cir. 1440.) — " 191.

830. Zbiór kazań i exercerii niedzielnych (1690–1702.) " 197.

814. Miscellanea ecclesiastico-antiqua (1470–1480) " 199.

813. Miscellanea diversa (1410–1451.) — " 217.

804. philosophia naturalis Carpentarij cum scholiis (cod. MS. ex 1618 Simonidis aut Solscij.) — " 233.

809. Scripta physica, philosophica etc Carpentarij (cod. MS. ex 1608–1609.) — " 237.

803. Vocabularius latino-polonus. (1573.) — " 243.

806. Stambuch von Georg Mecuio (1609–1623.) — " 245.

Rkpm greeko-ormianum.

Wiadomości Wstępne

Józef Dzierżkowski[1] zmarły na początku 1830 r. posiadał znaczne zbiory w książkach, rycinach i rękopismach, które bądź od młodości zamiłowaniem i znawstwem nabywał bądź darami od wielu osobistymi wszelkiej zostawał zajęcia pomnażał. Niemówiąc tu tylko o Bibliotece onej złożona była w Rzytarowicach pod Samborem a onej (i tamtejszą) we Lwowie gdzie od lat wielu ciągle przemieszkiwał. Ztąd po nim dwa Inwentarze ksiąg i Rękopismów przez Sądowych Komornikow zrobione zostały. po długim oczekiwaniu co się z niemi stanie nakoniec r. 1840 spadkobiercy postanowili rycinami i innemi zbiorami podzielić się, Rękopisma wszelkie darem złożyć w Bibliotece narod. Im. Ossolińskich we Lwowie a książki wdrodze publicznej przedać. czas do tej przedaży wiele niebyło dogodny — przedawano bez katalogów drukowanych ogłoszonych, bez Konkurrencyi po za obręb kraju a nawet miasta Lwowa

[1] Bb. Czasop: Zakł: narodowego Imien: Ossol: T. III roku 1830 str. 141 — 146. — Tygodnik Dziennik Literacki: Lwowskie z d. 5. Mar. 1830. N. 20.)

wa a jednak przeszło 28 tysięcy rękopi-
sm. Konw. że nie zebrano — w kilku
dniach rozkupiona została w do dóbr
rządzcy pana Józefa Hr. Dzieduszyc-
kiego, Gwalberta pawlikowskiego,
Zakład Ossoliński, Mikołaja Leeńskie-
go i Kajetana Jabłonskiego księgarza
a Jgła przekupnia książ starych —
Część dostała się ar w mniejszej licz-
bie nieco i do mnie. Katalogów
rzeczonych zbiorów dwa były: jeden
ogólny kopii tak czytelniczej
jak Lwowskiej; i ten się znajduje dotąd
w rku p. Mikołaja Udalryka Leeńskie-
go mieszkającego w obw: Kołomyjskiego. Drugi samych ksiąg i rę-
kopismów we Lwowie, ten po umar-
łym wszystko spadkobiercy mnie
darowali. W nim kdy konsygnowane
były wszystkie prawie Rękopisma pod
kategoryą II Libri seu Codices
manuscripti 949 — 56. oznaczo-
ne Liczbą porządkową 1 — 81 a księgą
tak tytuł jak Książek 761 — 841. —
Dyrekcya Zakładu odbierając takowe do-
dała liczbę swoją każdemu Rękopismu
wi osobnemu czarnym. Dla łatwiejsze-
go naleźienia tak samych Rękopismów jak w
nich będących przedmiotów (gdyż Rękopi-
sma te dotąd nie wcielono w poto-

czny

cznę Katalog wszystkich Rękopismów zakładowych a osobliwie przez zasłużonych zebranych) musz ich trzymać
1. wskazania Rękop: jako pochodzące zdarzeń po Dzierżkowskim —
2. Liczby przez Dyrekcyą położonej.
3. Liczby biegącej całego Katalogu Komorniczego u mnie będącego ato przyczynąć się ta odnośnie do Katalogu na każdym Rękopismie zewnątrz osobnem położonę najdujesz
Jeszcze i to dla pamięci dodać należy że nie wszystkie podług Katalogu Komornika Lwowskiego zakład dni posiada) — jedne może zatrzymane przez inkasorów, drugie po wypuszczonym z Konsystorzu zginęły, inne (lubo tych mało) z Katalogu Cyrkularzowskiego czyli ogólnego bez Numeru tu weszły a jeszcze inne jako dublety czyli mniej ważne uznane w zakładzie pisz przez p. Ang: Bielowskiego Skryptora. za podyżeniejsze wymienione są. Co wszystko następne Rozpoznanie przeczenie prędzej wnijte szczegółowo wykaże. Życzyć by należało aby nie tylko te gdzie oddzielnie opisane ale wszystkie inne Rękopisma potocznym Numerem (najprzystojniej Rzymskim) opatrzone być

mogły

mogły, która jednostajnością Kwiecznia
jest tak w katalogowaniu jak i u-
żytkowaniu czynnym w niej nowe
pomnożenia. pisałem a przy-
mamie tym Rękopismo zaraz
Dziś dnia 30 Kwietnia 1849 r.
w Odnowie. Alexander Batowski

Rękopism z Daru Dzieża. 3. n. 4°.

Liczba now. Inw. 425.793.

Diariusz Sejmu walnego ordynaryjnego w Warszawie w R.P. 1746 niedoszłego attente & synoptice spisany.

(od 3. 8bris — 14. 9bris)

(f. 1—80. reszta kart biała.)

Rękopism współczesny. Dzierżkowski znał swoje zbiory dobrze — słowa na 1ej karcie umieszczone własną ręką tak się zapewne: „Dziś jest przeczytał Diariusz tego Sejmu żeby ią przekonał, że przy tak błędnych radach tak prawodawcza izba tego i Rzadu polskiego stać niemogła, z-kąd ią władzy królów a tyranom jedna pour zatrzymującym Diariusz całego Sejmu był największym całego narodu Tyranem — ziszczy ią słowa Andrzeja Jezierskiego wdy Kaudomirskiego na dwa wieki przed Rozbiorem polski o burzliwych Radach Stanu rycerskiego powiedziane: memento te filioli mei, ex hoc Legatorum manipulum tonsi habuto periturj sumus omnes, procul dubio aliquando . . . . „ (Warsew: excptimo Statu Libri Cracovia 1598.) —

6

Rękop. Dzierz.° 4. 827. in fo.

Miscellanea iuridico-politica
(ab Ao 1562 — 1772.)
f1 — 185.

Rękopism pis około r. 1774. wy-
konany inszym charakterem. Tu
są różne historyczne pisma wła-
tasi jak wyżej i nieco do Konfe-
deracyi Radomskiej należących. —
(Vb. ouo: Kartki.)

Rękop. Dzierz° N. 5
L. now. pomen. 424. 780

folio min.

1) Z początku kart mil. 2.)

Miłostki augusta II Kr. polskie°

(1730 – 1740 circ.)

(f. 1 – 90.)

Rękopis bez żadnego tytułu – zwierzchów poniżej pomai że za augusta III pisany. Zaczyna się od słów:

„ Wspaniałości i piękności większej której jak zowią galanteryą w żadnym państwie Niemieckim widać nie było itd –

Kończy:

„ Conjuge non una fruitur, dex noster adulter,
Vt sciat hunc regem, quilibet esse patrem.

„ Lepszy widzę król Wtory niżli augusttrzeci,
Bo nie ma tu wpolsze nam narobić dzieci.

Na dwóch miejscu: początku kartaty, czytaj następuiąca ręką Dzierzkowskiego uczyniona wzmianka:

– kto jest autorem tego dzieła, dojść jest trudno; zdaje się iż napisanem było po śmierci augusta II. i że autor korzystał po części z dzieła Saxe-galanki 2) styl autora jest prostkim, żadnego nie zachowuje a przynajmniej nie wykazuje

porządku

2) Saxe – galante czyli historya miłostek sekretnych Augusta II napisał Pöllnitz po niemiecku który później na francuskie przełożono. Wydała w Amsterdamie w roku 1734. –

porządku chronologicznego — mając raz jedynie na celu opisać rozpustne życie Augusta II, jego miłosne intrygi wcale się nie trudnił sprawami którejby historyi; historyka godnemi były. Na karcie 46. jest ciekawe zdarzenie o Jeźmicie który pod postacią duszy w czyśćcu pokutującej obciążony łańcuchami, strasznie Józefa króla rzymskiego, zalecając mu najmocniej aby się strzegł wszelkiej zwady z Augustem, podczas w Wiedniu będącym. Józef zwierzył się tej wizyi Augustowej; i dodał że ten duch za 3 dni powrócić obiecał się, jakoż na czas naznaczony o północy pokazał się, August który mimo wiadomości Kr. Józefa wsunął się do jego pokoju, wnet porwał się na tę ducha; i oknem go wyrzucił. Strasznie złamał nogę zaczął wołać o ratunek, a gdy ludzie przybiegli pokazało się wtenczas że to był Jezuita i spowiednik Kr. Józefa. — Na k. 63 jest rzecz o procesie rozwodowym który się to czyni przed Konsystorzem Gnieznieńskim między Hr. Hoymb minist. Status i jego małżonką z domu Chalsteyn król ten rozwód popierał, bo tę Ha-

biuz Hoym (która ~~bol~~ potym imie Kozel nosiła) przybrał sobie za metresę, rzecz warta zastanowienia, jak Konsystorz Gnieznienski mógł tadzie sprawę, między osobami rodzego państwa i winnym kraju w małżeństwo połączonemi. Wielgu dziwa można się domyślać o mitosnych intrygach Augusta w polsce; z polkami. Wielkie to było obyczajów skażenie, bo własne matki do tej rozpusty króla przykładały się, niepomni na hańbę jaką się okrywały. —"

12.

Bykop: Dzierz° N. 6

Liczba nowa. Inwentarza 438. 776 folio.

Zbiór z manuskryptu Jw^o Jm^ci P. na Jabłonowie Jabłonowskiego Wdy y Generała Ziemm Ruskich Moscichi° Białocerkiewskiego Jtty przepisany w Roku pan: 1754.[1])

(f. 1 — 150.)

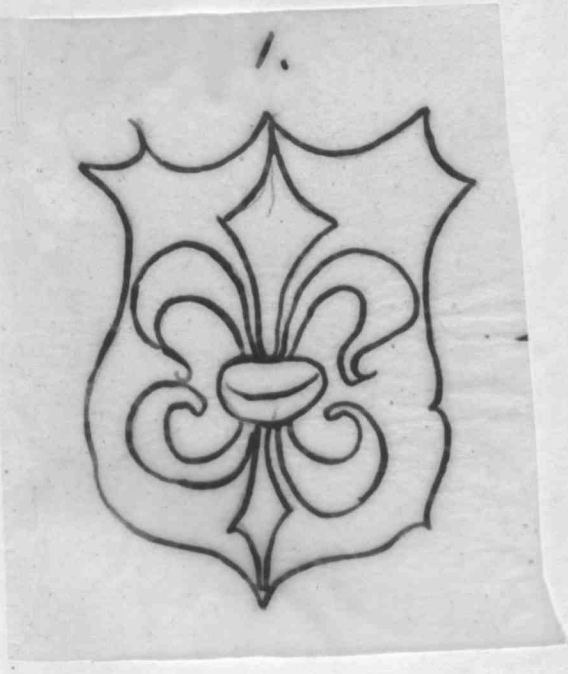
Księzka Kopialna blisko r. 1760. zawiera Miscellanea do Ordynacyi ostrogskiej; z czasów Jana III. abo Elekcyi Augusta II. Bb. osobne Kartki

[1]) pisma rożne tu z między latami: 1379 — 1754.

Bpkop. Dzierżk. N. 9 folio.
L. nov. Juvenal. 199. 783

(Litera Regis Sigismundi de Tractatus de moneta.)
(ab 1515 — 1521 incl.)
(f. 1 — 5 mil: p. 1 — 309.) [1]

1) na 1ej Kar. milicz: przed stronnicami paginowanemi ołowkiem przez Dzierżkę dawniejszym pismem tytuł: Epistola Regis. — Tym wielce starowrnym bo współczesnym rękopismem są w wspomnianej stronnicami gorliwie w tutejszym zbiorze pod Ll. ChXXVI — ChXXVIII. ni. fo. Zakon osobny kodeks pod L. ChXIX. ni. fo. —

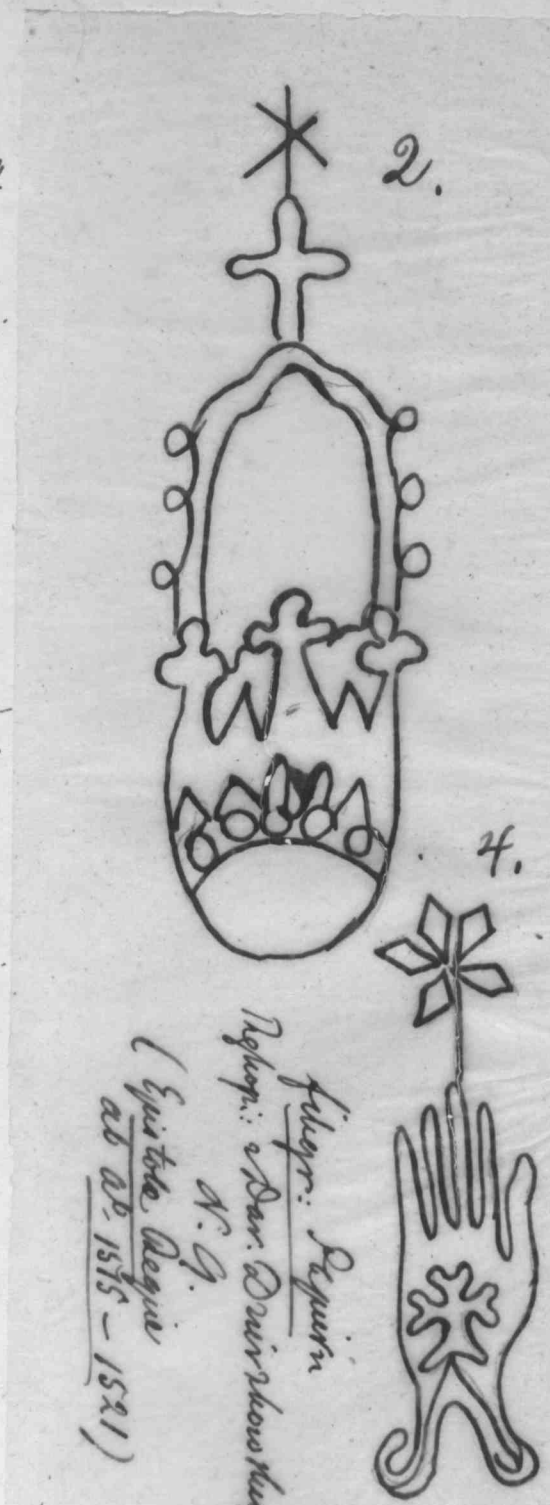

Księga Kopiałna ile w dzisiejszym stanie niedawno liczbami stronnic zaopatrzona wcale zupełną nie jest. Zbraknąwszy bowiem tak wprzodku jak przy końcu, tudzież z kilkakrotnego liczbrzenia widać iż od czasu jak rzecz wpisywać poczęto, wiele kart ubyło. Oprawa nawet nie jest pierwotna ale z końca XVIII wieku w skórkę brunatną z powtórnym obcięciem i farbowaniem brzegów. — (f. 4. mil.) pismem któremu i zeszła:
Excerpta aliquot (quasi Sententiæ) ex literis Danticis ex Hispania datis — b. d.
Nie same przecie listy królewskie tu się znajdują, są i inne listy i akta zlat poniekiądś, ale bez porządku chronologicznego wciągane co dowodzi że dopiero ku końcowi panowania Zygm. I. Króla i ten zrobiony. wiele też bez dat, czemu zaradził ostatni zbierający Dzierzkowski dodając obok rok przybliżony a to w pisaniu

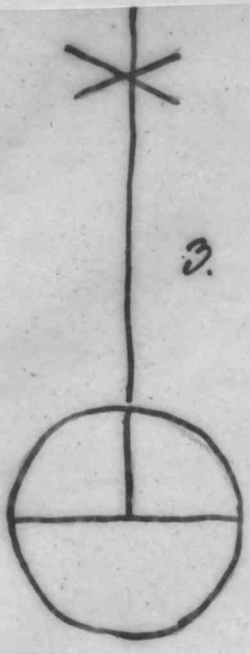
moim

moim przyjaciel. proch defektów z wydarcia kart, którem Rękopis podpadł przed ostatnią oprawą najważniejsza przerwa jest p. 229. na której list Zygmunta do Ludwika kr. węgierskiego niedokończony. Na stronnicy bowiem następnej przypada koniec pewnego królew° mandatu do Hetmanów w pruskiej wojskiem będących. z których: List o umowach pokoju (p 241); List do papieża (p 243) wojnę pruską dotyczą. Rękopis ten można uważać za wybór aktów z Listów Kancelaryi z Gorskiego Tomów III. IV. V. Należy więc do tej epoki. — Niemamy tu najmniejszego śladu ani daty pewnej, przez kogo pisany, lub kosztem czyją był najprzód własnością. (W. Jac. Nin: i filigrany pap:) Tyle można twierdzić że jest wiarów obudwu Zygmuntów a zatym Hanisz. Gorskiemu współczesny. — Wnosząc z Listów portowne najważniejsze dyplomatyczne stosunki powziąć — bydź może iż służył któremuś z Kanclerzów późniejszych aż do Orzechowskiego który z najdłuższej za tym wyrokiem urzędnie rozstawał od obu królów Zygmuntów do końca

zagranicznych

Filigr: Rękawica
Rękop.: z Dan. Działyńskiej
N. 9.
(Epistolae Regiae
ab A°. 1515 – 1521)

filigr: papieru
Rękopis: zdaw: Dzierzkowskiej
N. 9.
" Epistolae Regis ab Ao
1515—1521. "

zagranicznych pozostało używany. Kancelerz
zdawany wspawaw Apostej; kroła niemogł
tej obejść bez podręcznego podobnego zbioru
potrzebował nieraz zajrzeć do archiwum
którego wcałości mieć zrobą niemógł —
niewoził zrobą i niemógł wozić priorów
składanych co do tajemniejszych spraw
wkarbu — ale miał natomiast księgi
które spisywał kazał wypisać zpod ręki
pieczęci akta — lub ważniejsze dla niepre-
widzianej potrzeby (może niekiedy dla pro-
stej formy) kopiował. Takim jest ni-
niejszy, jak dowodzą jeszcze owe wszędy
mienił opuszczane daty, nawet nagłówki
listów, które tak pisarzowi jako i zeta-
sowiciowi wówczas zbyteczne mogły być za-
wsze a te dziś z trudnością odgadywać
trzeba i często do dziejów błędnie użyte
być mogą. Są tu pisma których sam
Gorski nieumieścił w zbiorze Rękopism za-
cowniejszym jeszcze. odmyślał je wszystkie
Dzierzkowski dodając niektórym rok, na-
wisko i tp. ołowkiem, czem pomiędzy u-
łatwił onym wszystkim. — co do własnoś-
ręczności także zostawie wątpliwą. Jednie-
mania atoli mego opuścić niemogł. —
Wcześniej jak długo Jan Dzierzkowski
niewierzchnik w znaczeniu i zamożnou" pro-
pozarzenia wzrastał a przy końcu istnie-

nia

nia polskie wraz z nią prawie upadł. Ostatni Karol Radziwiłł stracił nie tylko swoją ale wraz Zotkiewskiej, Danilowiczów i Sobieskiej rodom tam zamieszone fortuny i po Litwie, Rusi i polskie rozległe włości". Dzięki temu że przy głównego kiłkowickiego archiwum w Nieświeżu, mieli Radziwiłłowie i na innych miejscach mniejsze archiwa w które składali papiery i pisma mianowicie tam, gdzie główne było siedlisko której z powyżej wspomnionych rodzin. Jedno takich było Turzyńska pod Zotkwią miejsce rodzinne i dziedziczne Stanisława Zotkiewskiego Het. w. K. – czytam na Kar. 4. następującą kwitancyą która ze znajdującego się tam niejaki stanu: „1781. d. 29. Marca tą książkę z archiwum Turzyńskiego do Michała synia mego powracam na czas który oddać znowu do archiwum – powinien. anna Łoniowa. P. K." – właśnie między r. 1780 a 1790 zostali zastawni poszczególnie majętności radziwiłłowskiej nabywcami dóbr Turzyńskich Łoniowie – od których archiwum Dzierzkowskie odbrać otrzymał

Leo papa decimus

dilecto filio nobili viro Alberto in regno Hungarie ac
diuis Stephani S. & Marie Jerosolimitane ac prussie

Dilecte fili. salutem et apostolicam benedictionem. Litteras ad pa-
ternitatem tuam Zacharias Epm Laodicen prelatus do-
minicus et frequentes tecum nuncios tue fidelitatis
imprimis ac tue predilectionis viscera, pro nostris gratulatoriis ejusdem
fidei contextibus nouerit, cui nomine nuncupatis libris
nuncupanda, plenarie ex fidei in omnibus per me nouerit
restat, non ante ipsi ac aliis ab hiis ipsas audiret cum habilitas tua
prestabit. cum tibi fieret in his quo opamur ordinatione
statum regnorum, et spiritualium deuotionis conspicimus opportuno
et exacto deo. nabis qui meritis valeat ordinandis. dat Rome
apud S. petrum. sub anulo piscatoris die xxvij septembris
1514 pontificatus nostri anno xij

Evangelista

Zac Similes p. 96.

Odpisma po Josefie Dnieprskowskim N.9. = Epistole Regie ab ao 1515–1521.

(podobnym charakterem cały pisany.) Ma bardzo podobne pismo ołówkiem
uczyniona dedykacja Mikołaja Kopernika znajdującym się w Bibl. Jagiellońskiej
Dziś – a gdy porównamy ze traktat jego de moneta który znajduje się
w obrazie ze całą treścią Kopernikowe pisana co i poprawki i [illegible] cały wszystko potwierdzają.)

mat. Z tego ślad biorąc, niemniej, z marginalnych drugiej ręki dopisków wnoszę ze zbiór ten albo wyszedł z archiwum Nieświeskiego po Sydorowiczkim Kanclerzu, którego jedyna córka wszystko wiem Radziwiłłów wniosła, albo był własnością Stanisława Zołkiewskiego Hetm. i Kanc. W. Lit. do którego dostać się mógł z archiwum ramojskiego po Janie Het. i Kanc. W. Lit. r. 1605 zmarłym który niemu synowi swemu Tomaszowi Zołkiewskiego jednym z opiekunów nadmienia. Jakkolwiek bądź pisany Kodeks najpóźniej około r. 1540. bodaj czy nie Kopernika Mikołaja ręką. autografy bowiem które oglądałem w Bibl. Berlińskiej r. 1845 bardzo podobny charakter pisma mają któremu cały ten Kodeks prawie pisany, tem bardziej że tu i ówdzie mikrom nie znana rozprawa o ocenieniu monety (gusi (cyrkiel) (brulion) napisaną znalazłem. — (O tym ostatnim piśmie następnie — nie wszystkie postrzeżenia osobnemi wykazuję Kartkami do których odsyłam.)

18.

(p. 264 –) L. łyt.

De estimacione monete

Do sprawę tę napisał zpolecenia kró-
la a może i Stanów Mikołaj Ko-
pernik około r. 1521. Lubo to
zkąd inąd zaniągamy. Między la-
tami 1520 — 1526 nastąpiło no-
we urządzenie (ordinatio) mone-
ty wpolsce i wprzyległych do
niej prowincyach. Nawarmijskie rozko-
dziły kwestyę o dopuszczaniu bitych
pod stemplem królewskim w prusach,
a to najprzód dało powód do na-
pisania projektu jakby ją nadal
polepszyć. Miasta pruskie miały
wyłączne przywileje bicia monety
i używały ich ze szkodą Korony-
bijąc ją wpośledniej probie – a lubo
je wraz z zaślubieniem w Swidni-
cach i na Szląsku bitemi poda-
ny kilka razy wywoływano, zle-
mu tym środkiem skutecznie nie za-
radzono jeszcze. przedmiot ten wa-
rzyły wzięto pod rozwagę na sejmie
w grudniu zajmród, (1522.) na
którym M. Kopernik jako delego-
wany zkapituły warmińskiej zaj-
dował się. Spodlona moneta pruska
jeszcze od krzyżaków wciągu całego
niemal XV wieku, nowego urządzenia
spiesznie wymagała. projekt o

tem

tem wpisnie niniejszym przedstawi Kopernik stanowi a wiec jestnie tego zamiego roku miniał wyjść zpod pióra iego. Lecz obruszywszy niechęć miast pruskich Gdańska, Elbląga, Torunia a nawet Lipska przeciw autorowi nie znalazł roku tak dalece ze stanowiska zdaje się za miastami projekt ten stawionemu dotrwała. Obrad materyałów na zjazdach ciągle była przedmiotem narad aż nakoniec przez króla i stany † r. 1526 poparta r. 1528 ostatecznie uregulowana i zatwierdzona została. (ob. Lengn. T. I.) — W Rozprawie Kopernika zgromadzone majątkowe rzeczy napisanej przebijają się zasady umiejętności gospodarstwa krajowego. Wiele rozstrząsa prawidła według których zmiana w wypuszczeniu nowej monety w pewnej mieszaninie kruszcu stanowi przyjąć doradza[1]) zdania iego jasne pojedyncze i zwadowniu pełne. Traktat ten długo ~~bez~~ zapomniany, nowszymi nieznany zupełnie. T. Czacki w swojej rozprawie: o rzeczy mennicznej ruskiej, w której jakiegoś Dzera Kaspra burm. Krakow. podobnego pieniądza autorem mieni. O ordynacji r. 1526 dotyczącej obszerniej w do zmiany stopy mennicznej dopiero pod r. 1545 nastąpiła.

Zastrzeli

† na Sejmie piotrkowskim

1) Rozbiór dokładniejszy o tym piśmie znajdujemy w księdze I. Czyńskiego r. 1847 w paryzu ogłoszonej: „Kopernik et ses travaux (p. 44–55.)

Zastygnęli wprawdzie niektórzy późniejsi pisarze pruscy o pewnym Kopernika o monecie piśmie ale tylko zwyczajnie mającego w Kasprza Szyca (Hist: rer: prussi: Lipzig. 1599 p. 480) Łamiące atoli Romanowe r. 1769 miejsca tego mienia, które nadto z autografem Bentkowskiego nie zgadza się.— Widzi się więc że były dwa pisma Kopernikowe a Szyc miał pod ręką pierwsze, które r. 1522 napisane [1]) drugie obszerniej rozmyślające wspomina D. Braun von pol. u. preuss. münzw: Elbing. 1722. p. 50. — Co czasu powtórnych o nowej mennicy to: Wiadomości w hist: liter. T. I. str. 97–102 podał.)

pismo Kopernika uwiezione przez Szwedów z wielo innemi papierami z Warmii do Sztokholmu, roku 1801 prusakom, Krajem rzeczpospolitym zwrócone zostało, ma dotąd posiadać Tajne archiwum Królewskie w Dziale I pod L. IX. Z niego zrobiony odpis urzędowy udzielił Vater Czł. war. Tow. przy. Nauk Lipsiense który go w Bibliotece Liceum Warsz. złożył a Bentkowski pierwszy raz drukiem

[1]) Ob. Bentkowskiego wyd: tej wprawy, i jego przedmowę str. 5. — który wiele wyraźnego dowodu niebędzie, aby ją Kopernik roku dopiero 1526 pisał. —

Niem ogłosił tytułem następującym.
Nicolai Copernici / Dissertatio / de optima monetæ / cudendæ ratione / Anno MDXXVI scripta nunc primum ex eius autographo typis vulgata / Rozprawa / Mikołaja Kopernika / o urządzeniu monety / napisana 1526 roku / teraz zięgo rękopismu pierwszy raz / drukiem ogłoszona / wyszła z pamiętnika warszaw° na mies: Sierpień 1816 roku / w Warszawie / w drukarni rządowéj / 1816. / w 8ce. — poprzedza krótka wiadomość, której ty dostarczamy za najpierwo Sejm grudniski r. 1522 dał do niéj powód. Szkoda że mogąc mieć od archiwisty królewieckiego Faber podobizny tych Kopernika oney z Olsztyna niedostawił. — wkrótce wydanie — otrzymuje się od podania rozumienia niniejszego kodexu, które kto zechce sam uczynić może — dodam jedynie że wiele słów przez skrócenie w czytaniu mogły być zmienione a nasz rękopis bardzo często niewyraźny. —

Rękop. Dział. 10. a.
L. nov. Inwent. 439. 811. folio.

Satyry (Ignacego Krasickiego B. W. P.)

(f. 1 – 36.)

Autograf. pisany jednak musi być jest po wydaniu wiersza x. B. W. (u) u Michała Grölla r. 1784. w Warszawie in 8° min. które ma być drugie pierwsze bowiem jestże r. 1778 wyszło (Bentk. I. 423.) między temi wierszami żadnej z satyr tu będących niema. Krasicki wtym zdaniu napisał satyr XXII. Dmochowski wydawca dzieł iego zupełnych rozdzielił tamowe na dwie części. w 1ej umieścił XI, prócz pierwszej do króla której nie nazwał satyrą – w 2ej części jest satyr X. a wtej powtórzone te wtym zdaniu jest w wydaniu wspomnianym wydrukowane (wyd. Dmoch. T. III. str. 107 – 212.). Znajdujące się przekonywa tym że pismo będzie poźniejsze od tych ostatnich – najpodobniej wie jest po r. 1785 pisane. Porównania okazuje się że z makulaturami

mi

Dyk. Dział 10. 6.
L. now. Inwent. 440.797. folio.

Komedye (Ignacego Krasickiego B. Warm.go)

(f. 1 – 138.)

Autograf pisany jak się zdaje około r. 1788. Na okładce wierzchniej verso ręką Dzierzkowskiego: „Rękopis Ignacego Hr. Krasickiego Xięcia Biskupa warmińskiego a teraz Arcybiskupa Gnieznieńskiego y prymasa." Tego napisu wnosząc iż jeżeli nie zaraz poprzednio od Synowca to wprost od autora Dzierzkowskiemu Dyk. ten dostał się. Komedye tu się znajdujące wszystkie własną Krasickiego ręką pisane wielkiemi literami po pięć. tą:

I. (f. 1 – 33.) Solenizant. Komedya we 3. aktach. —

II (f. 34 – 67.) Frant. Komedya w 3. akt.

III (f. 68 – 104.) Po modnemu. Komedya we 3. aktach. —

IV (f. 105 – 138.) Statystka. Komedyawe 3. aktach. —

Tych pierwsza i owarta drukowane

według

według Bentk. T. I. s. 530. pod zmyślonym imieniem Michała Mowińskiego w Warszawie u Grölla 1780. 8vo Dodaje: Trzeci Komedyą Zgan której tu niema ale zato Druga; i Trzecia niniejszego wykopisu byłyby dotąd niedrukowane.

Rękp. Dzieroż. 13
L. now. Inwent. 388. 778 folio.

Głos wolny wolność ubezpieczający.

(około r. 1733.)

(k. 1 — 144.)

Odpis współczesny. Autorem tego politycznego dzieła jest Stanisław Leszczyński król polski. Wydało zdrukiem w Nancy (b. m. r. jakowyżej.) Ob. Rękp. Bibl. Ossol. L XIII. folio i L XXV. 4to pod którymi mój opis. — Niniejszy zdaje się być pisany przed wyjściem zdruku — warianty jakieby jakie były to najwyżej wskazuje. Tytuły rozdziałów w to pismo następują się:

k. 1 — 8/2. Przemowa. —
- 8/2 — 20/2. Clerus. —
- 20/2 — 30/2. Król. —
- 31 — 38. Ministri Status. —
- 38 — 46/2. Senatus. —
- 47 — 55/2. Ordo equestris. —
- 55/2 — 65. Forma consiliorum. —
- 65 — 74. Sejm —
- 74 — 80/2. Interregnum między Sejmem a Sejmem. —
- 80/2 — 86/2 Plebei. —

87 —

f. 87 – 96.) Woysko. —
– 96 – 105) Skarb. —
– 105/2 – 114) Sprawiedliwoś. —
– 114 – 119.) Polities. —
– 119 – 144.) Elekcya Królow —

(na okładce wewnątrz „ex libris M. Hyacynthi Antoniy Rola Kochańskiego P. T. Bielscensis Camerariy Granicialis Terræ Leopol. ac Districtus Zydaczow. – na Kar. białey przed tyt.: „z Bibliot. Jo X. Jm. Antoniego Luborwirskiego wdy Lubelskiego manuskrypt od Lambrechta„? (który miał być w Lotaryngii przy Lesznyńskim.)

Rękop. Dzierżk. N. 14
L. nov. Inwent. 397. 791. polit.

Miscellanea politico - historica.
(1424 – 1725 cir.) k. 1-329.

(Księga Kopialna. Co do dzieła poniżej wykazanego pisana przy końcu XVII w. pięknym charakterem – co do reszty z pierwszej połowy XVIII. rozmyślnie ręk. oprawa szczarny skóry bardzo popsuta. Tytuł główny dzieła od którego księga ta poczyna się jest:
(k. 1 – 235.)

Palatium Regina Libertatis.

Rempublicam oratoriam complectens. quod ex genio et prescripto Eloquentiæ. ad utilitatem percommode, ad splendorem magnifice sumpta propriis laboris erexit oratoriis luminibus illustravit, præceptis diendi agendique excoluit, discursibus monitisque politicis informavit multiplicis eruditionis copia locupletavit et futuro polonæ Juventutis usui aperuit annus ni Libertatem aperti orbis 1. 6. 7. 1. ni Collegio Lublinensi Societatis Jesu.

(Jestto rozprawa krasomowcza oparta na wolnościach politycznych budowy rządowej

dowej polskiej. Części składające ją to:

f. 2.) Delineatio palatii Regina Libertatis (po polsku.)

– 4 – 49½) Domina palatii Regina Libertatis (§§ I – XXVIII. po polsku i po łacinie.)

– 50 – 107½) Thesaurus palatii Regina Libertas (alfabetycznie ułożony herbarzyk, historycznie, symbolicznie, i alegoryczno-panegirycznie objaśniony po łacinie.)

– 108 – 176.) Ornatus palatii Regina Libertatis (Rozdziałów I – VI. które autor nieznajomy rozwiódł aulea według części sztuki oratorskiej t. j.: weselnych – rodzinnych – publicznych koronnych – powinszowań – pogrzebowych itd. Każde auleum paragrafami, cytatami autorów itd. przedzielone a wszystkie po łacinie. – Tu dowód jasny można znaleźć jak młodzież szkolna tą wyszukaną erudycyą i napuszonymi wyrazy pamięć swoją obładowywała, że wychodząc ze szkół nie umiała ale uniemożną pamiętną próżnią w okresie kilkat przeszłą – dzisiejszym nauczycielom (Jezuitom.)

zostawiła

rozbawiła. —

f. 177 – 206.) Circulus Palatii Reginæ Libertatis. (Ten oddział zasługuje na uwagę. poczyna się od spisu pamiątek współrzędnych książąt i królów. Dalej mówi o Elekcyach, Koronacyach, o władzy rządu, sejmach, wakancyach, godnościach, o obowiązkach urzędników, prerogatywie władzy polskiej (f. 198. potestas Regis restricta.) – O radach, wojsku; pisana po polsku i po łacinie, wszystko z tła ludu, Konstytucyi kor. i innych domowych źródeł wyjęte dla obznajomienia tych ze składem Rządu polskiego czytania godne. —

f. 208 – 235.) Corrolarium operis (w tej części zebrał autor pisma objaśnienie niektóre materye części poprzednich. – Dla piszącego dzieje krajowe trzeba koniecznie przeczytać tę rozprawę całą. —[1])

Co do innych w tym Rkpsie. pomiędzy dopisanych przedmiotów ob. osobne Kartki.

[1]) w Rkps. Bib: Ossol. pod L. CLXXXI. 4° p. 259 est tegoż autora który jest effektowy ustęp tego samego czasu rozprawa pod tytułem: Pentagonum Pallatij Libertatis polonæ. którą należy z niniejszą porównać. —

Rękop. Dziersk° N. 15
a. nov. Inwent. 389. 792. folio.

Historya o Argenidzie

(cir. 1697.)

f. 1 – 407.

Rkp. kopialny dzieła napisanego po łacinie przez Jana Barklaja a przełożonego na polskie przez Wacława Potockiego. Znalazł mój swego. pełno jest w bibliografiach; mnie ksiązkami nazwisk tak o jednym jak o drugim. Dość że jest to gadanina długa do przeczytania której wielkiej cierpliwości trzeba a co dopiero do skopiowania – niemam bibliotekiej aby dzieła tego nieposiadała – szlachta za Jana III i Jakóv rabiąca nudy wszystkie temi wierszami. —

Rękopis bardzo niekodrony. Defekta zwydarcia stron 3: na kartach: 192. 240/1. 246/2. 250/2. 299/2. 300/2. 319/2.

Bibliop. Dzierz. N. 17
(N. nov. Invent. 396. 973.[1]) folio.

De Tempore Sermones

Thesauri Novi

(Ao 1487.)[2]

f. 1 — 544.

(Tytuł wycięty z deski okładkowej wierzchniej wewnątrz. pod nim czerwonym barwo bladym inkaustem: Liber donatus Dno Thome de Zawada protunc vicario Ecclesie cathedralis .... per honorab.m michaelem Sacristianum eiusdem Ecclesie cain egrotum ultimam voluntatem ordinantem. anno 5531 (1534.) Na 1ej kar. wgórze zdaje mi tego mihała Zalwyrtyana ręka: „ michaëlis .... (: Gypsh c (: hyr :) Liber hic „ na tej samej karcie „ Conventus Leopoliensis Corp. Christi „) — pismo jednej ręki wstrócemais mnogim papier twardy wpierwszych Kartach zbrutwiały (filigran: głowa wołu między rogami pręt na którym w górze korona a nad nią krzyż.) wtrodku dobrze zachowany przy końcu kart kilka zbrutwiałych lecz nic nie brakuje. Oprawa deski powlekane skórą brunatną zwycięskami z XVII. — wykonanie kodeksu staranne Tytuliki czerwonym inkaustem. Litery początkowe

[1] Numer ten musi być z konsygn: Rejtenwickiego Inwentarza - niema go w Katalogu Lwowskim ani nimo.

[2] Ob. na końcu tego opisu.

czątkowe większe na przemian czerwono i niebiesko pisane. ważniejsze miejsca na margenesach czerwono podkreślane lub całkiem pisane jedno co tekst kłuc. Tąż samą + notowane przedniaty gdzie niektóre obrazowe. na każdej zaś stronicy wprzódy górą po prawej: sermo po lewej numer kazania rzymski również czerwono. wszystkie kazania pisane we dwie kolumny; przy niektórych nieco głos drugą ręką już z XVI wieku marginalnie do materyi. ff. 199 - 209. wzmianka 2
o Sm Stanisławie B. Krakowm ff. 110. biała na dopisanie kazania XXVII zostawiona - układ domyślemy się że kodeks jest kopią dawniejszego, albo różnych zbieranych w jedno.

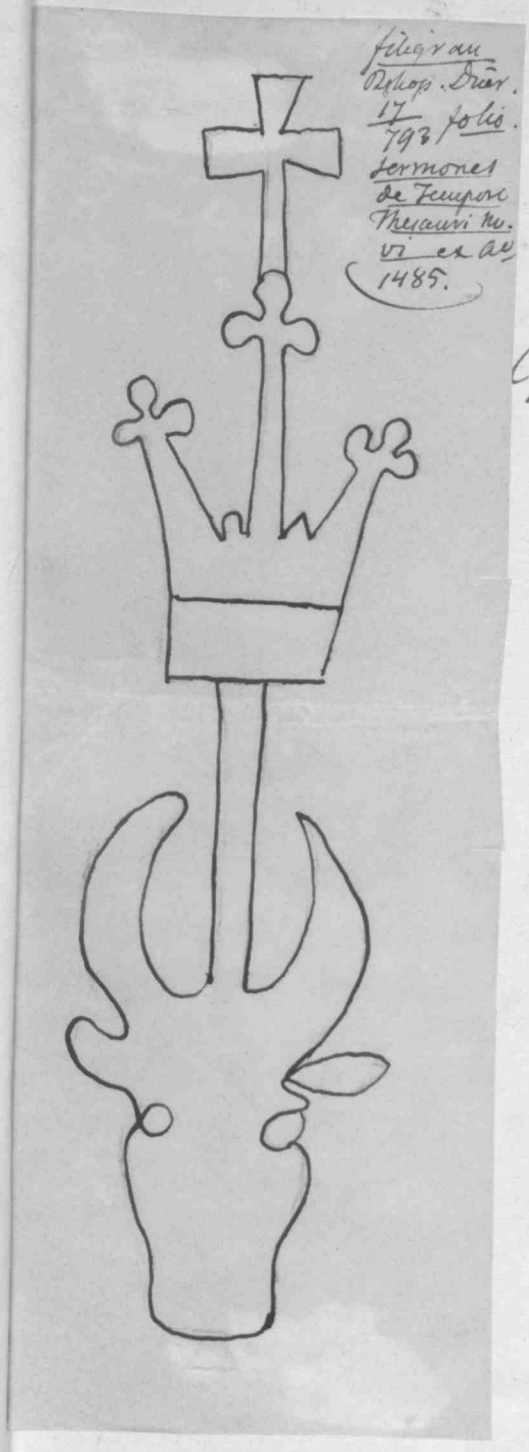
+ farbą

Układ kodeksu tego cały.

(ff 1 - 12.) Tabula sermonum de Tempore. (alfabetyczna.)

(ff 13 - 14.) Continencia sermonum istius Libri, judicans quo quis vis in principio revolvat sermonem volitum et ut sciatur quot sint sermones de una quaque dominica totius anni frequenter

enim

filigran
Bischop. Brün.
17
793 folio.
Sermones
de Tempore
Thesauri nu.
vi ex an
1485.

enim ponitur in hoc libro de eadem dominica quod semper referendum est ad dominicam immediate precedentem. Numerus precedens in hac tabula signat ordinem sermonum istius dominice de qua agitur, sequens autem signat ordinem sermonum tocius libri. —

(cf. 15-544.) Incipiunt Sermones notabiles atque pervtiles quibus ab editore suo doctore & predicatore famosissimo Thezaurus novus vt Thezaurus novus (sic) nitytulentur indictum est. — Koniec tej:

„ Opus pervtile sermonum dominicalium tocius anni Thezaurus novus nuncupatum per manus Michaëlis de Delz scriptum in Cleparz anno Domini 5281 (1487.) finit feliciter. „ (czerwoną farbą.) —

(Wszytkiż Kazań niedzielnych nalezyeu Ch XXVIIij (178). Michał z Dessa Sabrzytyan był zarem pisarzem; Wżiwanem kego Kodexm.)

Bibl. Dzierż. N. 19. 762. 4to

815. Tractatus de Medicina

(1475 – 1500 circ.)

f. 1 – 156.

(Tytuł na desce przez Dzierżkowskiego damy. pismo z końca XV w. Oprawa w delii gołe grzbietem powlecrone pargaminem białym. miejsca niedopatrzyłem również jak zresztą nigdzie, można jednak twierdzić że kodeks ten w polskie a mianowicie w akademii krakowskiej służył za skrypt przy wykładzie nauki lekarskiej. pisan jedną ręką dobrą, wolnościami, blado, bez odstępów, czerwoną i owdzie a capite.)

Jest to bez wątpienia zbiór w przedmiocie medycyny praktycznej, obok przepisów sporządzania lekarstw ich ilość wszystko, (ileśmy odczytali) jak idą po sobie następnie wypiszemy – rozstawienie tego kodeksu wszystek bliższy, wiadomości lekarskiej i aptecznej biegłejszym. – Nauki i pisma niemające daty pewnej położymy z pisma i filigranu papieru (głowa wołu itd) między rokiem 1475 a 1500. –

I.

I.

aby dać pewien porządek rękopismowi temu bardzo nieuporządkowanemu, rozmaicie pisanemu — rozdzieliśmy go według numeracji rzymskimi — na Karty, w których oznaczyliśmy tytuły odnoszące się do nich.

(f. 1 — 4.) Operacio medicine secundum Johannem in tribus consistit: In exhibicione vel usu rerum non naturalium et pocione de cyrurgia &c. — Jest traktat jakiegoś medyka imieniem Mikołaj skróconym przepisanego nieznanego autora kodeksem. w nim wyłożona nauka o trawieniu i wypróżnianiu, trzeba sporządzaniu i stosowaniu lekarstw do różnych chorób. w przedmowie (procemium) poprzedzonym słowy: In nomine Domini nostri Jesu Christi (dobro) odwołuje się do Jana (może nazarena syna mesuego), do Awicenny: + [redacted] do Galiena, Izaaka medyka: In dietis suis. In libro de febribus. De urinis. Hudner do Razesa i Konstantyna. Końcowy tekst f. 4: „quia alij determinauit de ista medicina multum confuse et inevidenter ideo ista Nicolaus omnis librum exponere intendimus de istis medicinis circa facilitatem artis medicine determinat sub compen-

+ De cyrurgia (vide edit. venetam a. 1593).

dio

„ dò abreviando quod ab alijs sunt prolixe determinata. Et eciam docet modum dispensandi istas medicinas compositas. Iste liber dividitur in duas partes videlicet in prohemium et execucionem. 2a Ego Nicolaus ibi incipit aurea alexandrina etc. Et hec sufficiant quantum ad istam lecionem de simplicibus medicinis. "

(§. $\frac{4}{2}$ – 6) Consequenter accedamus ad istas medicinas que componuntur per artem etc. Dalszy ciąg księgi mikołaja w której zajmuje się praktyczną medycyną wymienia rózne zioła (aromata) kwiaty, cukier, miód, ocet itd jako środki pomocne rozporządzaniu lekarstw (syropów) zodwołaniem się do wilhelma z piacency, arnolda de novavilla jak się zdaje doktorów razem aptekarzów i chemików swego wieku. —

(§. 8 – 12.) Nunc queramus de operacionibus practice etc quia in operacionibus practice medicine 1° fit digestio – 2° Evacuacio male materie. 3° balneacio. 4° apiacio. 5a Flebotomia etc (w tym ustępie odwołuje się do arystotelesa, galiena, awicenny, Jana (tego samego którego zpocratku wspomniał) przy czem zajmuje się preparowaniem syropów

piatkowego

piatkowego, szczawego, itd zoctów, miodu i ziół rożnych. —

(f. $\frac{12}{2}$ – $\frac{13}{2}$.) Habito a quo piat digestio (wczi zawsze jeszcze punkt IZ szczeka i wykłada) nunc videamus quando fit digestio et qualiter dex (na str. $\frac{12}{2}$ zdaje się być przerwa miedzy tomem formą a nawet niekaftem traktat dalej pisany). fo 13. O robieniu syropów z palmowego (czy laurowego liscia i drzewa, z kasztanów, itp rozmieszczeniu do Gwilbolda. —

(f. $\frac{13}{2}$ – $\frac{16}{2}$.) Habito et quesito de digestione malevi nunc queramus de signis et tunc queritur 1o utrum urina determinat cuam grossa ante digestionem &c. (w tym ustępie wspiera się na powadze Jzaka medyka o szczymach, rozważa przyczyny przeszkód trawienia i mówi o środkach przywrócenia normalności rozsądku itd. rozwodzeniem się do Awicenny, Galiena, Halego Araba który Ptolomeusza cytuje i na czas linaryi uważa. —

(f. $\frac{16}{2}$ – 18.) Nunc videamus de sex electuarijs quorum 1m est Dyamitum – 2m est garioffilatum 2

3m

3m est Dyamenis. 4m est pociomuscata. 5m est Dyatrionpiperon. 6m est Triophilon (2 Thusaphilon.) — Wyłożda Harde electuarium osobno co do nazwania i opisuje sposób zrobienia i zażycia. —

(f. 18 – 20/2.) Habito de digestione materie nunc dicamus de eius evacuatione &c. — Solucio ad hanc questionem ego dico quod materia laxativa attrahit humorem &c — Circa evacuationem que fit per secessum visa sunt illa que impediuntur et eciam illa que ratificant evacuationem per secessum. — Nunc videamus modos separandi corpora evacuanda per secessum &c — Consequenter videamus condiciones corporum evacuandi per medicinam secessivam &c — Nunc videamus quomodo corpora debent separari post exhibicionem medicine et ad separacionem corporum &c — Visa separacione corporis evacuandi respectu medicine &c (wszystkie powyższe paragrafy przedziałone większem pismem w pierwszej do końca linii.) —

(f. 20/2 – 24/2.) Nunc videamus de VII Electuarijs &c. — Dyapapaver electuarium est cuius basis est papaver &c — Dijacodion dicitur

dicitur a codio quod est papaver nigrum sive capita papaveris nigri respicit nempe virtutem &c. — Diya caparcon est electuarium satis consequenter dictum a radice caparis cuius cortices ni se recipit &c. — Demum videamus Electuaria directica que valent ad papiones (cirpiena) renum vt ad lapidem in renibus &c. — (paragraf ten oznaczony tytułem: „ nie habetur de calculo optima materia = de calculo. (Kamień.)" — De quinque electuariis valentibus ad renes directicis nunc dicere volumus &c. (Wykłada tu niektóryś najważniejszych chorobach elektuaryów różnych użyć potrzeba opisuję oraz jak i z czego się robią.) (f. 24 – 27.) philantropos interpretatur quasi dilectio hominis vel amicus &c. (potąd jak się powzięło paragrafy większemi liniami i nr oznaczone – sam tekst pismem nieco grubszym – dalej znowu drobniej od f. 25 – 48. i jest bez żadnego przedziału w oko wpadającego. W tu napotykam wyrazy polskie jak tatarskie ziele (calamus) czebula wilza (orobus.) — Dictum est prius quod quedam electuaria sunt valen-

cia

cia ad membra spiritualia quod sunt: Dyamargariton, diacameleon, diamoron, nunc eciam dicamus de aliis valentibus ad membra spiritualia &c. Tem samym jak wyżej sposobem przebiega środki lecznia chorób umysłowych jak melancholię itd. przez electuaria których przyrządzenie i użycie podaje —

(f. $\frac{27}{2}$ – $\frac{28}{2}$.) Visa est materia medicine digestiencium Simplicium (ziół.) de eciam compositis digestionis, circa quod tandem sit considerandum &c. —

(f. $\frac{28}{2}$ – 30.) Superius dictum est de quibusdam electuariis potionibus confitientibus eciam de istis quorum consistit. — Unius lectionis primum est Dyacalamentum. 2m est Dyadragagantum. 3m est Dyapenidion 4m est Dyapreapum &c —

(f. 30 – $\frac{31}{2}$.) Superius dicebatur quod ad digestionem & ad modum digestionis tria dantur videri &c. &c. — Nunc in presenti lectione de aliis duobus dicendum est &c. — Autor tekstu wykłada Alexandryna Hiszpana, venerabilem Kashonem, Galiena, Haly arabs: Super Tegmen, rozwiekłą jak zwykle dokładnością; niemniej analizuje choroby do których i kiedy użyć się mają jakie lekarstwa. Sporządza je zasadzi stosuje tak że praktycznej nauki tej nie prawie odkad nieporównia a przez liczne

rozmnożenie się nowiów ; nauczycieli w Kuglarstwo przestrą, cofając nazwę niżeli pomnożąc doświadczenie tylu wieków ; ludzi tylu. —

(f. 31 – 33.) Visa de quibusdam electuariis pectori convenientibus, nunc videamus de quibusdam electuariis stomacho convenientibus &c. —

(f 33 – 34.) Visum est supernis de digestione & de modo digestionis et de digestivis & de digestibilibus ; nunc videamus de modo exhibendi digestionem sicut sunt Syrupi & electuaria &c. —

(f. 34 – 35.) Habita de digestione & de modo digestionis videamus pauca de evacuatione. circa quas sex sunt inquirenda &c —

(f 35 – 38.) Dictum est de electuariis pectori conficientibus ; nunc dicendum est de electuariis stomacho conficientibus &c —

(f. 38 – 40.) Postquam determinatum est de Syrupis nunc dicamus de electuariis sed quorum sunt tres confecciones &c. — Tu o bursztynie, kamforze, laudanum, blejwasie (ceruza) itd. —

(f. 41 – 43.) Consequenter quaeritur utrum aliqua materia morbi possit digesti

per

per medicinam frigidam &c. — O ciepłej wodzie itd. Awicena. — Consequenter utrum frigidum in frigida medicina digestcat materiam morbi et agat in ipsam per frigiditatem actualem vel potibilem &c. (ℓ $\frac{43}{2}$ — $\frac{45}{2}$.) Dicte sunt operaciones medicinarum simplicium quas habent a sui (sui) complexione, sunt autem alie operaciones medicinarum quas non habent a sua complexione sed a sua proprietate sicut stamonea &c. sicut quoque medicine que habent duas operaciones &c. — ad istam lecccionem spectant tamen electuaria que valent ad membra spirituala &c. — Tu wykłada owe elektuaria zwane: Dyakameleon, Dyamoron — zorego się preparują itd. zodnieśieniem się do Guilbolda, Hipokrata i innych — i na tem Kończy się ten cały oddział czyli traktat w kilku lekcyach wykładany o trawieniu i wypróżnieniu - (digestio & evacuatio).

II.

(f. 45½ – 48½.) Sequitur de diversis modis preparandi medicinas. Hipocrates: „Sicut dicit avicenna in secundo (libro.) Judicia medicinarum mutantur &c. (Rozdział ten niedokończony – urywa się rozdarciem dalszych kart. Tu się odbyły słowa: grispan, papotka. –

III.

(f. 49 – 56.) poczyna się: „Regimen aurarum egritudinum consistit in tribus scilicet: in dieta, potionibus et potibus alteratis &c. Hipocras: „.... et sic est finis. Explicit Liber regimenti acutorum morborum." fo. 54 po wyłożeniu różnych preparatów, urywa tychże dodaje: „que autem omnia facta sunt primis continuam XI annorum, quis autem ista brevius habere voluerit accipiat subsequencia, que tamen fuerunt facta in statu baccalariatus cursus primi. Cum omnis perplexitas sit nominata ideo ego videns Librum regimenti diffuse latequę traditum sui motus amore mei socii magistri Johannis de Conflueto

to hunc Librum accipite breviter nec quodam Epilogo pertractatum &c." Caty ten traktat z tej ksiązki Jana de Confluento tłómaczony jest dosłownie pisany, inszej od poprzednich niezrytelny - lubo dosyć ku tej samej rzeczy. Dla kogo potrzebny niechaj go odczyta - ja tylko na wskazanie głównej materyi o której w niejnowa poprzestać muszę. —

IV.

(f. 56 - 60.) Incipit Astronomia Ypocratis pocrastes: „ Sapiens Ptolomeus omnium medicorum peritissimus ait medicus qui astras ignorat nemo in manus illius &c.

Koniec: „ . . . & delebit caput & totum corpus & venit & paciętur flustum si fortune aspiciat ripam." — Traktacik pisany dwoma rękami niezdaje się być cały. Karty 60 czyli (biała) odajęte.

V.

(f. 61 - 89.) Traktat na tych kartach umieszczony niema tytułu. Składa się z szeregu pytań (questiones) w materyi medycznej. Komu na tem bliżej zależy niechaj porówna niniejsze miejsce z Traktatem Arnolda de nova-villa wydanego jego drukowanych w Wenecyi in fol. 150[illegible]

pod

pod tytułem: Quæstiones ad Boni. faciunt VIII. zkąd może niniejsze pytania wyjęte. — pismo zbe i niewyraźne bez żadnych przerwań pytania oddziela się w linii większem nieco pismem — ku końcowi zwydarcia kart na 89tej defektowe. Te które tu po robie idą.

1) Quæritur circa Johannicium. utrum medicus per artem medicinæ homines actu sanare possit &c —

2) Quæritur 2do utrum corpus humanum per ponam dictam ciborum possit conservari et sani &c —

3) Quæritur 3o utrum in regimine sanitatis diversa ciborum debeant administri &c —

4) Quæritur 4o utrum coytus munit &c —

5) Quæritur 5o utrum in corde sit vultus, sanguinis &c —

6) Quæritur sexto utrum quis homo in complexione sit vitæ longioris melancolicus an flegmaticus &c —

7) Quæritur septimo utrum masculus est calidior muliere &c —

8) Quæritur octavo circa dictum Johannicium de corpore sano, utrum sit dare corpus humanum &c —

---

1) Quæritur et consequenti utrum coytus

ytus moderatus sit causa prolongandi vitam &c —

2) Queritur secundo utrum in coyta sit amor delectacio mulierum quam virorum &c —

3) Queritur consequenter circa que ponit quod mulieres &c —

4) Queritur quarto utrum naturaliter moneta nature in marito attrahit sibi in coito semen virile in actu &c —

5) Queritur quinto utrum sperma sit materia generacionis &c —

6) Queritur sexto utrum in sperma te mulieris sit virtus (?) Aliceris &c —

7) Queritur septimo utrum infantes seu pueri debeant nutriri matris lacte &c —

8) Utrum mulier impregnata in puerperio (?) abhorreat &c — (uszkodzona; po czem kilka kart wydarty) a na ostatniej (f. 88/2.) urywek pytania o poronieniu (aborsus). — Lubo zgóry wskazałem Arnolda Villanovi, który może to tłómaczenie zrobione — nie mając go pod ręką dla porównania, zwracam jednak uwagę lekarzy do księgi ostatniej takoż ze Arnolda: de conceptione. Reszta fragment ten należy do N. XIII. pod którym numerem jest tłómaczenie dzieła Awicenny.

#)

VII.

#) VI.

(f. 90 — 93.) Fragment bez początku i końca pisany odmiennym charakterem niż poprzedni, pewnego lekarskiego Traktatu którego autora odgadnąć nie można — Rozbierane tu są pożywienie: mięso, mięso, ciepło, gorączka, woda, napój itd. —

VII.

(f. 94 – 96.) Utrum medicina pro quolibet individuo humano sit necessaria?

Pocratek: Questio est michi assignata per venerab: virum Medicine Doctorem Jautorem meum singularem proponita, quod ad dicendum tali sub tenoris modulo dz –

Utrum medicina pro cujuslibet humanorum individuorum vite et sanitatis conservacione sit necessaria dz –

Komici: „ Et hec sunt dicta venerabilis domini Doctor cum vestra benigna informacione." –

W rozprawie tej wzywa autor powagi medyków: Jzaaka, arnolda de nova villa, galiena, Halego, averroesa, Gentilem de fulgineo. f. 96. po kwestyi: notandum et avicena lib. 2. canonum. (bez związku z powyższem.)

VIII.

(f. 96 r.) Fragmentum de Febri. zgłoszami (zamyty bez końca). arnold pisał de febribus, może to zniego excerpt.

IX.

IX.

(f. 97.) Bertyt:) De quatuor elementis in corpore humano. (Estto Tablica medyczna metody ludzkiej natury do czterech żywiołów zastosowanej z którymi ją dało ludzkie ciało. — W. Arnold de novavilla pisał także Tractat de humido z którego może ten krotki wyciąg. —

X.

(f. 97 – 98.) In nomine Dñi nostri Jesu Christi in quo vivimus, movemur et sumus. początek: „ Questio est michi assignata per venerabilem virum ac egregium medicine doctorem fautorem ac directorem meum singularissimum proposita quod per bone indolis sub tali modulo tenoris: —
Utrum in Regimine sanitatis diversa cibaria debeant administrari in eadem mensura &c
Konie: Ethee sunt dicta cum informacione vestre venerabilitatis. „ —

XI.

(f. 99 – 116.) Circa 1m (Librum) Avicene początek: „ In nomine Dñi Nostri Jesu Chr: in quo vivimus, movemur et sumus. Incipit capitm primum doctrine primi

ne, primo, Lib: primi
de diffinicione medicine &c. —
Koncze: „ & istis omnibus
quod sit dictum ad rationes illius
sic obseruatur. (Reszta białej
papier. — Z tytułu tego wyraźnie
widać z którego miejsca i autora
te wyciągi zrobione, paragrafów
przeto grubszym pismem przedsta-
wiają niewypisują. Każdy zaś
stanowi dla siebie osobny przed-
miot medyczny i godzien czytania,
nie zaś trudniący się.) —

XII.

(f. 117 – 136.) (w tym miejscu Kart
pięć wydartych czynią następny
traktat zpocząthku niezupełny. Jest
to dalsza księga Kwestyi medy-
cznych wpisanych z jakiegoś autor-
a może Arnolda (jak. pod P.V.)
a może Awicenny (jak wyprzed:
pod XI.) paragrafy grubszem pi-
smem w tej linii odznaczają się —
przejdziemy je jak po sobie następu-
ją:
(początku brakuje.) . . . . . —

1) Vtrum diuersitas partium organi-
carum sit natura animali. —
2) Vtrum membrum organicum absci-
sum possibile sit restaurari. —

3) Vtrum

W. f. 116. jest jestze oddzielna
nota pisana tym samym cha-
rakterem co traktat ta o-
mawiany L. XII. i zdaje się
być wyrazu z nim. Jest
w niej mowa o wewnętrznych
i zewnętrznych częściach ciała
ludzkiego itd —

3) Vtrum omne aliud hominis vas receptum poste digestionis vel superfluitatis.

4) Item queritur de membris sui d 1mo Vtrum laetus sit —

5) Vtrum sensus sit in membris similibus d operacio in dissimilibus. —

6) Queritur respectu cuius partis maxime fieri phisonomia. —

De anatomia oculi. —

7) Nunc queritur de aure. —

8) Queritur de naso d primum vtrum sciositacio sit signum loci. —

9) Vtrum cerebrum sit natura frigidor et humidor.

10) Queritur de corde, vtrum cor sit piramidalis figure. —

11) Queritur vtrum intestina superiora sint magis genicilia ? d longiora et subtilia. —

12.) Vtrum omnia membra animalis reducuntur ad aliquid vnum. —

(circa 2m Librum f. 120.)

13.) Queritur vtrum tam similitudinis quam dissimilitudinis inter membra diversorum animalium proveniat ex complexione nascibilium &c —

14.) Item queritur pectus hominis sit magis latum inter alia animalia &c —

15)

15) Vtrum mamille in mulieribus debite situentur. —

16) Queritur nunc de augmento viventium et primo vtrum augmentum viventibus sit necesarium. —

17.) Vtrum aliquod animal debeat carere splene felle in cuis et pulmone. —

18.) Vtrum necesarium sit omni animali habere membra spiritualia generacioni deputata in testiculis. —

(Terauis Liber. f. 121/2.)

19) Vtrum vene sint necesarie in corpore animalis. —

20) Vtrum vene sint in qualibet parte corporis vel sint extense per totum corpus. —

21) Vtrum vene oriantur a corde vel a epate. —

22) Vtrum arterie sunt necesarie animali —

23) Vtrum arterie ortum habeant a corde vel a cerebro. —

24) Vtrum nutritiua sint necesaria.

25) Queritur vlterius de complexione (f. 123) ♎ ♎ —

26) Vtrum ossa sint necesaria —

27) Vtrum cutis et tela sint necesaria animali —

28) Vtrum sanguis animali sit necesarius

cessarius.—

29) Utrum sanguis sit principium conservationis animalis aut occasio corruptionis.—

30) Utrum solus sanguis misceatur inter humores.—

31) Utrum precipua generacio sanguis sit in corde vel in epate.—

32) Utrum medulla sit necessaria propter nutrimentum ossium.—

(Circa Quartum (ng Librum) f 124 2)

33.) Queritur unde sit hoc quod mulieres habent ita magnas mamillas viriles non.—

(Liber Quintus f. eod.)

34) Utrum coitus sit necessarius ad generacionem animalis.—

(circa Sextum (ng. Librum f 125.)

35) Utrum urina sit corpus simplex aut mixtum.

(Circa Septimum. f eod.)

36) Utrum in homine sit virtus regitiva vite.—

37) Queritur nunc de regimine vite seu vivencium & 1° queritur utrum cibus sit necessarium animali.—

38) Utrum potus sit necessarius animali.—

39) Utrum magis sit necessarius cibus vel potus.—

40) Utrum aqua pluvialis sit dulcior aliis aquis.

aquis. —

41) Vtrum morbus pestilencialis provenial ex infeccione aeris. —

42) Queritur quare porcis maxime accidunt vel eveniunt scrophule.

(2 liggi 8 mej f. 127. ber vadpisu:

43) o thórach ciepło utrzymuyąciyś.)

(circa Nonum Librum. f. cod.)

44) Queritur in quo tempore maxime habeat fieri generacio humana. —

45) Vtrum menstrum sit necessarium ad generacionem prius impregnacionem. —

46) Vtrum luna habeat dominium super fluxum mestri —

47) Vtrum emissio seminis accelerat senectutem. —

48) Queritur de signis concepcionis

49) Vtrum vir cicius figuretur quam femina. —

50) Vtrum per artem possit generari masculus vel femina. —

51) Queritur ulterius, vtrum mulier impregnata semel partum possit. —

(circa Decimum Librum. f. 129.)

52) vtrum impedimentum generacionis magis debeatur patri. —

53) Vtrum plus vocat retencio spermatis in viris an autem in mulieribus. —

54) Vtrum operaciones fiant per partes similes vel per partes dissimiles.

55) Quæritur utrum prima digestio vel prima virtus digestiva sit in omne. —

56) Utrum prima digestio quæ fit in stomacho mutet vel alterutre mutetur. —

57.) Utrum ex eodem nutrimento generentur quatuor humores. —

58) Utrum sanguis sit ultimus ciborum membrorum —

59) Utrum magis nutriat sanguis grossus an subtilis. —

60) Quæritur ulterius de Zirbo & pinguedine utrum sit naturale &c —

61) Utrum medulla sit nutrimentum ossium

62.) Utrum medulla sit calida & humida

63) Utrum cerebrum sit frigidum propter temperamentum cordis. —

64) Utrum sensus sit in cerebro —

65) Utrum virtus vitalis habeat sibi proportionale & fit in aliquo organo. —

66) Utrum organum tactus & gustus sit in corde &c x) (Circa Tredecimum (libr. f. 133.)

67.) Quæritur de complexione cordis. —

68) Utrum cor sit calidius quam spiritus.

69) Utrum cor sit influat alijs partibus quod nichil recipiat ab eis. —

70) utrum cor sit susceptivum influxibilis. —

71) Utrum sanguis primo queritur in corde vel in corpore. —

72) Utrum sanguis venalis grossior sit arteriali. —

73) Quæritur de epate, de complexione & generatione

x) 2 huius 11 tex ; 12 tex nisi ma excerptorum errorem.

neracione —

74) Quaeritur de pulmone & primo utrum motus pulmonis sit naturalis. —

75) Utrum pulsus sit in omni animali. —

76) Utrum calor in arteria sit naturalis vel accidentalis —

77) Quaeritur de dyafragmate & primo utrum dyafragma sit necessarium.

78) Utrum papio dyafragmatis perturbet intellectum —

79) Utrum tactus dyafragmatis sit causa risus.

80) Utrum risus sit in solo homine.

81) Utrum sanguis sit nutrimentum stomachi. —

82.) Utrum propter stomachum requiruntur intestina plurima. —
(Circa XIV. Librum f. 136.)

83) Utrum fel sit sola superfluitas vel non. —

84) Utrum aliquid ejusmodi felis in colera natura mittatur. —

85) Utrum colera vel fel sit causa brevis vitae. (Reszta tej karty biała — kwestya niedopisana i dalsze wyciągi przerwane. pismo w tem ciemnem bardzo niewyraźne zrobiwszy dla niebiegłego w nauce tekarkiej.) ←

XIII

(f. 137 – 145½) w tym miejscu wyjęty (f. 4.)

De complexionibus membrorum.

początek: antequam dividentur membra in corpore &c. —

Koniec: Hec igitur sunt ut dicta causa brevitatis: de dispositione & anatomia corporis humani. —

(Traktat ten grubszym nieco charakterem pisany współczesnie tamtym pisany. Arnoldo de novavilla x) pisał de complexionibus może zatem z niego traktatu niniejszy wyciąg zrobiony. —)

x) wiadomości o nim ob. przy opisie Kodeksu tut. Bibl. pod nazwiskiem Lauckoron'skie.

XIV.

(f. 146 – 147½) (tu znowu Kart 4 wydartych.)

Recepty i przepisy różne lekarskie.

(f. 154 – 155.) Czcionka ta pisana zgrubszałem minuskułem lub współczesnym tamtym pismem.

XV.

(f. 148 – 152.) (bez początku.)

Excerpta medica. (wypisy różne gdzieniegdzie notaty np. anchelitus; stomachus; non fel est membrum itd. itd. —

XVI.

(f. 152 – 153.) (pismo jak wyżej)

przepisów kilka, np: Aqua nobilis &c.

Karta ostatnia okładkowa (f. 156.) zawiera pismem około 1500. w 8ce fragment o złej katarzynie.)

Rękop Dzierzb° 20 Quarto.

§ 20. 787

Incipiunt Statuta Provincialia x)

(f. 1 — 125. i pny Końcu białyc 6.)

I.

Początek całey tabli:

„In nomine Sancte & individue Trinit[atis] Amen. ad perpetuam rei memoriam alma mater Ecclesia plerumque ponnulla racionabiliter ordinat & constituit que suadente subjectorum utilitate postmodum consulcius & racionabilius revocat aliquid addit, interpretatur, minuit & corrigit quandoquidem melius & commutat. Hinc est quod nos Nicolaus dei gracia Sancte Gnesnensis Ecclesie archiepus & primas, in partem solicitudinis licet immerite Dnō disponente vocati assidua meditatione urgemur & curamus humeris impositum angimur supra modum ut juxta dispositiones officij nobis credite unanimes Coepiscopis nostris ceterisque prelatis tam Religiosis quam secularibus provincie nostre Gnesnensis qui utique per eandem nostram provinciam suscepti Regiminis & cure pastoralis onera nobiscum portant & efficaciter pacinntur subditorum utilitati consulere debemus & salubri consideracione itaque diversa statuta provincialia per venerē patres Sancte memorie

x) Kowa te na 1ey karcie czerwono dane. na Kompaturze wierzchniej wewnątrz napisał Dzierzkowski: Synod mikołaja Trąby arcyb. Gnieźnie°. — tu tu i Statuta Kazimierza Krakowskiego za ocrem niżej. pismo czytelne w skróceniu jednej ręki z XV. Litery początkowe, tytuliki niektóre i gdzieniegdzie znaczone czerwono: inkaustem. oprawa w deseki skóra powleczone bardzo zużywana. papier piękny twardy filigran: głowa wołu z krzyżem między rogami. —

NB. Synod prowincjonalny zwołany był przez Mikołaja Trąbę arcyb. gnieź° r. 1420 z zezwolenia papieża Jana XXIII. i Marcina V. w Wielunin zrazu a wkońcu w Kaliszu. Byli na nim nie tylko duchowni ale i świeccy wezwani bieglí jak Mikołaj Peiscz rycerz w Sandomirzu i Władysław z Oporowa 1ey profesor teologii 2i gnieź. Kanonik. Synod w dyecezyi prochnej odprawiony był przez Jakuba z Kurdwanowa r. 1398 i 1423. (Gołęb. T. I str. 458. — o Mikoł. Trąbie i tym synodzie pisze Janocki: von ihm Buch.:)

memorie predecessores nostros archiepos Gneznen. ac aliquos Sedis apostolice Legatos d ita in multis d diversis voluminibus seu libellis dispersa ita ut semper eorum dispendiose multiplicitati am an Statuta essent provincialia aut Statutorum huiusmodi vim haberent verisimiliter potterat dubitari d aliqua ex eis erant penalia d eciam non minimum onerosa ex quo procedebat negligencia d clerus noster in spiritualibus plurima subibat detrimenta d incommoda parientiej animarum nos X periculum meditacione revolvimus in armario cordis nostri qualiter ex officii nostri debito huiusmodi incommodis d animarum periculis deo propicio occurrere valeamus. Auctoritate igitur apostolica nobis in hac parte concepta captato tempore Synodum provinciàlem in Welun oppido nostre Dyocesis Gneznen celebrandam in qua Revos patribus Domino Alberto Cracov Jacobo plocensi Andrea poznan: d Nicolao wilnens: Epis d capitulis ipsorum ac nunciis ac procuratoribus Reverm patrum Dominor. Wratislavien: d Johannis Lubucensis Epor multisque alijs prelatis tam Religiosis quam secularibus d clero nostre provincie in Spiritu Sancto congregatis. Invocata ipsius spiritus S. gracia Litteras

Apostolicas

// mężowie teologowie i prawoznawcy z tej epoki. //

1390. Andrzej z Jasłowic wyznania waldenskiego (rękopyt, tłomaczył na polski język Pismo S. dla swych braci zdrecz na kleparzu w kościołku S. t postawiano nabożeństwo odprawiający (węgier. Adam Fryd. Lampe. — Dług. — kronen.)

1410. Jakub z Kurdwanowa herbu Syrokomla zdje czuj prochiej był znakomitym Kazuodzieja, gdy król szedł przeciwko krzyżakom, w procku 3 dni odprawiał on pełen zapału dowódzki godziwość tej wojny i do męztwa zagrzewał. (gołęb. D. Pan. Jag. I. 139.)

— Trojan z Krasnostawa i

— Jan Grinwalt z Paczowa znakomici prawoznawcy za Jagiełły. (teuer. 143.)

1422. Mikołaj z Kozłowa należał do dysputy w Krakowie mianej akademii księżom: a Czechami. (gołęb. S. I. s. 451.)

1422. Eliasz z Windelicy prof. teologii, dziekan Sandomir. nauczający Fryderyka Brand. wybranego na żywia krótkie (tot Lipkowscr. o akad. kr.)

1426-28. Władysław z Oporowa biegły w prawie. (gołęb. I. 327.)

1430. Wincenty kost z Dębowa kustosz z gnieź. i

Piotr Dyszenty biegły w

w sztuce wojennej naznaczeni krzeszowskom na nauczycieli przed Długoszem (teuri. I. 355.)

1411. Dobrogost czarny Herbu Nałęcz z Odrzywoła biegły inżynier – stawiał mosty pod doświadczeniami na wiśle – gdy król z rycerstwem szedł pod grunwald. (ob. Dypl. zr. t. przemiłe druhow.) –

1434. Grzegorz z Sanoka – napisał Jagiełle nagrobek. (gorzb. I 419)

– Mikołaj Łaroch kan. krak. jeździł do Rzymu wyprawiać kościoła. (t. I. 419.)

– Stanisław Ciołek pisarz królewski. Jego jest satyra na królową (Dług. 427.) za co był wygnan, później dla wielkiej nauki przywołany, był podkanclerzym i Biskup krakowskim. –

(do Mik. Korzkowskie° szarty pisał biskupa krak° – pisane miał kazanie na pogrzebie Jagiełły po łacinie (gor. I. 419.) –

NB. Sam Władysław Jagiełło kochał się w budownictwie i lubił styl wschodni – stąd rzeźby greckie w gnieźnie, sandomirzu i wiślicy przez niego zaprowadzone. –

apostolicas tenoris infrascriptorum super monendis, corrigendis & formandis hujusmodi Statutis tam per Johannem XXIII tum in sua obedientia nominatum quam per S^m in Chr. patrem & Dom. nostrum D^m Martinum divina providentia papam Quintum modernum nobis generose concessas in medio Synodi legi solemniter fecimus & publicari quibus lectis & publicatis hujusmodi Statuta cum dictis Rever. patribus Episcopis & ceteris prelatis examinavimus Et quia propter hujusmodi dispendiosam multitudinem ea tunc commode examinare & moderari non potuimus eandem Synodum usque ad octavam B. Virg. M^e continuavimus in Kalis oppido nostre Dyocesis consumandam ubi tunc dicta Statuta diligenter visis recensitis & examinatis de consilio & assensu dictorum Rev. patr. Episcopi nostri aliorumq; prelatorum & cleri resecatis superfluis sub certis & convenientibus titulis duximus redigenda quedam etiam per nonnullas ordinationes pro loci & temporis qualitate statuenda volentes ut universi qui nobis sive Dyocesano sive metropolitana auctoritate subesse censentur hoc tantum ab eis pro Statutis provincialibus in futurum ut tales habeantur prohibemus districtius ne quis in antea Statutis hujusmodi in judicio vel extra ubi articuli libris seu quaternis

qui

qui fide carent decrevimus ni hac parte hoc sacro concilio approbante Tenor vero literarum aplicar de quibus supra ℓ primio Dñi Johannis pape deponti sequitur ℓ est talis. ^ de. — f5.) Item Tenor alterius Bulle primi Dñi Martini pape V. moderni sequitur ni hec verba de F

= Następuje ~~[illegible]~~ tytuły tych:

1.) f. 9½. de consuetudine.
2.) — 10½. Segui: de Electione.
3.) — 22½. de suppkuda negligencia prelatorum.
4) — 24. de renunciatione.
5) eod. de tempore ordinandorum.
6.) — 25'. de filiis presbyterorum.
7) eod. de clericis peregrinis.
8) — 25½. de officio patris diaconi.
9) — 26. de officio vicarij.
10) — 27. de officio ordinarij.
11) — 27½. Qui debent vocari ad Synodum. (opuścił (wydrukował) tytuł.
12) — 29½. de majoritate ℓ obediencia.
13) — 30. de procuratoribus.
14) — 31. de iudicijs Liber 2us (ni.)
15) — 32. de foro competenti.

^ Bulla ta czyli list jest f. — 7½. de dat. Rome apud S. petrum nono Kal. 7bris pontif. anno 3tio. — (1416)

≠ Bulla tego papieża jest f. — 9½ de data Constancie VII idus Januar. pontificatus anno 9no — porem umieszczona na klątwa na Jana Husa i Jana Husa z bł. tg. — Constancie die VI mensis Julij ao Dñi 1415. p. tyt. =

33½

16) f. 33/2. De ferijs.
17) – 34/2. De sequestracione fructuum.
18) – 35. De virginibus contra Conspiratores.
19) – 37/2. De fide instrumentorum.
20) – 38/2. Tercius Liber de vita & ho. Clericorum. (restat)
21) – 40. De habitu Clericorum. (nouus drukj)
22) – 41. De clericis ammtos deferatis.
23) – 42/2. De cohabitacione clericorum & mulierum.
24) – 43. De clericis non residentibus.
25) – 43/2. De Institucionibus.
26) – cod. De Electione personarum. (nouus drukj)
27) – 45. De sede vacante. item –
28) – 45/2. De rebus ecclesie non alienandis.
29) – 47. De empcione & vendicione.
30) – 48. De pignoribus.
31) – 48/2. De testamentis & ult. voluntate.
32) – 51. De anno gracie.
33) – 51/2. De sepulturis.
34) – 53. De (Jus) perrochijs. (a)
35) – 53/2. De decimis.
36) – 57 De statu monachorum & canonicorum Regularium.
37) – 60/2. De capellis Monachorum.
38) – cod. De jure patronatus.
39) – 61/2. De consecracione Ecclesie vel altaris.
40) – eo. De celebracione missarum.
41) – 62. De vita & honestate Clericorum. (nouus drukj)

63/2

42) f 63/2. De Baptismo.
43) — 64/2. De custodia Eukaristie.
44) — 65. De observatione jeiniorum.
45) — eod. De Ecclesiis edificandis. —
46) — 67/2. De immunitate Ecclesiarum.
47) — 71. Sequitur Liber 4tus de Sponsalibus.
48) — 75. De cognatione spirituali.
49) — eod. De consangui: & affinitate.
50) — 76. De symonia Liber 5tus.
51) — 79. De Judeis.
52) — 80/2. De hereticis.
53) — 81. Remedia contra hereticos.
54) — 82/2. De schismaticis.
55) — 83. De apostatis.
56) — 83/2. De raptoribus.
57) — 85/2. De usuris.
58) — 89. De sortilegiis.
59) — 89/2. De clerico excommunicato ministrante.
60) — 90. De privilegiis & privilegiorum exceptibus.
61) — eod. De Juniorijs & clericorum percussoribus.
62) — 91. De penis.
63) — 92. De penitentijs & remissionibus.
64) — 97. De sententia excommunicationis.
65) — 99. Sequitur de verborum significatione.
66) — 99/2 De Regulis Juris.

Finis

X Wydrukowano: De clericis vel monachis secularibus negotia se immiscentibus — Liber V.

+ podkreślone wszystkie czerwono

Kuriów ni te Statuta Nowami: +

f. 99½. „ acta sunt hec in choro Ecclesie collegiate in Kalisz Gneznen. Dyoc. ac a natiuitate Dñi mille° Quadringentesimo XX. (1420) Indicione XIIII pontif. Sctiñi in Chr. patris ⁊ Dñi martini superna prouidencia pape Quinti anno tercio die mercurii XXV mensis Septembris horis terciarum vel quartarum (?) x presentibus Reuer.s in Chr. patribus Dominis Alberto Crawcz. Jacobo plocen. ⁊ Andrea poznanien. Epis. venerabilibus ⁊ egregijs viris Dñi Clemente abbate monasterij de Mogilno ord. Sti Benedicti, Stephano palozkatzensis Nicolao pyzer sandomirien. sacre Theologie professoribus, Nicolao Kikij archidiaconis, petro wolfram scolastico, wladislao de Opporow gneznen. ⁊ Stanislao de Skarbimir Can. Eccles. Canon. Decret. doctoribus, multisque aliis prelatis tam religionis quam secularibus tunc in sancta prouinciali Synodo ⁊ spiritu sancto legittime congregatis amen.

x w druku vel quarti.

Explicunt Statuta prouincialia per manus petri de Corske ⁊ sunt scripta in Pyrkow ⁊ finita feria sexta. vigilia die beati Siluestri pape ao Dñi 1429. per quo nit benedictus deus per secula." (fa 100/2 — 103/1 białe.)

+ (porów. te Statuta z kopją tych co ni najdują w Kod. MS. XX ni 4° tutejszej biblioteki. — Oraz także wydanie Statutów gnezn. pod tytułem: „Statuta prouincie Gneznensis antiqua ⁊ nova reuisa diligenter ⁊ emendata" ni 4° (L. 16,432. bibl. Opol.) wyszły w Krakowie między r. 1507-12.)

II. (Kunsty tu wye cyfr Traktaty cztery duchowne

(f. 104 – 125.) ber tytułu ~~[illegible]~~ Alberty Pisk: (pisano jak poprzednie ta

~~[illegible]~~ ber liter inicjalnych i czerwo

~~[illegible]~~ nych inkaustu.)

~~[illegible]~~

początek:

„Adam primus homo ad
ymaginem dei factus caritate pictus
virtutibus vallatus omni bono refe-
ctus vivens sub regula conditoris
per libertatem arbitrij stare potuit
ni originali nisticia ac ad compes-
cendam mortalitatem semper assur-
gere & cadere potuit ac defectuo-
sam vitam singultibus & merroribus
plenam incidere potuit vitam con-
tinuare vel per contumaciam quod
conditor vetuit degustare Voluitque
Deus ut statim
impecabilis accederetur sed ipsum po-
cius ad utramque partem contra-
dictionis fecit declinabilem ut ti
summi artifices magis ni eum ma-
gistrum coluerit. Sane ipse adam
uxori iam suasu serpentis antiqui corrupte blandriens? apportata
miserabiliter effectus de loco deli-
ciarum ad vallem lacrimarum
est pulsus ut pro sua pertina-
cia penalem recipet responsivam
ubi deges filios sic suscepit
nubiginem & infelicem propa-
ginem consequentibus eam diversis
defectibus in suos posteros infe-
liciter derivavit Cuius calamitates

& penalitates ex alto perspiciens misericors & miserator dns de summis celorum ad ymma descendit naturque est de virgine fructus sub lege ut eos qui sub lege erant redimeret qui habitu ~~nouvetus~~ inventus ut homo

spe splendor patris substan-
tie. cuius portans omnia verbo virtutis
sue purgacionem peccatorum fecit in-
novando signa & immutando mirabilia
dum ad recordiandum hominem, innovan-
dum & firmandum nove legis purgato-
ria contagionem instituit sacramenta
quibusque homo licet ex parte nature
corrupte labeat quo facile cadat mise-
riat in thezauro militantis ecclesie
quo resurgat.

o Vojciecha Jastrzembcii B. Kr. (Ob. nosi)
~~[illegible]~~
o min.)

Hinc est quod nos Albertus dei
gracia Epūs Cracovien. Christiane fidei
studio cupientes ~~nos~~ viros ecclesiasticos
nobis ex alto creditos manuducere ar-
ca faciendā, cumenda, servanda & tra-
tanda digne & salubriter ecclesiastica
sacramenta ut si provisa nobis in spi-
ritualia remedia non vergant in noxa
sed terminata ~~sed~~ veniamus quandam
doctrinas utiles & salubres que requi-
runtur. Dividimus autem presentes nostras
constitutiones in quatuor tractatus
primus erit de sacramentis. Secundus
de cautelis ministrandum Tercius de
predicatoribus

predicatoribus & doctoribus verbi dei. Quartus de censura Ecclesiastica & cautelis tempore interdicti observandis — primus tractatus continet septem capitula iuxta quod sunt septem sacramenta & quoniam baptismus est ianua sacramentorum ideo omnipotens illis pro magna parte que felicis recordationis Nankierus predecessor noster in suis statutis posuit que volumus habere pro ratis & utiliter pervisis ne videamur previsa ipsius sue causa scripsisse primo de sacramento baptismi est tractandum —

(nankier herbu oleszu rodem z Strzelinka był Bisk. Krakow. około r. 1326 wktorym na Wrocławskiej Biskup: postąpił zdaje się że po Nankierze wojciech B. Krak. nowe Statuta czyli Konstytucye dla dyecezyi ułożył

(Które tych rozdziałów wyprzejmuj jak po wżdy idą:

fo 105. de Baptismo.
— 106. de Sacram° Corporis Christi.
— 108/2. de Sacram° Confirmationis.
— 109. de Sacr.° Unctionis extreme.
— 110. de Sacr.° Ordinis.
— 110/2. de penitencia.
— 114/2. de ultimo sacramento quod est Matrimonium.
— 116. Tractatus 2us de cautelis circa Baptismi Sacramentum.
— 116/2. de accidentibus & defectibus circa misse officium.
— 117/2. Que sacramenta sunt recipitatis.
— 118. Tercia pars de predicatoribus.

f. eod

1. cod. de modo predicandi.
– 118/2. predicator magis docet exemplo bonorum operum quam doctrina.
– 119. a quibus & ubi verbum dei sit proponendum.
– cod. aliter doctis & aliter indoctis & simplicibus est verbum dei proponendum. –
– 119/2. De Censura pars ultima.
– 120. Incipiunt Regule seu Doctrine circa observanciam Statutorum.
– 123. de rubricis suspectis in libris missalibus contentis in pascate & sabbato sancto.
– 124. de patribus habere ad audiendas confessiones & quem sacerdotem parochialem vel non patrem predicationibus promovendis.
– 124/2. Reprobatur consuetudo qua sacerdotes in terminis laicorum in testimonium super certo egritudinis conflicto statuuntur.
– 125. de manicis laicalibus & vestibus immoderatis.
– cod. de ministris ecclesie quod superpliciati sitrent ecclesiam tempore divinorum. –
– 125/2. de clericis qui vagas decimas recipiunt sine licencia Episcopi.
" tego ostatniego Rozdziału treść:
Et sic est finis Deo gracias. "

(Dolna ani daty niema wtym odpisie współczesnym artykułów jak poprzednie Statuta z tej połowy wieku XV. ani wiadomo czyli te Konstytucye dla diecezyi Krakowskiej napisane były drukowane kiedy. Wojciech Herbut Jastrzembiec był biskupem Krak. między r. 1413 a 1423 w którym na Anyb: Gniezneńskie postąpił – mogła więc te Statuta równocześnie z synodu poprzedniego robionem położyć. –)

Rękop. Drein. 27. in folio.
L. Nov. Inwent. 376. 831

Incipit continua Glosa S. Thome super (Evangelia)

f. 1 — 235.

w katalogu: Expositiones scripturae sacrae per Thomam de aquino — Urbano pontifici dedicata &c. Tytuł przytoczony jest fo 1 wgore nad 1ą kolumną czerwono dobno xlą wężyka (o którym niżej) nad kolumną zaś 2ą tem samem pismem czerwono „ Iste est liber patris andree wasyk (Wąsyk — Wasyk — Wąsyk) — Evangeliam zaś domyślu dodaję we drugiej części dzieła gdyż tłómaczenie po kazaniu super (ste) niepodobna wziąć za Matheum kiedy Tomasz[1]) przechodzi wszystkie ewanielistów w wykładzie tem żywota Chrystusowego a Rozd: I poczyna od: Liber generationis Jesu według S. Jana. folia były zwonocześnie kurbione tu gdy ię myliły poklasy musiałem na nowo ponumerować. — Rękopism niniejszy nie jest pisany wpolsku co obaczemy nieco niżej — zachowany dobrze i pismem jednę xlą we dwie Kolumny pisany. wszystkie pierwsze litery (inicjały) rozmaitemi staraniem czerwono oznaczone — papier jasny, twardy bez zadnego filigranu zdaje ię że czeski. Marginesy szerokie — głos pomiejszył prón na Kar: 24/2. 130/2. 173/2

do

[1]) Traktat ten jest czysto teologicznej treści a może ów w bibliografii pism S. Tomasza pod tyt: Commentaria in Evangelium, którego nieznajdę podczas sprawdzań nie możemy. Dedykuje Urbanowi IV papieżowi († 1265). Tomasz z Akwinu (ex Aquinate) urodził ię r. 1225 a umarł ten ów pod nazwiskiem swego wielkiego Alberta Magnusem (po francusku grand.) w Paryżu — miedzy uczonymi po cyfrowym a pracowitym życiu w Zakonie dominikańskim r. 1275 w Fulgnie we francyi gdzie pochowany. R. 1303 w poczet świętych S. R. zaś 1567 Ojców Kościoła policzony został. Żywot iego wielu pisało; a mianowicie Adrian de Arelio po hiszpańsku, a piotr Aretyn i Paweł Werdzeny po włosku. Zwszystkich co o nim wspomnieli lub napisali mogłaby osobna biblioteka zebrać tak był głośny w świecie nowym katolickim. Liczą dzieł ztąd napisał do 123, które niemal osobno drukiem wydane zostało — najpierwsze wydanie ma być z R. 1490 (a najzupełniejsze weneckie) paryzkie między 1636 a 1641 w XXIII Tomach folio. dokład po sprawdzeniu i porównaniu niniejszym Traktatem niekażdy

wyst

do tekstu nalezący, więcej zadnych. —
Oprawa wdechi ręcha zotta powlecione
dochowały wieczki mosiężne wypukłe
po rogach i wrzodkie współczesnym opra-
wom właściwe — wewnątrz okła-
dki wierszchniej karta 1 przyklejona
na której andrzej wszyty następują-
ce po sobie numerowane przedmioty
zanotował: „ super matheo (ni) com-
menta (? ewy Cantica.) wier.: i proza lac.:
dalej: ypsymus. (list.: cerwoons. wier-
sze lac.:) — oratio ad matutinam —
ad primam — ad tercam — ad sex-
tam — ad nonam — ad vesperas —
ad completorium — ad salutem mentis
et corporis — ad habilitatem opera?)
— ad iter prosperum — pro scientibus
theologiis — pro defunctis. (które wszy-
stkie krótkie modlitwy włas samego wę-
gierka pisane.)

głowne dzieło tym rękopiśmiem obję-
te składa się I z dedykacyi. II
wstępu. III. Tekstu w rozdziałach 28 —
f. 1. poczyna się: „ Incipit prologus
„ dyonisii in (h° patri ac Duo ver-
„ bano divina providencia papa
„ Quarto (IV) frater Thomas de a-
„ quino fratrum predicatorum ami-
„ devota reverencia pedum osculo
„ beatorum &c,

f. 232 na 2ej kolum: kończy się: „ anno
„ Dni M°CCCC° VIII° (1408) post
„ fest: S. margarethe virg. frater
„ andreas wantyk z) ordinis
predicatorum

wpis odrębny. Tyle dodam że
S. Tomasz uważany wchodzi
tu; w naukach odwodowych
pochodnia scholastycznej teolo-
gii i filozofii średnio wiekowej
styl jego krótki, pełen pre-
cyzyi i exaltacyi (ze niepo-
wiem poezyi), duch jak nawet
najzupełniejszy zwolennika co na-
zajmuje osobliwie głównemi
swemi utworami jak Summa
Theologica, komentarz do IV
Librol Sentencjarum piotra
Lombarda — czem długo po
zakładowej naukowych całego świa-
ta jurorze zgromadzał. Tego mu
wszelako zaprzeczył nie można
że dzielnych teologów, zawołanych
kaznodziei a osobliwie głośnych
mowców Kaznodzieja pisma no-
wi wycwiczył i stworzył — wpływ
przeto jego tak był znakomity
osobliwie w akademiach włoskich
skąd i do naszej krakowskiej
dostał się; i długo gwiazdą
go zwano — doktorem anielskim
(Dr angelicus), i tak go
podziękowali wiek wiekowi podał.

2.) wspierając się podaniem miecko-
wity w mniemaniu Niesieckiego o
wężyku (mikołaju) jako wpro-
apostolskiego powodzenia, gorli-
wym władysława Jagiełły Ka-
modzieju cnem nawracania za
wasz d. r. 1413 w Litwie. Bę-
dzie to ten sam andrzej za-
konu Dominikanów którego
imię mikołaja dał niedawno
bard

bard ze takie miał drugie, wstępując do zakonu, bądź że tak mu się podobało niewiedzi albo niepamiętając dobrze prawdziwego. Jak Strythowski, Kojałowicz a nawet Browski kładą. Że to Andrzej i ten sam mówi wiersz i ta okoliczność że polska mieszka podczas w akademii praskiej Ruszkowa czyli studenci nacyi polskiej przez królowę Jadwigę uposażona gdzie na nauki przedwszystkiem teologiczne za tamtejszych uczniów z krakowskiej wszelkiej opatrzano. mógł zatem Andrzej wszyscy być jednym czasem co potem wraz z Hieronimem z Pragi (według Eneasza Sylwiusza) Litwę nawracali. wspólnemu Janowi Gesi (Huss) co nie tylko z powodu miasta swojego odszczepieństwa ale dla wyższości a całego narodu swego wraz z Hieronimem ze niemieckie jarzmo zrzucić z niego chcieli — męczeńską śmierć ponieśli. Religia tu posłużyła za płaszcz wygodny pokrycia przewrotnych politycznych despotyzmu niemieckiego — dla którego tyle aż krwi niewinnej przelało i dziś kiedy to wszystkim jasne przelewa. Odkoń d. 30 Stycznia 1849.

3) Sexagena — sześć na dziesiątek — sześć na dziesięć znaczy Kopa groszy a ta po wszystkich miejscach groszy sześdziesiąt — według Balbina in Miscellaneis (od r. 1350 — 1407.) — 70 groszy czyniły groszów.

„ praedicatorum hunc librum emit pro una „ sexagena[3] ni studio magistri. Miłi „ gospodine sacri pomoc." (miły (panie racz dopomódz.) —

(f. 232/2 — 235) Głosy (czyli Collationes) równocześnie a może pismem węższym poniżej nieco dodane wiersztu z głosami S. Tomasza np. f. 233/2: Collatio de S. Maria magdalena — f. 234: Dominica in passione Domini. &c — (obaj kartki.)

(H. MS. Druck 72/841. f. 149/2.)

Bykop. Dzież°. 30. — 4°.
809.

W P. Biel. myłnie do XV wieku pismo to odnosi —

831. Cantionale Latinum (charta pergamenea inscriptum) cum notis musicis. (ber rokm. podług Katalogu.) deff. ff 1 — 63.

(Litery początkowe jako i wyższe niektóre pretankowe, czasem złoto na przemian to niebieskie to czerwone — muzyka do pieśni o linijach czerwonych czterech czarno — tytuły czerwono. f. 3. czerwono słowa: Conventus Leopolensis. u góry f. 3/2 słowa: „Reparatum ao 1740 pro choro Leopolensi S. Corp Xti" prowincz. Kupiła ord: praedicatorum p. Hyacinthus Snopkowski magis. pr. prov: de — oprawa brunatna zpomnionego rokm. — p. Bielowski opisując Kancyonał ten dał tytuł orationes et cantiones varie — pismo z XIII lub zpoczątku XIV w. — pisany na pergaminie karaminie — na dawniejszym blady farby, wiedzi poprawianiu czyli odciąganiu liter — (tylko od 1—3 f°) — zpoczątku jak zkroica widzi ij po kilka kart zpierwotnie co zbopisma bakowali. — Brewiarzu ij to antyfony przeplatane modlitwami (preces) dawne zakonnic chorowi do śpiewania wkościele a modlenia ij widzimy co mamy antyfonarzem albo Brewiarzem który ij wdzisiejszym swym stanie zkłada

jak

jak następuje:

f. 1–3.) (Oratio—) po łacinie bardzo dobrze powtórnie na bladym piśmie poprawiana modlitwa, wyjęte odmawiania przez księży przed Komunią podczas mszy S. —

f. 3/2 – 7/2.) Za commemorationem defunctorum do vespras Antiphona —

f. 7/2.) do vigiliam Antiphona.

cod.) Za primo nocturno antiphona.

f. 8–9/2.) Invitatorium pro defunctis. (te dwie karty są zmurszałe dopisane na papierze rw. XVII.)

f. 10–17/2.) Oratio cum antiphonis i Responsorio. —

f. 17/2 – 25/2.) Za secundo nocturno antiphona cum precibus —

f. 26–36.) Za 3° nocturno antiphona &c

f. 36–45.) do Laudes antiphona cum psalmo i precibus. —

f. 45.) pro defuncto Episcopi oratio. —

f. 45/2.) pro parenti defuncto. —

cod.) pro femina defuncta. —

f. 46.) anniversario. —

cod.) pro patribus, familiaribus i benefactoribus. — †)

f. cod.) pro his qui in cimeterio requiescunt. —

f. 47.) pro cunctis fidelibus defunctis,

cod.) pro viris et defunctis.

47/2

†) f. 46/2.) pro parentibus Oratio.

f. cod.) pro familiaribus Oratio

f. 47½.) pro vivis et defunctis alia oracio.—

f. 48 – 53½.) Incipiunt VII psalmi –

f. 54 – 59½.) Sequitur Letania cum collectis et oracione. (Do wnythiij B. gdzie tabor o Sm Stanisławie Bisk.; S. wacławie f 55½. tudzież o S. Jadwidze f 56½ ich wzniesienia.) —

f. 60.) Ascendens ad altare dicat sacerdos hanc oracionem. —

f. 61.) Quicunque hanc oracionem dixerit devote a p. Clemente XLIIIIor annos & IIIIj Karenas optinebit et finita missa dicatur hec oracio. —

f 62.) Oraciones et salutaciones ad elevacionem Corporis Chr: recitantur. —

eod.) Ds Johannes papa donavit C. diebus sequentem oracionem dicentem. —

f 63.) Sequentem oracionem composuit Ds Augustinus affirmans quicunque eam flexis genibus singulis diebus devote dixerit numquam in peccatis moritur. —

f 63½.) Istas Oraciones de dolore & compassione B. virg. marie S. Anselmus Capellanus composuit & qui easdem oraciones cottidie devote dixerit & animadverterit B. virg. doloribus compartem dolore scriptas gratias a Ds & amatore eius virgine marie

ni

in presenti et futuro consequetur.
(Konca brakuje.) —

f. 6v papierowa.) Caritas seu cultus
Dei resurgentis in carne hu-
mana a mortuis paschali tem-
pore in praecipuibus modulari
solitus (wiersz. Fac. 10. — pismo
obobo r. 1780.) —

Bibl. Dzierz. 32. — in 4° (bertyński.)
761. 795.

Epitome Historiarum polonicarum Joannis Dlugossii. -

(f. 1–103.)

Rękopism pozwedrzają 4 Kar. mil. bracc. na pierwszej stronie Józef Dzierzkowski takie we dwie kładzie: „Dzieło to zowie się streszczeniem (compendium - summarium) i prawie tylko indexem obszernego Dziejów Długosza - od panowania piasta (t. j. Księgi II.) aż do roku 1424 niemal zadnych wyciągów, czyli że autor niczego, czyli ten przed oprawieniem księgi wyjęty. Do r. 1469 ciągnie się te streszczone wypisy z Długosza, a zatem niedostaje lat 11. dopiero do R. 1480. na którym kończy się Dzieje Długoszowe. autor nie jest wymieniony, ale kształt charakteru dowodzi, że księga ta była pisana w XV. -" ale ci Dzierzkowski myli, po pilnym bowiem rozważeniu pisma i filigranów papieru, rękopis: dopiero między 1540 a 1590 używanego u nas rękopism niniejszy przybliża się charakterem do pisma pod L. CXXXIV. czyli r. 1551. możemy więc umieścić za pierwotnie w 2ej połowie XVI w. pisane to streszczenie, czyli jak położyłem Epitome. Oprawa zresztą pergamin dzisiejszy pochodzi z końca XVII wieku. — Rękopism ten nazwa myli a zatem sam sobą świadczy że Długosz więcej nad księgi XII nie pisał. po przedmowie (wskróś czerni) czyli dedykacyi do

Zbigniewa

Zbigneva Kardynała z Bis. Krak° a po-
leceniu Dzieła nowego akademii Krak.
Epito mator przechodzi do podziału
onego, porzegółniając treść kardej osob-
no księgi. Wstępnie to a jak Naszmi
Dziejopisowi uważa prawi Jadeka
jest dla nowiciuszy tanko niedokładny
dotyka bowiem wypadków, które sam w
wasne oczy widział. Całe tak rozone:

/1—2/2.) Wypis z prefacyi; podział Hi-
storyi na księgi XII. podobno przez samego
Długosza przyjęty, jak widać z tego:
„przetoż opus hoc in XII. libros dividit."

/2/2—16.) Początek księgi I. (przez wido-
czną przerwę.

/16—20/2.) Początek roku 1424—1426—
(cały rok 1427—29; 1431 brakuje.)

20/2—24/2.) Początek r. 1430.—

24/2—103/2. — odp. 1432—1469. na czem
koniec Rękopismu. Na 4ej karcie
nieb: czyli na odwr: przed wyrobionemi
pismem z XVIII wieku: „ex libris pe-
tri Constantini Jezierskiego" a na
ostatniej czyli 103/2 podobnym charakte-
rem: „Hucusque auctor progredi
potuit completus rem ad a^m 1469
annos vero ad complementum Ju hoc
tomi Historiæ circ. 234." które
liczby odmawiają tak tej adnotacyi
1703. — Obacz Opis tego Rękopi:
i fac simile tudzież filigranu wodnikowe
mocno r. 1844. wydanym o metelowym
Rękop: Bibl: Ossol: na stronie: 78—80.)

* (folia biała 13 : 19 — 23. $\frac{235}{2}$. 236 : $\frac{236}{2}$.) Rękop. Dzierzk. $\frac{34}{802}$ in 4°.

825. (Grammatica (bez tytułu) — (f. 1 — $\frac{236}{2}$.)*

(Pod. Now. Juvenc: tytuł:)

Priscianus metricus ad Iuvencum et octo libros majores Prisciani excerptus.

(pismo z XV. XV po większej części; dobre litery gocickiemi wstrzemięźliwemi tu czyste; dość czytelne oraz wielkie w tekście. Inicjały, większe liter., nawiasy i niektóre tytuły, tudzież słowa i obszary czerwonem inkaustem pisane lub malowane. Tekst sam gramatyki metrami pisany po 12 wierszy na każdej stronie czystem charakterem wodrzępionej dla pomieszczenia ** głos marginalnych, ~~które~~ te, 13 drobno pisane niekiedy nieczytelnie tu jednej prawie rzeczy. Stąd wnioski że gramatyka ta wypadała innym wzrokiem jak o tem i wżdy nie wspomniano. Inicjały tekstu rzymskiej gramatyki staranniej od innych kreślone czarnem, czerwonem niebieskiem (raczej zielonym) i żółtem kolorami tu tych nie wiele. Kodeks dość dobrze zachowany jest wprawdzie; papier biały mocny z gęstemi zagranicznemi. Oprawa deski w skórę brunatnej; na której wyciski suche — pierwotnie na dwie klamerki mosiężne zamykany — których jedna wyrasa millesimo. na f. 1. pismem z 17 wieku: (convers. Corporis Chr. (dowodzi że nabrał tam kodeks do swoich ksiąg zakonu Kamedułskiego czyli Dominikanów którzy ni tak we Lwowie pisali.) na ostatniej f. $\frac{236}{2}$ pięknem charakterem gockiem: „Iste liber

est

** (13 na Kartuszkowej drobny głos jak $\frac{34}{2}$. $\frac{37}{2}$. $\frac{40}{2}$. i $\frac{52}{2}$.)

est fratris Johannis de Leopoli Ordinis predicatorum F, y tekst cały daje ij tego Rkp pisany jeżeli ij nie myl.) —

(Opisuje ten obejmuje cały pergamin pisma:

I.

f. 1 — 19. (Bez tytułu: Summa grammatica secundum priscianum, Bononiensem ?), Emhardum Hispanum & alios. (ser. ir. 1480.) przed tego bytem brakuje cały zwykłej majuskuły ruby ustawiony był nigdzie śladu niema ++ jest on wyraźnie excerpowany przez z Konwersatorya prisciana a podobno i gramatyki Emharda Hiszpana dla tego taki tytuł dałem. od f. 16 — 19 nazwiska czerwono omieszkane. brakuje tu dla tego dziś jeszcze bardo użytecznie mógłby ij przydać wzgląd języka czyli ortografij i Etymologij łacińskiej.)

F Rękopis wyżej wartykule nowoż o Janusz Leopolitach (Rozmaitości str. 175 —) albo ma ij wyraźnej pisanym najpierwszego z 1495. wymienia znanego — Kilka zaś Kazimodrijanów mianowicie za panowania Zygmunta Starego — który był minijony niemiecki trzymywał atoli najpodobniej Jan Leopolita Nicz tym kazimodrijanom ur. 1523. bedzie Kazimodrijanów w wołt. który zdaje się Krzkowski do zakonu Kazimodrijanów (Dominikanów) należy. —

?) Joannem de Bononia (ob. Wlk. N. T.

++ (może pamięta Wodkarzewa Rektora szkoły Kolegiaty pijskiej pod Warszawą)

f. $\frac{23}{2}$ — $\frac{233}{162}$) (tabor bertyzuku)

Liber M^tri Embardi Hispani metrice de Libris 18 prisciani conscriptus ex commento p. n. Alexii Prisciani metricus appellatus. (scr. a. D. 1480 vid. niżej)

* (prohemium 1.) — exd. Ad majorem artis grammatice cognicionem primo videndum est quid sit grammatica. (* wstęp 12 ber gloss.)

\+ (prohem. 2.) — $\frac{24}{2}$ Circa inicium libri istius sicut circa inicia librorum aliorum quinque solent requiri que patent (wyżsemi liber. przez ~~tor rgtor~~ jak poprzednio * wstęp 29 do nastepuej grammatyki metrycznej po którym nowan) que patent causar tak dalej: „per consequens (2) vocatus unde versus: si bonum (3) vis scire libram primis ista require Utilitas, Titulus, intencio que scopus Quatuor causas rem totam perficiunt. Utilitas istius libri est ut audito et intellecto isto libro saluberrimum accipum habeamus ad alias sciencias, Titulus est talis prisciani metricus ex decem octo libris maioris prisciani et ex p. n. xii) super eundem commentatione excerptus. Intencio est regularum grammaticalium in prisciano prosaico et

commento

commento p. h. conscentarium sub
compendio metrico compilatio. Item
subiectum istius libri est vox arti-
culata literata, literaliter, silla-
bicaliter, dictionaliter considerata
de se. Gdy atoli wcześniejszym tym wstę-
pie scholastycznej formy oddanym nie-
ma wyprzedzonego autora podanym tu glo-
sy (wyprzedzenia) marginesie przynim dopisanej któ-
ra nam ani niegrabnie i wpowtarza-
niach przynajmniej nieco wyraźniej au-
tora metrycznej grammatyki wska-
zuje: „ utilitas istius libri
est scientia in orthographia et e-
thymologia. Titulus libri istius est
Liber magistri Enhardi.[2] /
hispani metrice conscripti
de 18 libris prisciani et ex com-
mento p. h. (?)[3] extractus etiam
priscianus metricus liber
iste appellatur, non quod opus
prisciani in se suscipet sed a
materia prisciani quam auctor
presens de libris suis accepit. de„
(stad wie mój tytuł tej księgi.)

[2] w Bibl. Akad.-Krak.: Tabi b
Oglądzim: Commentum anon
mi in grammaticam priscia

f. 26 — 233.) początek księgi Enharda
wierszami:
„ Sicut ab esse rei solet rem provenire dicunt
„ philozophi vox est aer tenuissimo ictus signo de
cta, — którymi się wierszami:
„ Atque equidem terrarum mearum sidona venire
„ nam neque erant astrorum ignes nec lucibus

„ sidera

„ fidera pohus hec ni virgilio reperemus etter."
po tem zaraz: „ Explicit pe. hc (?)
per manus cuiusdam Symonis de
Ruszijnij d est finitus ni die Jan-
ci Stanislai sub anno Domini mille
simo quadringentesimo octuagesimo
1 c 80 de (1480.) a po tym zaraz dod-
no zdaje ij tego glosatora całej tej ksi-
gi Emharda hirpena: „ alias de-
portatus in Bolemow Regente pu-
tunc pauło de Szochaczew „

W. Z tego końca twierdzi miano możemy że
całą Dyalogum pisany przez Tytmona z
Ruszyny raz glosy dopisane przy nim
przez pawła z Szochaczewa który był
(r. 1480 około) Rektorem szkoły Bole-
mowskiej w Arkusz na rozwiedzenie pod war-
szawą. Emharda ten Hirpana któ-
ry ułożył reguły gramatykalne wierszem
łacińskiem niemają ani Jöcher Gel. Lex.
ani jego Kontynuatorowie. ⊠

(O przyjaciele obaj u Jöchera
i jego Kontynuat: Gel. Lex.:
pod tym nazwiskiem.)

III

f. 233 — 235.) Sedecim Regule generales de
generibus nominum. (scil. manuscripsit) (r. 1480.)
(pisany przez glosatora jak wyżej arate-
mo że był pawła z Szochaczewa Rektora szkoły
Bolemowskiej.)

Bibliot. Dzierz. 35. / 796. — in 4°

819. Biblia metrica Petri de Riga

(71–280.)

Ao 1471 per Michaelem de Budzyway scripta in Radimno.

(Nb 06. Opis przy Kodexie Bibliot. Opolsk. do L. XCI in 4°.)

Rękp. Druk. ° 37.
L. now. Inwent. 382 806. folio majori.

Tytuł na Kar. 1.

Architectura militaris nova 1648.

(f. 1 — 47.)

(Opisu nie zdaje się być wykonany. pismo wyraźne figury geometryczne i plany staranie robione - papier dyektowy rysunkowy oprawa oparganin biały, wyraźna —) Wkłada się znaczące przedmiotów:

(może podług Vaubana. - w Bibl. Akadem. Krakow: Katalogu czytam o Bishop: którego tytuł: Architectura militaris cum figuris viz) czyli by tam tamby nabesałoby pisanie.)

f. 1/2.) ad scribendas figuras aequilaterales in circulo. (Cum figuris 6.)

- 2/2.) ad scribendum Endecagonum aequilaterum in circulo (Cum fig. 1 (7.)

- 3.) ad inveniendum angulum centri de unaquaq; figura —

- 3/2.) ad inveniendum angulum peripheriae.

cod.) ad inveniendum angulum — qui gallice vocatur L'angle flanquante de — (Cum figura.)

- 4/2.) Calculatio Lineanum de Fortificatione penta gona (cum figuris.)

- 5/2.) Calculatio de Fortificatione appellata petit - Royal. (Cum figura.

6/2.) Linea recta fortificatio. (cum figuris) —

4/2.

fo 7/2) ad movendum capacitatem valli. (cum figura.) —

- 9/2.) proponitio de Ravelino de opere cornuto. (cum figura.)

- 10/2.) Regula de opere cornuto. (cum figura.)

- 11/2.) de opere coronato Regula sequitur Operatio geometrica. (cum figura.)

- 12/2.) preparatio constructionis operis coronati (cum figura.)

- 13/2.) Constructio operis coronati Geometrice. (cum figura.)

- 15.) plan fortyfikacyi Kołorowany. — (bez zadnego napisu.)

- 16.) plan fortyfikacyi piórem. (item)

- 16/2.) Constructio operis coronati duobus propugnaculis integris et duobus propugnaculi medijs Geometrice. — (cum Figu.)

- 17/2.) proponitio de Ravelino cum duobus flancqs (cum Fig.)

- 18/2.) Regula de semilunulis quae construuntur ante propugnaculum. (cum Fig.)

- 19/2.) Tractatus de fortificatione Irregulari. (cum figura.)

- 20/2.) primus modus Fortificationis Trianguli. (cum figura.) —

21/2

f. 21/2.) Secundus modus Fortificationis Trianguli aequilateri. (cum Figura.)

– 22/2.) Tertius modus Fortificationis Trianguli. (cum Figura.)

– 23/2.) Regula ad fortificandum Quadratum cum quatuor propugnaculis diuersis (cum figura)

– 24/2.) fortificatio figure ovalis seu Ellipsis. (cum figura.)

– 25/2.) descriptio ovalis. (cum figura)

– 26/2) varii modi constructionis. (cum 3 Figuris.)

– 27/2.) Fortificatio irregularis Figure Hexagone. (cum figura.)

– 28/2.) fortificatio Civitatis ad Ripam posita. (cum figura.)

– 29/2.) fortificatio Gesneta. (cum 7 Figuris.)

– 33.) plan fortifikacyi czarno. (ber zad. nagr.)

– 33/2.) De castrametatione (planów drugich b. rękopisu f. 34. kolorowany)

– 38/2.) propositio de Redoutis (cum 2. Figuris)

– 39/2.) propositio de fortificatione Stellata. (cum 2. Figuris.)

– 40/2.) propositio de Bateriis. (cum figura.)

f. 41/2

fo 41/2.) Propositio de contre-approches. (cum figura.)

— 42/2.) Propositio de Mynes & de Contra-mynes (figura.)

— 43/2.) Propositio de Batardeis — (3 figur.)

— 45/2.) Regula generalis de fortificatione Regulari. (cum figura.)

— 46.) (figura horizontales
& 46/2.) 2.)

Rękop. Dzierż. 41
L. now. Inwent. 426. 794. in folio.

Krótkie Zebranie Tranzakcyi albo Dyspozycyi Jchmciów panów Rytarowskich.

(f. I – IV. pp. 1–183.)

(Spisane z wtey księdze kopie urzędowe oblaty grodu przemyskiego przypisujące grunta ziemi tyczyńskiej ku Rytarowskiej wsi, i dóbr ich dziedzicznych Rytarowice. Wyraj. zebrania dokumentów w jedną księgę i pojedyncze urzędowe poświadczenia, czyni zarzuty tak właścicielom ich, i krajowej ustawie – mamy dowód w tem Rękopiśmie że akta oryginalne albo niepowrotnie przepadły albo znacznie wyszukiwać trzeba a to spisanie i zawierzytelnione miejsce zakłóconych zastępuje; dziś jednak interesowanym wtadzie kopije mogą. Rytarowskie były własnością Dzierzkowskiego – Rękopismem tem obejmuje dokumenta i ich rady między latami 1389 a 1715 śr. spis: na 056. Karthus. Obaw: – Księga około r. 1650 – 1680 pisana rożnym charakterem. Oblaty te i wcześniejsze – oprawa w kórki drukowane wycinkami bardzo uszkodzona.)

Ws. tu jest wzmianka o nadaniu Rytarowic przez Króla Leona – założyciela m. Lwowa – (pp. 1. i 7.) –

Także stąd że w dziennik Rękopis jeszcze za Władysława Jagiełła akta urzędowe jak np. spisane po ruskiu pisano. (06. p. 44. ex. 1392.) –

Bibliot. Dzier° 43
766. in 4°.

(karty białe: 175/2 — 178/2. 258. 258/2. 336/2. 348/2.)

(Tractatus varii contra Regni polonie Invasores anno 1456. conscripti) (podług katalogu w mnie — co nie dokładnie rzeczywiście:

824. Miscellanea Theologica
& historica

(ab a° 1438 — 1470 circ.)
f. 1 — 418.

(kodeks kopiałny różnych rąk współczesnych. jak ij niżej szczegółowo przy każdym artykule okaże — gdzie i powyższy traktat znajduje ij) nieznaney karania, zgwałty czyli ekscesy &c. papier gruby biały z wyjątkiem z w. XV. filigr. głowa wołowa.) początku brakuje — sprawa dotki w skutku czasu przez co zbrakuje nie jestże mocna.)

x) (do f. 242 verso ad X niżej)

o) Autor wcześniejszych — niżeli rękopismo pisany

I.

f. 1 — 34/2.) (ter por:) De confessione Tractatus. (Tytuły paragrafów tu po kolei idących są: De inobedientia — de circumstantijs — occasiones alijs date ni peccatis — de pollutione — de fluxu libidinis — De peccatis in spiritum sanctum — (dalej f° 30/2) sequitur modus confitendi — f. 31/2. sequitur de corpore (dopisek tu odnośnie wyjęty & [illegible])

~~[illegible]~~

II.

f. 35 – 54½.) (b. kyr.) De Templo Dei. „ Incipit divisio Templi spiritualis de f. 45½. Explicit Divisio Templi spiritualis a f. 54 „ Explicunt Distinciones Roberti grosti capitalis (1) Lincolniensis Episcopi (1) que vocantur templum Dei — Leguntur semidia hesterne „ (crer wono) — pismo jak niżej pod III. —

III.

f. 55 – 77½.) Leguntur Tractatulus de penitencia (crerwono) początek: „ nota quia post peccati commissionem non est aliquid per quod homo veniat ad graciam perdictam de. Komu: „ Explicit Tractatulus de penitencia per manus felicis (?) de Wyelopole a.D. Mill° CCCC LX° (1460) (2) (poczem zaraz f. 68 bez tytułu dodatek od Wów:) „ que penitencia pro peccatis pinguis nil injungenda de. „ Zdaje ij że i ten Traktacik jest pióra Rober. grosta Biskupa ~~[illegible]~~ w Lincoln (pismo

1) / ob. Mill. Diec° pod L. 46 gdzie jest opis pod V. ~~[illegible]~~ Kar. 140 – 158 Traktatu ~~[illegible]~~ 1° Tomasza z Kantymp. ~~[illegible]~~ 805.

(1) Robert Grosthead, Grosteste, grosseteste, Gropa czyli Capitalny Biskup w Lincolnie w Anglij umarł r. 1253 w pamięci ludu pisarz wielki – i miano wytępiał Wzdy Dworu Rzymskiego pisma ujął ług w Mlls. w Anglij niektóre innymi: de danda penitencia de pollucione nocturna, ktore ig wyżej pod I; niżej pod III. i przypominają Traktat S. Tomasza z Kantymp. o podobnej materyi

(2) w tym traktacika f. 58 : 58 ½ w wierszu łacińskie (metra?) opisujące condiciones confessionis a Słomaczeniem wypisanym polskim tak:

„ Sit simplex humilis confessio pura fidelis atque frequens nuda discreta libens verecunda festina accusans & nil parare parata (?) integra secreta lacrimabilis & accelerata. Vulgariter ni: „

„ prosta pobożna spowiedź ma być czysta ij wierna

Czasta

„ Czasta odczita (?) rostropna y do browolna srosmiselma (zrozumyślenia) czala tage- mna richla placzonczra mo czna posluszna i ter naszijs zalucnczra — y

pismo wtyś I – III. pił jednej ręki w 2. Kolumny – wilkowieckiej doś czytelne zatem tu dadzą je pod r. 1460.

IV.

f. 77/2 – 94/2.) Octo turpitudines species secuntur quas quoque inter se conjugales solent exercere. — Dalej f. 80/2 „ Quare et propter que homo in Ecclesia Dei debet orare Deum verum nota hic de- f. 86/2 per venerabilem virum Sacre Theologie professorem Stephanum de Palatzhi- zi.) na końcu po słowach „ Et est finis „ „ scripta per Johannem Sterudnim (?) studentem Alme universitatis studii Cracoviensis Et finita die Jovis 3 mense Julij hora vesperorum anno Dni Mill° quadring° tricesimo octavo (1438) in commodo domus gregorij Bartuszij in Kazimiria. „ —

(jednakże pismo tej prawej ręki co powyższych tabelatury we dwóch Kolumny litery niektóre i przedniejsze czerwono macrone — to Explikacye (noty) i krótkie nauki o materyach teologicznych a mianowicie w związku z powyższymi o pokucie za grzechy itd.)

V.

f. 95 – 143/2.) b. tył. Zajmuje tu wstęp od słów: „ Quoniam fundamentum et janua omnium virtutum omnisque gracie ac spiritualis consolacio principium est sciencie de- „

z końca str

rubrica zaś tego wstępu który pisz:
„ Sed licitum ab aliquibus sic assignatur Incipit principale (?) de modo confitendi & peccata requirendi Sed alij sic Incipit summa penitencialium & ni dicetur cui parti philosophie subordinatur principaliter quod scientie divine cuius subjectum est ens divisi^{m} ut patet per doctores Sacr. Theologie. Et racio hujus est quod ista summa est extracta ex libris sacre theologie.“ (powstępie f. 97) począwszy od słów: „ penitens cito peccator cum sit imperator &c. — na końcu: „ Et iste sunt quinque remedia ad recipiendam graciam Dei quam nobis concedat in hoc seculo qui est trinus in personis & unus in essencia & prius hunc (?) finem huius seculi nos omnes collocare dignetur in ~~tantum~~ sanctorum patria ubi hec eadem gracia datur vere penitentibus per Dei misericordiam in secula seculorum Amen.“

VI.

f. 143/2 — 162.) b. tyt: począwszy się: „ Hec est divisio huius libri &c. a na końcu

Końcu tego wstępu (prooemium) „intitulatur ergo liber iste contra Judeos.“ zaś na końcu tej księgi f. 162) „Explicit Disputacio contra Judeos“ — (Jest to Rozmowa (dialogus) między Żydem a Klerykiem.)

VII

f. 162 — 169.) Exporicio pater noster (czerwono.) Końcu: „Et ideo dominus in fine posuit amen quia hec oracio potissime et intellectu et affectu dicenda est.“ (poczem czarnym atr.)

f. 169 — 171.) (~~Exporicio~~ de symbolo apostolico seu credo. początek: „propter impugnaciones infidelium mens humana indiget fidei armatura ideo apostoli symbolum de— Końcu: „articuli sunt XII si habeatur reversus (?) ad eos qui symbolum ediderunt vel sunt XIIII si consideremus que radicabiliter sunt credenda tamquam credendorum omnium fundamenta.“

—

f. 171 — 172.) (atr.) „Item peccata omissa sunt hec de— Item peccata cordis Item peccata oris — Item peccata operis de.

(Wszystkie

(wcześnie te xxiii) — VIII
(wczytkie XX) przed l. V. (artykuły
jedną ręką wyśmienitym charakterem pisane a
i niemającego pióra i niemającego
autora bez oznaczenia roku — co je-
dnakże do r. 1460 circ. odnieść mamy
ze względu na daty wspomnionej połowy
ne — pismo czytelne gotyckie w któ-
rem gdzie niegdzie głoski w tekście
przestawiły się (od czerwono w 2 kol.)

VIII.

f. 173 — 175.) Bez tyt: Sermo. począ-
tek: „Ego sum pastor bonus &
cognosco — koniec: „Et sic in ea
moriatur vivo ego dominus animam
ejus de manu tua requiram —
(pismo mniej ręki jak wcześniejsze
poprzednie ani ozdoby ani cha-
rakteru tego kazania wyraźnie
nieoznaczono mają się być pisane
około r. 1450. na dniu Kolu:)

x) na dniu Św Stanisława
Bi. Krakowskiego —

VIII. 2

6 tyt
f. 179 — 233.) Sermones. (1453 circ.)

f. 179.) De Sancto Bartholomeo a-
postolo — f. 182) De Beata Hed-
wigi (Ducisse maj. polonie, Slesielra-
cowie) — f. 184.) De B. Elizabeth
(filia Regis Ungarie & uxore Langrabi
de Thuringia Ludovici) — f. 187) De
Beata Katherina — f. 195) philip-
pi & Jacobi Sermo — f. 197) Christo
phori

(pazde Kazanie zaczyna się
od tekstu wyjętego z pisma
lub ewangelii — wykładem
nauki i historyą czyli legen-
dą świętego lub świętej na
którego dzień były pisane.
dla tego dziejopis osobliwie
ojczyste niepowinien je mijać
gdyż są z źródeł historycznych
zaczerpane, aratem i barwne
tych czasów; i szczerze.) —

⊛ (na Końcu Kazania i legendy o Sm Stanisławie te słowa: „Translacio Sti Stanislai facta est ad Dni Mo CCmo Quinquagesimo tercio cui mecepit Wijschek Epūs.“)

+ (na Końcu Kazania o Sm Wojciechu te słowa: „post modo mortuo Duce Bolezlao Boemi venerunt Gneznam de papus est autem beatus Adalbertus ad Dni nonagesimo VIJ (997) Imperante Othone pijo Cesare IX Kalendis Menss maij feria sexta qua Dominus noster Jhūs Xpūs pro nobis pdignatus est pati.“)

++ (na końcu: „obiit autem XVIJ Kalendis augusti circa annos Dni CCCXVIIJ.“)

xxx (Jest tu historia żydka który bluźnił i o Janie Kapistranu który był na nauczony aby ta sprawę we Wrocławiu z Żydkami i Rajcami miasta tądzi — wyrok tu i exekucya troga f. 235½ tak opisana: „... judeos blasphematores pijsit afferri ante Tribunal statim. Demum pijsit (Johannes Capistranus) afferri quatuor sartagines carbonis ignitis plenas post hoc fecit expoliare illos e nudo corpore facie supina thabuli alligare ferociter quemlibet eorum seorsum deinde percepit quatuor tortoribus de illis carnem evellere atrociter aculeis ferreis et mittere in sartagines ad comburrendum et ita caro de illis tracta est usque ad apparicionem oppium omnium. post hoc

phori sermo — f. 201) De Sancto Stanislao (Epūs Cracov.)⊛ — f. 205). De Sancto Wenceslao — f. 207½) Sermo de Sto Michaele — f. 210½) de Sto Jeronimo — f. 212) ad vincula Petri — f. 212½) De Sto Georgio — f. 215) ad (festum) Adalberti Episcopi. (wgórze pomiejszem pismem wiersz: Vita Sancti Adalberti Episcopi pragensis.) + — f. 218) Marci Ewangeliste — f. 220) De Sancto Alexio (filio Eufemiani viri nobilissimi Romani)++ — f. 223½) Sermo de Sancto Bernardino (super canonizato) Cum Mo- [illegible] quod incipit: „ vita sanctorum est speculum christianorum indomitorum [illegible] (nizej 06. pod znakiem [illegible]

VIII 3

f. 233 — 236.) (b. kyt:) Historia (de eo quod audit Wratislavie noviter de anno incarnacionis Dni quo jam scribitur Mo CCCo Quinquagesimo tercio die mercurij infra octavas Corporis Christi. xxx) —

IX.

f. 236 — 242.) b. kyt: Historia super tradicionem nostri patris Sanctiss: Nicolai pape moderni &c. (1453) — (Jestto List cyganski (mowe Węgorzą) do Biskupa zapewne gdyż ni rozumna tak: „Reverende ni christo pater et Domine sinceriter mihi diligende.“ Rok jest wyrazny po łacińsku tak: „

tak: „ nota quod nuit anno de presenti (?) quo scribitur ab incarnacione dominica nuper. 1873 (1453) także f. 239: „ Et ita una die que fuit trium Regum anno Incar. dce quo nuperrime scribitur 1873 (1453) volentes finem negocio facere de „ — f. 240 jest opisanie wyroku na piśmowy i nacelnika ij Ste Jana — przytem pisarz także wyraza ij: „ pipit illos atroci fatigare tormento „ — Rad (jak i zprzedtym o wrocławskiej żydowi) widno że miejscowi hołdowali wymarłemu. — Koniec ij: „ Scriptum Rome in Cellena Ste marie nowe in vigilia penthecostes anno & die (ni) ut supra " — „ Explicit Hystoria originalis super tradimento Nicolai pape Quinti quod eodem anno debuit tradi, occidi & opprimi cum toto cardinalium cetu Romanorum manu violenta nisi deus fidelium suorum protector protexerit illum & fides Katholica ac si in toto extinguir ordine destructo matris sancte Ecclesie Romane copiata per me petrum Bolestam de Siradia civitate Dioces: opeznensis peregrinum pauperem Sti Jacobi Zebedei de fini mundi in domo strenui viri + Dni Johannis Koss + omnium pauperum presbyterorum & peregrinorum istorum & aliorum egenorum provisorem & alterum ipso die Sti Egidij abbatis anno Eod. 1873 (1453) Et ibi est Finis „ 3 #

hoc consules excoriatos de carne totaliter ipserunt in quatuor dividere partes solito more & bivijs partes divisas suspendere ad terrorem omnium maledictorum Judeorum ede ede. „ Jerne i dalsze wyroku tego opisanie wyrytko zwrotkami Jana Kapistrana najduje ij tu ale ja do dla miejsca opuszczam niechcący odsyłając

(wyrytki te od VIII – IX. przedniety stronu ykami wydanym rami pisane gocki charakterem cyfrowym. wskazuje mi z przekładami niektóre przy niektórych drzewach —)

+ Koss (?)

(do l. VIII. zwitku 3)

X.

owor co pisze wortspie do żywota
Sto Bernarda f. 224 (2) rego niewiadomy autor o razym Sm Stanisławie męczenniku: „ sexto fuerunt sancti isti audacter iusticiam dei defendentes nec vitam pro illa exponere timentes: sed coram regibus & principibus & alijs prefectibus mundi & persecutoribus illam intrepide confitentes ut patet de illo archipolono Sto Stanislao presule Cracovien. Qui iusticiam dei deffendit imperterritus usque venit ad vltimum quod mutro (?) ejus in viscaribus est submersus & et hoc coronam habere meruit sempiternam. Idcirco nuper regna destruuntur & cetere res publice quia justicie desunt defensores. Quod quia maxime non defendunt illam, quoniam unusquisque proprium commodum diligit, communitati nil facundo medij iterum sunt adulatores Regum, principum & reliquorum prefectorum quoniam illis beneficiunt & quitquid ab eis optant, reportant. Inferiores vero illi considerant maximos neglectores iusticie & illius oppressores — ob adulatorios nec rei publice veros amatores quoniam suis gravi fatiga quitcunque a domino volunt reportant. Et infimi iusticiam adiuvare non possunt

f. 242 — 257 (2) b. tyt: po ożynie ij Listem do króla wstawa: „ Sereniss° principi ac Dño Kazimiro dei gracia Regi polonie ac Ericus Sbigneo de gora humile obsequium salutesque plurimos Dt de „ — ia bisiui tym ogolnem wyrazaniu wyglwala — króla że nie zmusony nowy berscime trawi — „ ut scandala invationes & inimicias a regno & populo cuius tibi valeas longius propulsare deponerem następuje karanie zastrzeżone do okoliczności aktem zaraz że wstępem do następnego traktatu rozprawia wparty cytatami Ojców Kościoła do 2 porządku które ij królom przynależy i o Husytów wojny przez nich nakazanej itd. który wstęp (przemilcza f. 245) tak ij Kmity: „ Sed ut ad propositum reddeam & ut de cordibus multorum tollatur ambiguitas ad originem cause que inter Regem polonie & cruciferos vertitur secundum quod in Cronicis polonorum reperitur libuit Sthilum convertere ut pro hac volut quadam relacione soluto compede nostri justicia Regi appareret Quoniam de electione dudum per o (?) in glosa sub verbo ~~electionis~~ electo dicitur principium rei supra nispiciendum est. „ f. eod (wojciech Nowaki) Qualiter primo cruciferi de domo theutunica qui & alio

alio nomine hospitalij Ste Marie Jerosolimitane nuncupantur terram Culmensem possidere inceperunt." Pocrystek: "Anno itaq; Dñi M° CC° II° Lestko et Conradus filij Kazimiri inclitj polonorum principis de — f. 248.) Sequitur de magnitudine vicij ac predictorum crucigerorum — Pocrystek: "Origine igitur controversie inter regnum et crucigeros diligenter ruminata de — f. 249) Quare justa constitutiones sanctorum patrum revocari potest Donatio propter ingratitudinem de — Pocrystek: "propter enim detestacionem hujus vicij pepini de — f. 250.) Quare moderni Crucigeri non possunt se excusare a scelere ingratitudinis per hoc quod non ipsi sed eorum anteceptores terras regni polonie ingressi sunt — f. 251) Quare terre scilicet pomoraniensis et alie que a crucigeris sunt occupate nedum possunt vmo auferri debent et ad usus Regni applicari non obstantibus quibuscunq; concordijs eciam juramento firmatis — f. 253.) adhortatio ferocis pipini principis Kazimiri Regis polonie — f. 208) De nostrorum

" possunt primo si sunt sapientes et pauperes contra eorum non admittuntur tanquam fatua et si veram non habent pietatem habere non possunt prout sunt pauperes. Et ita ipsa nisticia iam in plateis clamat tota vidua nec est iam in mundo qui hospitaret illam peregrinam in corde tuo. Nihilominus nisticie Judex christus in aliis videns nisticie opreproribus reddet mercedem sine qui luctus in infirmo (?) perpetuus dicitur sine fine tales vite non recipient reformacionem." (krótkiej niemożna dicha rządzącej ludźmi pod tyranią rządu absolutnego a więcej rządzącemi ich duszami jak nasi bogobojny pisarz wtym wyjątku obszar — co powszystkie czasy i dni kiedy to piszemy jedno i to samo jest nieszczęście i jak było będzie!) —

O życiu S. Wojciecha znajdzie u Jaworskiego von var. büchern część IV. str. 51–54. — Legendy o S. Wojciechu, Stanisławie, i Florjanie patronach polskich drukowane osobno Haller r. 1517 w krak. in 4. za bardzo rzadkie — porów. z wspomnieniem pner Jan. ibid str. 163. 4. tudzież przy Długosza: Vita S. Stanislai. —

... Gimnazia

ignavia & incurabilitate. począłek:

„ Eloquar an sileam pudor est aperire pudorem Jn nostri etenim infelicissimi temporis tempestate administratores nostre Regi-publice non nisi ambicioni honorum & cupidatati deseruiunt (?) &c — f. 256). De nostrorum nobilium arrogancia & predocinijs sacrilegis. — f. 257 kończ: „ Sufficit enim michi „ inerditi ingenij quod alijs perniciosibus quandam occasionem & quoddam incitamentum hoc negocium plenius discutiendum dederim verumtamen hec scripta dominis & patribus meis doctorum (?) doctoribus in quibus sciencia & refulget & signanter venerabili viro magistro Johanni de Dambrowka sacre Theologie nec non Decretorum professori eximio corrigenda submitto me vero in hac parte infantulus fateor quod tamen preclara patrum meorum documenta condidici quantum ad propositum spectabat non sibi non ostentacionis libidine nec questus esurie sed mistice zelo ac amore patrie amen. —

„ Explicit Tractatulus contra crucifixos Regni polonie invasores finitus a° Dni m°CCCC° quinquagesimo sexto (1456) in mense Maio. — „

(pismo tej samej ręki co sermones pod l. VII.)

XI

f. 259 — 302.) 6. typ: Sermones (VII) de nativitate et passione domini — nostri Jesu Christi — (pismo odmienne jak od poprzedniej ręki współczesne około r. 1460 — wyraźne — kazania ze złotych źródeł czyli ostatni rzeczopisania defektowe dopiero jest pierwsze o męce pańskiej — poprzednie zaś 6 o narodzeniu pańskim. — Występują tu słowa polskie na marginesach tej obcej ręki blisko współczesnej np liberales et largi po pol: swiebodnij a szczodrzi. quantumcunque peccatori po pol. yacocoli (jakoli) grzesznyczemu (grzesznyczemu) — także wtrącają nad słowami: denegat — zaponie, ad murum applicavit — przywbił. —)

XI 2

f. 301 — 324.) 6. typ: Sermones varii (I-V.) quorum ultimus de Sancta Catherina f 319. — (pismo odmienne od poprzedniej ręki współczesne około r. 1470 na marginesach.)

XI 3

f 325 — 396.) (6 typ:) Sermones varij (I — XIX.) na różne święta, o różnych świętych — tylko charakterem pisma jak poprzednie pisane około r. 1470 najpóźniej.

f. 397 — 408.) Sequitur de corpore Christi
Sermo alias in cena Dni (czerwono.)
(pismo piękne i wyraźne — przedziały,
podkreślania czerwone — zdaje się być z połowy
XV wieku dla tego r. 1450 circ. za wiarygodny.
Są tu liczne między liniami słowa i wyrazy
polskie nad łacińskimi wypisanemi kładzione
ręką: też wypisuję się:

afflamavit	— zapalił.
ejse dividendo	— dzielącz rzeja.
peramaram	— brzydką.
comestibilem	— jęstnym.
inattingibilia	— niemożebadliwe.
animosa	— mądrą.
velatum	— skryto jest.
ammovicionem horroris	— odjęcze ocropności.
crudelitatis	— ocrutności.
condescendere	— pogodzić cz.
conclusa	— zamknięty.
mutrianus	— żywimi.
in quantum	— iako wjele.
porreserit is	— podasz.
puritatis	— jasności.
perlustremus	— oglądali.
castigatum	— skasznjono.
cuis	— tego.
infinitatem	— nijszkosz.
(quis, quid quibus gnam graciam	kto, czsto komu tako wjele tam małyką takką dawą. largiatur.
(largiter, hijlariter	szczodre, wesszele y sządlijwje. et affectualiter.

Polszczyzna z epoki XV wieku.

affecuracio	— vgjęszenje.
rigat	— skrapja.

(fo 405 v dołu odmienno ręką:) warne.
Mandate xięża pascha szkasznj
Bo radpywo pye po taszni (tam.)

quoque	— owszeyko.
in retribuciones	— wpomstay.
obscurentur	— zamknjony bądą.
in curia	— sginą. (?)
(nubi gacio tempestacioni	z (potłumjenje wpokusy.)
ignominiam	— pogaństwo.)

XI 5)

f. 408.) Hec verbum a quolibet sacer
dote celebrare volente opus Bonaventure
cardinalis. (pismo circ. 1450. litery po-
czątkowe czerwono wcrarnyj.)

XI 6

f. 409 — 415.) 6. tyd.) (Sermones varij (I — VI.)
rożny niektóryj są: De sancto petro et paulo

— Visitacionis marie — (pismo rożne około r. 1470.)

XII.

f. 415 — 417.) Iecuntur cautele circa nimpam observande &c — qui non audiunt verbum Dei. (pismo wyrobione jak wyżej około r. 1470.)

XIII.

f. 417 — 418.) (b. tyt: Legenda de S. Burcardo. poczyna się: „Fuit quedam abbatissa in ordine beati Benedicti domina multum nobilis &c — defecit niedopisana — pisano bez zmiany ręki co pod l. I. (zatem około r. 1460.)

(karty białe tu: 1. 120/2. 121.) Bzkop Dzier° 44 / 774 in 4°

(podł. Katalogu u mnie)

812. Liber qui Remediarius dicitur excerptus ex libris moralium Beati Gregorii [1]) super Job sub a°. Dni 1407 per manus Stephani Thome de Krayków.

(f. 1 — 132.) (zleduje do karty 7.)

(na wierzchniej desce niewyraźnie: „Excerpta moralium gregorij pape.)

(Kodeks cały prawie jednym charakterem rotharówkami pisany — pięknie regularny i staranie a dość czytelnie wykonany papier gruby mocny) z pięknym grawerem korona w okółku drugi nie wyraźny. Oprawa deski w grubości skóra biała (zbrukana) powlekane ćwiekami przybita. była klamerka do zamykania wszakże. Rękopism ma tu po sobie „roblinou" ze wpolsce pisany [2]) i na końcu jak ij niżej wypisze wiersy kilka polskich z nuty, i tytuł (tego niema) i autora (charakter gocki) (i treść całe (z opisu do kładniej podany.) Rękopiśmiennych. —

1) (Grzegorz ten zwany wielkim zwał się rodem Anicius był zajęty i przełożonym miasta Rzymu a r. 590 przeniósł na nim życzeniu papieżem obrany musiał być majętny kiedy 7 klasztorów fundował a wypraedawszy dobra sam do takowego Benedyktynów wszedł — poczem został

f. 2) początek: „Rever^do patri Richardo Eccles. Lidonensis Epō petrus Archidiaconus ejusdem Eccles. [2]) fidem credere (?) per temporalia ut apprehendit sempiternum De beata mentis solicitudine nec non d evangelice paupertatis

paupertatis beatitudine & ut
animam filij delicati heri ja-
ceret & ad sancte devocionis
desiderium fidelis animam mi
clinares primum intencionis
tue proponitum & affectate
conversionis tue secretum mi-
chi communicasti verum cum
amicus meus temporalium vo-
luptate captivus ad sancte com-
monicionis verba titubaret ad
sacrarum literarum lectionem
me tunc quadam violencia contu-
li ne tam pij patris semen ab
avibus nequitie florem penitus
defraudaretur & fructu ad re-
medium ergo mee infirmitatis
sanctorum patrum scripta per-
currens tandem in Beati Gre-
gorij libris moralium
anchoram defixi et quorum lectio-
ne animus confricatus incalesce-
ret. In quibus quippe libris
ab effrenato voluptatum suarum
fluxu compescitur in his iniquis
ad pudicam sancte conversacionis
perseveranciam roboratur &c.
Dalej pisze autor: „Hoc igitur o-
pusculum in duas partes distin-
xi quarum utraque sex libellis
conservatur In quarum prima

&c

vostat Diakonem nuncupatum
papiethum w Konstantynopo-
naremii papiezem. Gorliwo
wroją tak dalece pomnał se
zakazał nauky matematy-
i wiele ksiąg (pogańskich)
spalił Karał miłośny Temu
Liwiusza dzieje aby mu nie
odrywano do czytania i za-
nowania pisma świętego.
on to pralny, Kolekty i
piesni Kościelne uporządkował
w gramatyce, Dialektyce i
Retoryce był bieglły. pisał
wiele ksiąg duchownych Dla
tego ojcem Kościoła i błogo
sławionym mieni nas. Mia-
dzy wiele Remediarium mi-
niejszy piotra archidiako-
na Sudon'skiego jest wy-
ciągiem tamtej jego moralio
czyli Expozicyones in lib
I Regum. in Jobum e
De- umarł r. [illegible] C
d. 12. Marca. — (zresztą
odesłan do Jöcher. G. Lek
T. II. p. 1158.)

2.) (Wtym samym autorze jest T.
1. 1453. głucha jakaś wzmianka
o piotrze archidiakonie
nie się dowiedzieć niemożna — Gr
gory W. ma o nim wspomnie
nowszy dialogus był by zatem
mu współczesny. a jeżeli ten sa
to i Remediarius tamtego był
z wieku VIII.)

de reprobacione tam in
quam iniquitatibus eardem iniquita
tes convenientibus (?) dijscritur. In
secunda vero propter dei
~~judicium~~ iustitiæ sanctorum de statu
eorundem & felici conservacione tracta-
tur. primis itaque prima. sex libellis
quorum primus. de suggestione dja-
boli secundus de peccato Tercius de
vicijs Quartus de divisibus Quintus
de reprobis Sextus de pena repro-
borum describitur. Suggestiones quip-
pe dijaboli cum per consensum in
intimia cordis admittuntur peccati
laqueos inicunt peccatum vero cum per
delectacionem placuerit in vicia spiri-
tualia derivatur quibus huius secundi
(?) divites & reprobi quilibet (?) obno-
xij primis voluptatum suarum brevitate
ad eternum mortis carcerem. pertra-
huntur Secunda vero pars sex simi-
liter libellis consignatur quorum
primus de gracia dei secundus de
penitencia Tercius de virtutibus Quar
tus de Quintus de iustis Sextus
de gloria iustorum intitulatur. De kon-
cy ij ta dedykacya a razem i przedmowa
tak: „ Cohortari igitur velim quemli-
bet huius libelli lectorem si tamen
lectorem invenerit ut caritatis affectu
& pietatis intuitu dicat anima pa-
tri requiescat in pace amen. „ —
(przez tego grobowego podziadu obudowy

cyni

cyfrą na szeroki kwiaty – na początku każdej księgi jest spis tytułów paragrafowych ogrem wniej traktuje się:

f. 2/2 — 16. (pars prima. Liber 1mus paragrafów 26.) —

– 16 — 29. (— Liber. 2dus paragr. 33.) —

– 29 — 43/2. (— Liber 3tus paragr. 26.) —

– 43/2 — 50/2. (— Liber 4tus paragr. 18.) —

– 50/2 — 60. (— Liber. 5tus paragr. 21.) —

– 60 — 65/2. (— Liber. 6tus paragr. 11.) —

f. 65/2 — 73. (pars secunda. Liber. 1mus paragrafów 16.) —

– 73 — 84. (— Liber. 2dus paragr. 21.) —

– 84 — 91/2. (— Liber. 3tus paragr. 19.) —

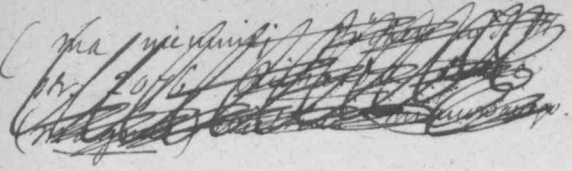
– 91/2 — 105/2. (— Liber 4tus paragr. 27.) —

– 105/2 — 114/2. (— Liber. 5tus paragr. 22.) —

– 114/2 — 118. (— Liber 6tus paragr. 10.) —

(Ostatni paragraf (10ty) tej księgi zaraten

i

; dicha cabeço ramyka pisarr temi Ho-
wy (1118) „Expleto itaque hoc opere ad
me video michi esse redeundum & de
publico locucionis redeundum est ad cu-
ram cordis. Igitur queso ut quicunque
quicunque hec legerit apud discretum
iudicem solacium michi me oracionis
impendat & caritatis intuitu precibus
suis animam petri commendet deo
& domino nostro Jesu Christo Cui cum
patre & Spiritu sancto honor & imperium per eterna secula seculorum amen„
(a capite rai: „ Explicit Liber qui
„ Remediariis conversorum
„ dicitur excerptus ex libris Mora-
„ lium beati gregorij super Job.
„ sub anno Dni M° CCC° VII° (1407)
„ per manus Stephani Thome de Kraÿ
„ cow de Kraycow (ni) nomen scripto-
„ ris retributor laboris novit. Nunc
„ gendum michi sit quia liber Expli-
„ cit, eam hi sunt tria que misc-
„ rum fecunt de divite clericum
„ sepe merum gula ventri &
„ ars mulierum si vis ditari sublima-
„ ri atque venerari discas ventri a-
„ dulari falsaque phari (ni) Cui pre-
„ senti suavitate capitur qui per amena
„ precepta ad interitum ducitur. nichil
„ aliud est tempus huius presentis vite
„ uti (2)

„ ubi (?) reversus ad mortem. Antigua-
„ tum peccatum (?) fuit nowum pu-
„ dorem. Et ni est. Sit benedictus
„ marie filius. Owszego swatha
„ wshek lud parz nyne na
„ geszu cristow trud gest ly thak
„ welka szalosez yasz vidza-
„ la owszego swatha szlosez gysz
„ gy sprawem milowacz gymely
„ y wszegdy gego nogy cralowaz
„ nyne gi smely wkrizowaz. Tres
„ digiti scribunt totumque corpus laborat
„ premia non valuit dicit qui scribe-
„ re nesuit orate Deum omnipotentem
„ pro scriptore ut deus dignetur sibi mi-
„ sereri d pariere peccata sua ut me-
„ reatur una vobiscum introire ad
„ sancta sanctorum. Dc. „ —

(Kronacremi drzewowe tych wiersy polskiej Kazania z Krajkowa w r. 1407 napisane obacz niżej przemnie.)

f. 118.) Recommendacio moralium beati gregory d commendacio beati Augustini. początek: „ Beatus papa gregorius librum Job petente sancto Leandro spalense episcopo conscripsit de — Koniec ut: „ sicque acceptos libros moralium in hyspaniam retulit hec prefacio proscribitur per totam hyspaniam librorum moralium.

—

(II. f. 119 — 120) Excerpta)- Jeronimus pammachio d occeano — Jeronimus de viris illustribus — seneca ad paulum. (def. zniedopisaniá.) pismo jak poprzednie Stefana Krajkowa 1407 roku.)

(III. f. 121.) (kart.) precatio ad B. vir. mariam — (pismo poźniejsze circ. 1500.) def. zniedopisaniá.)

(IV. f. 122 — 127.) (c. kart.) Judex rerum do tuszy poprzedniej Remediariis alfabetycznych. f. 122 jest paryzaniowa — pismo ręki Stefana z Krajkowa. we dwie kolumny.)

(V. f. 127 — 128) albertus super Dyonisium) de di(vino) verbo. 2.) cap. III.) Excerptum pismo współczesne innej ręki tylko [illegible] Krajkowa.) we 2 kolumny.)

(VI. f. 128 — 131.) Incipit tractatus de horis dicendis magistri henrici petpelch de ordine predicatorum. początek: „Septies in die laudem dixi tibi parcus meus?) de. Komu: „ Et erunt Jacob serviuit pro Rachel vij annis & ipsam obtinuit sic qui devote vij horas canonicas cotidie persolvit vitam eternam habebit. Quam nobis concedat pater & filius & spiritus amen.„

pismo Stefana z Krajkowa i tej samej
a Excerpta z Alberta (f. 127.) (r. 1407.
zatem kładnie ij.)

(VII. f. 131 — 132) (tytuł) Excerptum ex Tapia-
no de quedam questiones theolo-
gice (pismo dwóch rąk jak po-
przednie - zatem zr. 1407.) Końca
brakuje z wydarcia kart reszty tego
kodeksu.) — (Bb. Karthi oraz.)

wiersze polskie Stefana Tomasza z Krajkowa (o którym
na kar. 118 zr. 1407.)

polszczyzna tego roku.

„ owszego swatka wszitek lud
parz nyne na geszcenistow trud
gort ij thak wielka szalosez
yjasz widzala wszego swatka szlosez
gyjsz gy spraweem milowacz
gij meli y wszegdi gego nogyjcza
lowacz
nyne gy smeli wkrizowacz. „

polszczyzna dzisiejsza.

całego świata wszystek lud
patrz teraz na Jezusa Chrystowe
Jest-li tak wielka zatosć
Jak (as) widziała wszego świa
złoś"
Jz ; sprawcem miłować
go mieli
I wszyscy iego nogi całowa
Teraz go mieli
ukrzyżować

(Stolica (brane lub) Biała 1ą: 3/2 : 76 : 124/2 : 137/2 Bykop Dzierzk°
143 : 153/2 : 176/2 : 180/2 : 196.)

45
839. in 4°.

816. (bez Tytułu.) Miscellanea
(karty zniszczone 1ą: 14. 77. 137. 197.) (historia – ecclesiastica – scholastica)
(ab a° do ~~complet~~.)
f. 1 — 197.

Opis ogół. (Kodeks po części zbiorowy 2różnych wyposażonych kilku rąk odpisów ~~zbiorowy~~ po części jednej ręki (jak zdaje się Piotra z Kościenia (de Corbeia) zakonu Kamedułów pisany którego ~~rąk~~ ręka Kazań i całe Kazania (sermones) tu się znajdują – ~~większość~~ tu wpisanemi objęte przeważnie z pierwszych lat XV wieku i ~~do XV wieku~~ z pierwszej połowy XV wieku i albo pisane współcześnie albo najpóźniej około r. 1450 (zresztą jest tu wiele ~~za~~ różnych pism jak np: Żywot Św. Stanisława Bi. Krak. ~~z~~ z którego wyraźnie się zdaje – wogólnie) zaczęty ten kodeks pisany wówczas razem blado, raz gęściej, dużo ma miejsc budzących wątpienie, niektóre starannie odpisane i odznaczone czerwonym rubrykatem w tytułach, nadpisach, inicjałach, gwiazdkach i podobieństwach dla tego wyraźnie je wszędzie ~~kredkiego~~ czerwonego pisma czerwono-czarne. Oprawa deski w ~~wiórki~~ której przez czas pobielała na okładach wewnętrznych widać ze dwa ~~czerwone~~ zamknięcia zachowała się ta ~~kuta~~ na ramki. ~~kobiety~~ P. Bielowski ~~opisał~~ opisał ~~pojedynczy~~ ~~kazań~~ ~~dobrodziejów~~ ~~kazań~~ ~~dobrodziejów~~ ~~kazań~~ ~~dobrodziejów

Opis rzeczowy.

I.

f. 1 – 16½) Sermones varii. (bez tytułu i roku cir. 1420. początku i przy końcu defft. wydarcia kart.)

(kazania te którymi nalicznem Gwyzkim poprzedza własnoręczny przedmowy jak niżej mam do niej. jest tu wzmianka o heretykach i żydach greckich, Ruskich, (Bałachij) wołoskich, Bułgarach, ormianach (?) Besarabach, Bośniakach (Bożnani) jakobitach, Nestorojtach (Nesperoj te) nad którymi mieni piekła (aves infernales) prócz S. Augustyna i innych cytowani Seneka. Jakubiusz. Rękopismu ten należał i pisany w większej części przez piotra de Corbeu (z Corbeia?) fr. ord: predic. możnaby przeto wnosić iż kazań tych (I – IX.) on jest autorem. Tytułów niemają żadnych tylko gdzy niektórych marginalne napisy: Sermo Secundus, Sermo Sextus – &c. na pozostałe litery białe miejsce. pismo z XV wieku dla tego położyłem rok blisko 1420. —

(brakuje onej początku.) Niższe zaś Kazanie przerwane zostawieniem kar. ½ biało.) Inne Kazanie defft. bez wydarcia części kar. 14.)

(vel Nestorianus.)

(ostatnie Kazanie niedokończone z wydarciu karty kart.)

II.

f. 17 – 26½) Incipiunt Capitula Libri per metra † (bez roku cir. 1420. def brakuje Końca.)

† Różne dawano tytuły tym zbiorom alleg. villadeus za, czyli de villa dei Jöcher gel. Lex. T. I. p. 259–66 nazwał summa seu argumenta capitum omnium biblicorum utriusque Testamenti – Jan de la Haye: Summarium bibliorum zowie. (Ob. niżej to co z Sykstta wypisałem.)

pismo piękne i wkład biały – tytuł Kapituła, niciuatki, litery arabeski i przedziałki czerwono – ponieważ P. B. odnosi ten fragment do końca XIV lub początku.

początku XV wieku mnicha roh potomnym
Chrystusowi
swojej cukierni (autorem rzeczy Alexander Villadeus
(Dole miasteczko w Bretanij)
nie w Burgundij —)
(patria Dolensis) franciszkan. Jestto wier-
szami sapiżkiemi spis rozdziałów pisma
świętego:

Wier. 17: „ Sex. prohibet. peccant. abel.
Enoch. d archa fit. intrant:
— ort: „ Languet. en porte. vastaque
Ninive sorte. (brak: rauty)

*) tu jest tytuł wiersza 153 bohaterze zatym do umieszczenia - 59. - pierwszy raz drukowane dopiero przez Jana de la Haye: Apparatus ad Biblia mag. w paryżu r. 1660. a przedrukował Dos. Mar. a Terze: Instit. ad verbi divini intelligentiam w paryżu r. 1711. in folio. —

(w sykstu Dominikana duże Bibliotheca Sta Lib. IV. p. 310 wyd. weneckiego r. 1566. Je zist wspomniany ten poeta który i wiecej innych wierszy i teoriow pisał. co do powyższego mowi że „ ad commoditatem eorum qui divinorum voluminum summam memoriæ mandare, ac retinere desiderant breviusculum d archiepiscopum totius divinæ Scripturæ compendiolum ac ducentis hexametris carminibus*) arctissime inclusum: in quibus dictiones singulæ singula sanctorum librorum capitula comprehendunt. quorum versuum dictiones, ut planius intelligerentur, cuilibet earum numerum capitis ni ipsa contenti inscripsit, insuperpointei etiam rubellis interlinearibus minutioris characteris glossematibus *), quæ cuiusque dictionis significatum ni hunc modum indicarent — (kładzie powyższy wiersz 17)
Alexander Villadeus żył za Cesarza Fryderyka II. około r. 1240. — Ob. Leyser Hist. poetar medii aevi lat. i Hamberger's

*) (Jednakże tekst naszego wspomnienia co do rzeczy obszerniejszy od tego który przy 1m Wierszu tytuł podał — za tem różne wersye tego poematu zadawnych rękopismow jak widać.)

zawerkowiczy

126. zaverläßige nachrichten Th. 4. 1. 338.)

III.

f. 27.) fragmentum Literarum Concilii Basiliensis ad quemdam de — Dat. (nakoniec) Basilee VII Idus Novembris A° Dñi 1439° — " (brakuje początku) —

(pismo współczesne wtórnicowy czytelne gotyckie (takie pismo jednej ręki ar do kar. 37 ½). wiecie tem oznajmia sobor Bazyleyski kogoś (może akademicą krakowską ze obrany został papieżem amadeusz (książe Sabaudyi) i wzywa do posłuszeństwa a itd. po wydanym wyroku Eugeniusza IV papieża (który we florencyi sobor dalszy złożył) przeciwko ojcom zebranym w małej liczbie w Bazyleyi, mocą którego (Bulla d. 4. 7bris 1439) nazwał ich szabojnikami, zbiorem diabłów naszego wieku, porównał zdatańcom i abironom uchwały ich zniósł a symatykami i odszczepieńcami nazwał — na 38 m poniedziałek ci potępili go d. 30. 8bris a 5 Listopada tr. wybór padł na amadeusza I księcia Sabaudii który od r. 1434 koło genewy w ustroniu mieszkał. przyjął tedy imię felicya V. przybył do Bazyleyi 24 Czerwca 1440 a wyniesiony Biskupem potrójną tiarą koronowany został d. 24 Lipca. świat francuski nie uznał go, lubo kilka akademii go przyjmało a mianowicie paryzka — Także królowa węgierska Elżbieta, Bawarskie państwo i inne go przyjmali. Z pisma tej mierze soboru Bazyleyskiego z Zbigniewem Bis. Krak. i akademią krakowską wzchodzimaj i dalsze nam wiadomego — zdaje mi się że to tędy ułamek listu od soboru do

różnych

różnych Akademiów pisany a między niemi do naszej Krakowskiej — sama to ich konieczność zdaniem dobrowolnem dostopiérzi papieskiej przy Akademiach tych dopiero 9 Kwietnia 1449 który wróciwszy do swego ustronia w Genewie r. 1452 d. 13 Stycznia życia dokonał. Ten i Eugeniusz niemal powiechy tej abdykacyi umarł przed nim dwoma laty d. 23 Lutego r. 1447 przepędziwszy blisko lat 16 na apostolskiej stolicy. Dziś tu jak widzimy zaraz po wyborze Amadeusza. — do tego należy: (bez tyt.)

f. 27/2–29) decretum Synodi Basileensis contra Gabrielem prius nominatum Eugenium Papam IV. — przy końcu: Datum in sessione nostra publica in ecclesia maiori Basileensi solempniter celebrata septimo kalendas Julii a° a nativ. Dñi 1439. —. (pismo jak poprzednie współczesne.)

IV.

O tej pragmatyce sankcyi Karola VII króla Francyi pisał prawnik Wilhelm Tommentum super pragm. sanctionem de w połowie XV wieku — drukowane wprawdzie r. 1514 in 4° staraniem Guymier'a. —

f. 29/2–32.) pragmatica sanctio Regni Francie. poczatek: „Karolus Dei gracia Francorum Rex universis de.. Końcu: Datum parisiis XVIII. februarii a. D. 1406 et Regni nostri vicesimo septimo. (pismo wyraźnie współczesne prawie do powyższego podobne.) —

f. 32/2–) protestacio nacionis germanice facta in Concilio Constanciensi. (b. r. a. 1416.) poczatek: „Rndi patres et Dñi multociens ac iteratis vicibus per hos dies ad deputatos tractatus electionis futuri summi pontificis profestive et ordine quodam modo prepostero de.. Końcu: .. nichilominus dicte cedule et per vos proposite dicta die sabbati quantum nec potuerunt dicta nacio pro miquia respondere curabit. (pismo jak poprzed.)

f. 36 — 37 2) Decretum de Electionibus in Dca (ni. more Dominica) Basilien. lectum. — pocrytel: „ niat in construenda domo precipua est architectonis de Ronne: „ hoc ecclesiam scandali et futuro concilio defferatur. „ — (pismo wpetnie podobne poprzednim.) bez daty; rolm. (1439.) —

V.

[illegible] ad [illegible] — 1) magistros (studii Cracov.) [illegible]

f. 38 — 42 2) Sermones et fragmenta 2) seu excerpta ex sermonibus: [illegible] magistri studii Cracoviensis fr.s petri de Corbeu ord. predicatorum. (1437 — 1438.)

f. 38 — 42 2) (Sermo I.) „ In es filius dei Lune 4° de na Roniu: fr. petrus de corbeu studens generalis protunc Cracovie ni dni Sancti Thome de aquino doctoris eximii coram magistris Cracovie a. d. 1437 de „ — (6. typ.)

— 42 — 44.) (Sermo II.) „ In vigilia Vigilie Nativitatis dni nostri Jesu Christi Collacio: „ videbunt gentes iustum de. na Roniu:

2) p. Oelowski nazywa te Excerpta zkazań piotra z Korsnia (może z Korsciany) chmiami — ja tu po prostu wydy z Teologiczno-moralnych traktatów wyciągi (excerpta) ob. niż

(Karanie te 3 tą rupestre - pismo jednej ręki wypośrenie dane przy 1m wyrazonej - przestanku podkreślowania, inne przedmioty czerwono macrone.)

Konieć: „ per me fr^m petrum decorten collectum & scriptum a^o D^ni Millesimo de- (za pusone ten tam rok co przy pierwszym 1437.)

f. 44/2 — 46.) (termo III.) In nomine Jesu filii Marie amen. „ ave gracia plena ita scribitur Luce 1° cap. de- Konieć: „ perducat nos filius ejus Xpc. qui cum angelorum qui vivit & regnat per omnia secula seculorum amen. fr. petrus de corten. „ 1)

---

f. 46/2 — 72/2) Excerpta seu fragmenta 2) ex sermonibus (2.) fr. petri de corten ord. fratrum predicatorum. (bez tyt: ogólnego nad nie którzemi stylu wyciągów (ob. wyp. moją uwagę) dane tą napisy czerwono lub czarno które tu wszystkie wraz stymi co bez zadnych, według porządku wypisuję: 1). (Testamentum legittimum condentis &.) — 2). Sequitur de Testimonio. 3). Sequitur de matrimonio fr. de corten. 4). Sequitur de memoria animarum defunctorum. 5). Sequitur de mendacio fr. p. de corten. 6.) (missa continet sacramenti dignitatem &.) — 7) de correctione.) 8) (confessio sacramentalis vite facta.) — 9) de consilio sequitur. 10) Sequitur de cerdocio. 11.) — Sequitur de oracione fr. p. de corten. 12.) Sequitur de usura (vid. f° 62/2) — 13.) Sequitur de ornatu fr. p. ordinis fr^m predicator. — 14.) Sacrilegium habet latam distancian duram punicionem & difficilem emendacionem. — 15.) de sanctis: sequitur quomodo dicit &. 16.) sequitur de satisfacione collectum per me fratrem petrum ordinis predicator. — 17.) de vindicta

(predmioty w nawiasach tą ter napisu.)

vindicta sequitur. 18.) Nemo quisquam hominis mum portabit. 19.) Sequitur de invidia amen. 20) De ira sequitur Petrus (ni) — 21.) (Offerenda sunt deo vita bona, fama pulcra et perseverancia longa &.) 22.) (novitas [redacted] opus quodam generale et generosum &.) — 23.) De ordinibus sequitur. — 24.) (Judicium humanum aliud aliud nephariam, aliud). Za ostatnią materią z boku następuje: Karta deff. — (na kar. 52 wgórze nim wyodrębnia się „In nomine dom. am. mb amo 1438.“ na karai 62. czerwono: „a° Dni milles° cccc°.“) na kar: 69 wgórze: „a° Dni 1438 fecit hoc quidam fr. petrus.“ — Wyciągi te wszystkie pisane jak poprzednie Karania — przedmiotu, przestanku, podkreślania czerwoną nadrone. —

VI.

f. 73 — 76.) Fragmentum atque initio [redacted] finit alicuius tractatus de amicicia. [redacted] tu się znajdujące z napisanymi oddzielone wiersznymi literami są: — Utrum vir et uxori misit amicicia — Utrum in amicicia prosit utile solum maxime fiant accusaciones et querele. — Utrum omni benefactori sit retribuendum — Utrum in amicicia inequalium sit plus retribuendum maiori vel minus minori vel e contra. — Utrum patri potest fieri condigna retribucio — Utrum patrem [redacted] filium abnegare, filium vero patrem nequaquam — (f. 74. Nonus

liber — utrum retribucio mensuranda sit secundum estimacionem dantis primum beneficium vel retribuentis — utrum omni patri plus obedire quam alicui alteri — utrum magis subvenire patri quam alicui alteri — utrum bonus homo debeat se habere ad amicum quemadmodum ad se ipsum. — utrum

— utrum benefactores debent magis amare beneficiatos quam e contra. — utrum homo debeat maxime amare seipsum — utrum felix indigeat amicis — utrum magis sit opus amicis in bonis fortunis vel in bonis — utrum amico existencia sit delectabilis presencia amici — utrum amicis sit delectabilissimum convenire — (na końcu tego paragrafu f. 76.) „finis sumis sit operis novi libri."

• f. [illegible]d. 76.) Questiones de voluntate (b. tyt: defekt:) — utrum voluntas sit magis liberum quam intellectus — utrum anima producat in se actum volendi liberius quam actum intelligendi — utrum actum volendi anima liberius producat ea ratione qua ipsa dicitur voluntas in intellectus quam ratione qua dicitur voluntatis — utrum humana felicitas in uno actu vel in pluribus consistit noscendum — (defekt.) wtyus dwóch fragmentach pisano odmienne niż wyżej w tej innej powieściowej rzeczy — wszystko bez wątku — według domysłu około r. 1470.)

f. 77. na pół od dołu przedarta (ob. Kartki.)

---

f. 78.) Questiones ex Theologia (absque titulo, initioue: przy końcu mieco odmiennym ręką późniejszym pismem: „Iste tractatus non est correctus quia in inventute scripsi eundem non mea culpa quia tunc nescivi legem (legere?) a° d^ni 1446 Ego fr. petrus de cracovia fr^m predicator. Cracovie." — (litery początkowe, przedniejsze, przerastki i podkreślone słowa czerwono malowane —)

VII.

f. 79 — 123.) Super libellum de Ente & Essencia Lectiones XI. (b. tłyk:) †)

†) w Bibliot: Akademii Jagiellońskiej w katalogu rękopismów bardzo niedokładnie quia ausy quajdowat się: Commentum de Ente & Essencia S. Thome cum Questionibus które rapeowe będzie to samo tatże osobno: Tractatus de Essencia. (Ob. wtóry opisany rękopis: pod L.) — Pik z Mirandoli urod. r. 14[illegible] a zmarły r. 1504 pisał także traktat scholastyczno-filozoficzny de Ente & Uno. — wszystko to ma nowej poczęcia traktatu alberta magnusa który ty de Ente et essencia pisał. —

wgórze na 1ej kęsi traktatu Karnie wiśniowymi nieco literami słowa: „Compositum fuit fr. Hermannus ordinis nostri predicator." tu czyli autorem prawdziwie tego Herman twierdzić słysz słow niemożna. tym bardziej że Hermanow było wielu w 12^m 13^m — wieku który różne traktaty teologiczne i inne pisali — który by z nich był niemiecmy Jöcher zaś pisze o Dominikanie nic o traktacie niewspomina. — poczyna się: „Epistola ad studentes in qua hortatur in quo tractatu studeant diligenter." (czerwono) „Dilecti in Chr° patribus non studentibus Cracovie amen. frater de salutat in eo qui est omnium salus litera a scienciá & primum? fundamentum. Et quia variarum? prolicendi cupientes affectus super nominibus? me infestavit quantum nobis exponendum ac per modum doctrine decemj librum qui de commoditate sive de ente inscitu-

catur

*) tu liczby rzym: Rok mylnie po[illegible] zony niepremazany ten obok ma go arabską 1226 ~~d~~ przydany.

latur vestris precibus condescendentes pro mee
scientie modulo ad legendum, meum animum
proprium, ut in memorie ni hoc ? contine-
re reservet ad sciendum ? meum cala-
mum (thesauro) adapptavi Et semper in
opusculo solicite studeat quia in ipso
scientia non modica continetur & si nichil
aliquid intellectus apecuti illi gra-
tia reservat que fons & origo omnium
gratiarum. „ Explicit epistola
& super de ente & esse (?) de. fr. petrus de
corten (crewowo) — (Traktat ten Kwicy tj
fo 120 po crem nastepuje: „Incipiunt ti-
tuli † super de ente & de essencia „ ktore
tj Kwicy f. 123 nowam: „ Explicunt ti-
„ tuli questionum & memorabilium scripta
„ super de ente et essencia finita vero per
„ me fratrem p. de corten studentem gene-
„ ralem studii Cracovrensis in die S. Blasii
„ martiris gloriosi Ao Dni mill^mo CCCC^mo
„ XXXVIII° (1438) tt laus & gloria Jesu
Chr^o amen. — si veritas caput Barbi pri-
marq sibille „ (dalej tą nową pozniej dopi-
sane ni znamionale z r. 1440) —

† (supponitur: Libellum)

pismo tego traktatu tj mamej rękę ze skazowką de. pod l.
V. wiele przetarłego i podwrzeżeń cerewowo. —

Ia strofa cała tak: Ego quondam filius mundi spiritualis dum esse-
rem lascivie pullus subeuntalis obolo r. 1440. tą samą ręką pisany wiersz
me miserum prosperis sic evexit repruta samiq co i powyżej ter nie co po-
calis ut ejcem peccator homo crimi- niej - (Kar. 124 pomarana.)
nalis — „

Ost: strofa przedostatnia Konsem: „ multum powyma tj: „ Ego quondam filius mundi de-
est quod debeo meo creatori, nec pos- Konnie: „ circa quod scitis quod cum gentes
sum persolvere tocies ? fori, petamta- efetis
men veniam & non pecam ori Deus
sit propicius mihi peccatori amen. — „

efectis pogany, ad simulacrum Ku-
modam, mula niemiym. – (str. 20.)

VIII.

f. 126.) (fragmentum grammatices)
de casibus singulari & plurali &c
(b. tyt. około 1440 roku pióra z
Konina daje się pisany – dest)

f. 127—132.) fragmentum alicujus
tractatus Rhetorices[x] (bez tyt. i
początku – pismo jak wyżej wtóre
cursywne, dobre, bardzo nie-
czytelne – takie może pióra z Kościelna
tu w innym czasie jak jego Karanna
dd pod Lit. V. VIII.) około r. 1450. –

[x] ubi in quo exponuntur significationes et verborum & dictionis.

f. 132—149.) Inscipiuntur questiones
fratris pauli de Bononia de verbalibus[x] (to słowo tak dziwnie) secundum
diversas opiniones. (bez r. około 1450)
pismo tej samej ręki co poprzednie tylko
jeszcze drobniejsze. Rok kładziemy
powyżej 1450 niemając pewności bliższej
ani zadnej o pawle z Bononii wiadomości podanej.)
początek: „ Queritur utrum in latitudine verbalia
encium significande sunt (vlia) ab omni opere intellectus narrat doctrina[2]) & arguitur quod non verba vel dictio ponitur proprie & conceptus & mentat noticia sed quibus verbale (vle.) de aliquo ponitur ergo
quodvis verbale (vle.) est conceptus
vel

[x] (verbale idem quod verbum
w traktacie tym tyle razy
użyte niejasne przypuszczam
że słowny wyraz wtórnie
nie niewyr. odgadnąć p.
Bielowski ani ja robię się
podobnego – pomimo pi-
smo niepewne powyższemu
podobne nie ma się czas wkto-
rym p. z Bononii użył od-
rzuca naznaczam rok blisko
1450. – niecytelne bowiem pi-
smo najwięcej nigdy drugiej
połowy XV a początkiem
XVI trafia się dopuszczać.)

vel niventat notica sed quibus conceptus aut notica niventalis de de. „ (f. 133/2 cytam słowa: „ Explicit opinio albanj? vel eciam ?) occanj.?) „ (zaraz potem odrębnie na marginesie): „ 2a opinio b. thome de egidij „ — (f. 134/2 wodstępie): „ opinio quorundam parisiensium „ — (f. 135:) (data marginalnie) „ Tercia opinio est petri (vil.) more vilhelmi.?) „ — (f. 135./2 (margi:) „ 4a opinio est.. (tu nazwiska niewyraźnie.) — (f. 136: (w odstępie): „ Sexta (vij) opinio est quorundam italicorum. „ — (f. 136./2 (margi:) „ Opinio vi-clefi „ (7ma) — (f. 137 nie cała od dołu odcięta bez odcinek był biały niedopisany co widno na (poprzedniej) odwrocie.) (f. 138. jest bez początku — czyli razej na końcu jest konnie opinii ośmej a początek a capite: „ nona d ultima opinio de. (M.my koniec 8mej wyżej mowiony dwojcena. Ta karta nicio odmiennie pisana.) (f. 139 — 142/2 bez początku tym samem pismem co i pierwsze i dalsze bez żadnego a capite zdaje się wypeład zawierał zdania (opinianum) tamego autora kazał spalić z Bononii. koniec ij bez żadnego explicit jakby niedopisana za co cała karta 142/2 i k. 143 zostawione biało) — (f. 143/2 (wodstępuje) „ sequitur ipse (:) apit nobis gracia. sequitur de verbalis (:) entitate „ — f. 144. subquo puncto verbale (vlē.) imponi debeat. „ — (f. 144/2: „ de verbalis divisione „ — f. 145: „ de verbalis (vlis.) origine „ — tu odstęp koniec ij: „ d hoc non nonsequatur ?) hac de verbalis (vlis) origine secundum fratrem albertum tractata sunt ad que (:) intelligenda subtiliter doctrina xii (mete?) multum confert. „ — (f. 145/2: „ de verbalis (vlis)

(vēs) simplicitate. „ — (f. 146: „ de verbali (vēs) localitate & tempore. — „ (f. 146: Sequitur de verbali (vēs) abstracione. „ — f. 148. „ Utrum verbale (vē) possit intelligi „ — (f. 149: „ de verbalis (vēs) habitudine ad sua proponita „ — (i tu ij kenty zbratku kart 2ej dalszych traktat ten ide rozumiem filozoficzno gramatycznie — scholastycznie.) —

(moze wyjaśnianie kart wcześniejszych:)

IX.

f. 150 — 151.) „ Oret voce pya pro nobis virgo maria amen. Sequitur ne forte sumat de linguo vite & vivet in eternum — contra hoc argumentum de. (disputatio theologico scholastica.) —

f. 151 — 152.) „ Sequitur: de temperacione priorum parentum circa quod quero de. (Disputatio theologico-scholastica.)

f. 152 — 153.) ~~Disputatio~~ Questiones breves cum Responsis ~~Disputatio~~) b. tyt: — Kwestyi tych jest 27 w pismie tegoż, nowego testamentu, prawa Kanonicznego i theologij? ostatnia nadpisana — wszystkie czytelnie pisane — mniej więcej jak nine tego kodexu przedmioty a wnoszą do pisania na ostatniej kar. (153) roku 1449, tak sądzimy. —

f. 153.) „ Notandum de diebus periculosis „ quolibet anno (tyt: a. d. 1447.) (Excerpta te zdają się być z pism Stoicznia rok polożony.) pytanie odpowiedzi — od.) Sequitur de usura. ~~Responsio~~ — ~~to~~ zaczyna się: „ quid si quis mutuaret veterem annonem ut recipiat

*) (oto brakuje 2ej; 3ej Kwestyi: „ Queritur quare dat Denarius Sti P. „ Respondetur: quod Polonie non erat h[abitus] sed unus monachus tunc fu[it] satisfactus per Dominum ap[ostolicum] cum Rex polonorum & com[munitas] debuit dare talem denarium. [Et] non qu de quis (?) haberet beneficia unum Wratislavie, [et] aliud Cracovie & aliud prage [et] deberet dicere (?) maiores [ho]nores. Respondetur: quod ubi [est] maiis (majis) beneficium [non] deberet dicere majores honor[es]

X. (bertiph.)

f. 154 – 163.) Sermones festivales III. de Collacio una (pewne kazania bez napisu zaczyna się: „In nomine patris & filij & S. S. & virginis ni te merate amen –" Hic magnus vocabiter in re de – Komii: „Quod et vobis meritis ipsius prestare dignetur ipse dei filius qui cum patre & spiritu sto vivit & regnat in secula seculorum benedictus amen." –

2. In nomine patris &c. In nativitate domini. –

3. In festo sancti Spiritus Serme. –

„Collacio in prima Dominica adventus. – pocznele: „Ecce rex tuus venit tam mansuetus mat. 21 capit: de –

Komii: „& hec pauca de ipso nostri salvatori adventu in carnem pro aliquali exortacione cum omni reverencia sub brevitate dicta sufficiant." –

Te 3 kazania i Kollacya 1. nieco zadamo ciyci ani ich oznaczony – pismo gustine i cyfrowe ale wskrzeczenia innej supersti ich jak wyzthiej poprzednie – jest 22V wiersz – zaczynamy w r. 1450. bli: – kazania te miane czytowne w refectorio vel Refectario conv. Ord. predicator – albo w studio generali Cracov: kazanodzieja bowiem zwykł do kazdej niedzie: Reverendi, egregij patres &c. –"

f. 163 – 165½) Excerpta quedam de morte &c ex Ambrosio, seneca, petro Klasensi, & Lactancio) bez napisu. Charakter pisma arateum i czas ten sam co powyższych kazań. – Diff. zwyczajna kart dalszych 6.)

XI.

XI.

f. 166.) Casus tres de porcionibus [illegible] fratrum monasticor. (ber typ: i rzbm.)
początek: „ primus casus est quod ille qui elegit sepeliri in fratrum predicatorum aut minorum ministerio decedit non facto testamento de — (wypisany stąd wypisem z excerpta na kart: 77 i 125. — pismo odmienne dzieci ij bój z początku XV wieku około 1430.) przedziały i podkreślenia czerwone.

f. 167 — 170.) (Determinacio de canonica porcione, de sepultura de fratrum monasticor.) de (ber typ. i początku dla braku początku) [illegible]

— 170 — 176.) Sequitur alia determinacio. Incipit alia determinacio de canonica porcione de quarta et obvencionibus funeris et misse sepeliendi unius anglici ut videtur. — końcu: „ finis istius tractatus de de Sc. — „ pismo z XV wieku odmienne od powyższego bez prawie ozdobnego dla tego r. [illegible] 1430 klad.)

f. 177.) de libera potestate confessiones audire fratrum fragmentum (ber typ: pismo z połowy XV wieku nieodmienne czyje - kredensy nie r. bliskie 1450.)

— 177.) Extrac. de constitucionibus „ quod papa et episcopus misi per plebanum

[illegible] abrosloi

abrolvi poterit vel debeant „ &c.) Item de parvo libro Excerpt.[m] ([redacted]
pismo jak na kar. 77. 125 (zgóry); 150–153.)

---

f. 177.) Frater petrus de Corbeia ordinis predicatorum a. d. 1446. — super recordacionem de Beatissima virgine maria sequitur amen (Rymmus: którego wiersz 1[y] „ ave tu vera virgo maria — ostat. v. „ o maria cunctis sanctis es sanccor. „ (pismo jak poprzednie i równocześne.)

---

f. eodr.) proza d versus de Christo papo. fragmentum. pismo tejże ręki co poprzednie i równocześne.

XII.

(f. 180 białe przez omyłkę bo niejest deff.)

f. 178 — 182.) „ In nomine d[ni] amen. Anno d[ni] M° CCCC X li [mum] (ni) 1441.) (kładzie na kartkę i odmiennym pismem. początek zaraz a capite: „ Incipit abbreviacio decreti in qua sub planis d brevibus verbis continetur tota vis d intencio decretorum. Ibique omnes distincciones, omnes cause d cuiuslibet cause questiones necnon d cuiuslibet questionis solucio realiter terminatur, prout magister gracianus ipsam determinat in decretis. „ (Widać że pisane przez piotra de Corbeia lub Dwojekim nikaniem.) (f. 179.) nepis: sequitur secunda pars eiusdem. (f. 182.) „ est finis " a po nim a capite: „ Explicit abbreviatum decretum sic abbreviatum, una cum ceteris distincionibus. Sit tibi prima ac sextriquita

(O tym amacie nigdzie niemamy wiadomości)

„ sextigintta sunt cause parte secunda. consecrat(?) complet librum distincio quina — ni.)

f. 182 — 183) [redacted]

circa lecturam(?) arboris (consanguineitatis diversis olim diversum tenentibus [illegible] Glosa ex decretis d Johanne de Deo Hyspano.) deff. duidopisaná ale dla nibie fragment ten cały pismo nieco odmienne ten ważi ij być pistra de (cosien (z kończenia) roku nemia ten tytuł wzwijzku zpowyższemi ten sam 1441 kładnemy.)

f. 183 Querenda rozlanda 2 dd. zguardam 2 questiones de (de consanguineitate) pismo wypisowane powyższemi i wzwijzku stemir.)

XIII.

f. 184 — 187.) Legenda d vita Stanislai (ten tyt.) po czym ij napisem: „ de ethimologija nominis de ni a capite d koń: „ Stanislaus ex latino sermone ethimologisetum ni polonico Stanislaus vel Stanslaudi sea otaus laudis potest dici. de — (nieco niżej zas): „ cupis vitam scripsit frater Vincencius fratrum ordinis „ predicatorum thrabans cam de cronicis polonorum. Et descripsit ipsius „ sanctitatem d miracula in cronica „ d ubicunque valuit reperiri. „ — konczy ij: (f. 187) „ acta sunt hec

coram

w dawnym Katalogu Bibl. Jagiel. akad. w Krakowie mają- dzi Bulla Kanonizacyi S. Stanisława B. Krak. przez Aleksandra IV. papieża wyda- ny (bez oznaczenia bliższej daty- w Bibl. zaś senatu M. Lipska znajduje się pod L. CXCV. ee. Ry- ciną następnie zapisem:

(Warszawa 1824. 8°m.)

„Innocentii IV papae Bulla „Canonizationis S. Stani- „slai Cracov. Epi & martyr. Gnesnens.“ olim a gentilissimo- rum tenebrarum defensa cali- gine. Explicit: „de in- juncta sibi penitencia mis- ricorditer relaxamus. Datum Ro- mae XV Kalend. septembris pontif. nostri A° undecimo (który rok jeśli się w liczbie niepomyli tem na 1254 przypada.) Bulla pomie- niona znajduje się w Wielkim Bul- larzyszu Lukemburskiego wyda- nia. T. I. p. 99 [illegible])

ś. Stanisław urodził się r.

zabity d. r.

Jöcher w T. IV. s. 775. wymienia ja- kiegoś Stanisława rakim francisz- kanin, który w polsce urodzony gorliwie na Litwie nawracał i około r. 1483 kwi- tnął; także żywot S. Stanisława Bisk. po łacinie napisał. — mamy [illegible] żywot jego pióra Jana Długosza [illegible] r. 1465: popol- sku p: Warga w żywotach B. pisemnie o nim napisał —. Długosza żywot i Legendy S. Stanisławia wydane zostały pierwszy raz u Hallera w Krakowie roku.

coram ff (papa) Innocencio IIIio anno gracie M°CC°Quinq. „ —)

(Pismo nasze cyrylskie zgoła nie zdaje się z pis- ma ber. tem a wokrótce drugiej zupełnie od wszystkich poprzednich odmiennej — na ostatniej tylko kilka odmian czerwono — inkaust zosta- wy.)

według uwag p. Bielowskiego żywot ten jest najstarszy i między niemi pisane drukowany także nie mamy nikomu różnić się od ogłoszo- nego przez Boudkiego (Jana Wincentego) w Kronice Marcina Gallа (od str. 326—380.) Szenzel znalazłszy jakiś rad tego samego wkrę- ma ber go nieznał wogle. uwagi godna (mó- wi dalej Bielowski) że wdopisku do kro- niki Dzierzwy drukowanej przez Lengnicha w Gdań- sku, powiedziano jest że żywot S. Stanisła- wa miał napisać Wincenty Kadłubkowis ordinis praedicatorum, a więc [illegible] jest ten Wincenty (zakonu Kaznodziejskiego) Dominikan autorem wspomnionym. „ dodam jeszcze że gdy nasz kronikarz Wincenty Kadłubek [illegible] był Cystersem więc albo przepisywano dla nawy zakonu swego Cystersa albo Dominikanem, albo Kadłubek potem Bisk. krakow: i sam błogosławiony z zakonu S. Domi- nika do Cysterów przeszedł i stąd niepewność tyle dwóch osób zaszła i prawdziwego pisarza Legendy czyli żywota S. Stanisława. Zele- wel nieznawszy odległych dziejów naszych bada- wczym dziele wspomnianem r. 1846. 8° maj. pod tytułem: polska wieków średnich ziścił wydaniem zarzucił także coś niesłusz- (T. I. str. 62. i 63.)“ że frater ordinis pre- dicatorum Wincencius o cudach tego mę- czennika i sprawy polaków dopytywał się

„ — że ten Wincenty żywot rzeczonego świętego na rozkaz prandoty Biskupa Krakow° r. 1266 zmarłego threść; kładnie nawet swój domysł iż z rzpowodu tego bacisika takowe Kazwodziejskiego, tak prawą kanonizacyi jako i opisanie żywota S° Stanisława, Długosz dominikanom przypisuje dodając (ubi supr. wspomniku) iż żywot S. Stanisława rzeczonego fratris Vincentii sam dźwiękiem jakiegoś kodexu posiadał czy oglądał — że nakoniec Bandkie w extensu Kodexsais Dziejow lombardzkiej (najdujących się w Bibl. Univers. warszawskiej°) własnoręczego samego dominikana Wincentego pisane znalazł które o wiele z mniejszem się rozniq. (ob. wyż. 60 loco cit.) —

---

f. 188.) De sancto Burcardo (vel Burcardo) poczyna się: „ perlegitur in quibusdam historijs quod erat quedam sancti monialis caste vite &c. — kończy: „ et in ipsa hora vitam finivit et in eodem tumulo cum filio est sepulta laus trino et uno deo in secula seculorum amen. " — (pismo jak koniec żywota S. Stanisława — bardzo niewyraźne — przerankowuje litery nieco czerwono.

---

f. 189–190.) De sancta Zophia vita eius et passio. (czarno). (potem większemi literami czerwono): De sancta Zophia et filiabus eius fide spe et caritate.

poczyna się.

rokn. 1571. in 4°. — Historyka o S. Stanisławie B. Krakow. a patronie polskim stanisławskiej y polskiej historyi krótka zebrana p. X. andrzeja Zamicyusza Archidiakona Kanonika profesa R. 1604 w Krakowie w drukarni Kobylińskiego. — (autorowi której Kompilowali Miechowita, Długosz, Sokołowski Piotr Skarga.) —

ta liczba tak: (3+22+9)

poczyna się: „Sancta Sophia nobilissimis natalibus orta de — Końcy: „Circa annum domini (L.XXVIII) octavum (?) qui papie sunt rome & pape anacleto constantinopoli transmisse sunt." — (pismo zupełnie tej samej ręki co poprzednie na 1/4 str.: liczba przetłoczków czerwono.)

---

na Kar. 194. taka data śmierci ś. Wojciecha mamy: „capite amputato gloriantes id est per palum pro triumpho sui reversi fixerunt & leto clamore ora ceteri laudantes & propria sunt reversi. papus est autem beatus adalbertus martir domini glorious a° Dni DCCC XCVIJ° imperante ottone tercio pio ac clarissimo cesare nono Kalend: maij feria sexta die quo dominus dignatus est pro omnibus nobis pati cuius regimina & in principium gloria laus & honor in secula seculorum amen."

(na Kar. 195 [redacted] ~~Kt~~ [redacted] następnie: ~~Kt~~ [redacted] ~~[redacted]~~ ~~[redacted]~~ ~~[redacted]~~

ciepiona legenda pośmiejsza: W drukowany ait żywot u Bandtkiego i w pertza Monumenta T. VI. p. 581. " —
(najobrzerniejszy żywot znamy przez Cruka Bolesławskiego w r. na pisany pod tyt: Rosa Bożenica

---

(f. 196/1 – 197.) fragmentum ex historia papiensi Dni N. Jesu Christi
(b. tyt. ciemnicą z dopiskiem ręki piotra de ostem (deff a wyjęcia karty z niedopisaną.)
początek: " Ifactum est in anno XIX° imperij Tyberij Cezaris imperatoris romanorum et herodis filii herodis galilee anno principiatus eius XIX° 8° Kalendis aprilis qui est XXV mensis marcij &c —
Koniec: " pylatus. hoc videns timor apprehendit eum et cepit exsurgere de magestate ma cogitantis autem eo quid ageret." (deff) —

epis Kazimirus ex sorore ottonis imperatoris Ludwiki cognominatus Carolus terenis regnavit et primus huic quartus regnum tenuit filius eius bolesłaus dictus bellicosus sed tolleratissimus cum Sto Stanislaum venerabilem virum Episcopum Cracovensem pro eo quod ejsum pro ministrantibus suis arguerat interfecit. Dedit igitur in prefata canonizacione otto imperator regi bolesłao pro insignijs regalibus lanceam Sti mauricij et unum ex clavis domini, filioque eius meszkoni sororem suam desponsavit in uxorem bolesłaus autem Deo inter excelenciora mera brachium Sti adalberti obtulit quod ille inter omnia donaria acceptavit et gaudens et prospera 2) est reversus gracias agens domino deo cuius regnum est in eternum et super omnes in secula seculorum Amen. " —

Rkp. Dzież. 46 in 4°
805.

(Karty białe 15: 61/2 . 174/2 — 177. 228 — 229/2. — karty były pocięte białe ku dla wydarcia i myśle nowo ponumerowem.)

814.

(tytuł podług Katalogu a różni ku dla innych tu ni najdujących pism o golmy daje ni.

Miscellanea - Teologica et Legislatiwa.

(Dicta magistri Hugonis — de de. o
(ab. a[illegible] 1355 — 1400. a:)
(f. 1 — 298. dest.)

(papier biały [illegible] dyektowany z filigr. głowa wołu.)

(Rękopis ten daje się być w całości pisany jest z połowy 2ej XV wieku i zawiera parę różnych wyciągów z traktatów teologiczno moralnych Mistra Hugona de Sancto Victore — Statut Karola IV króla Czeskiego r. 1355. — pismo wtórnej ręki tytuł treści nie oraz liście pary końcu — [illegible], przedmiotu i litery początkowe tudzież podkreślania czerwono — ozdawa marginesowe dobre na skórce brunatnej powłoczone — pierwotnie niemylkami wiązania — przygotowe przedmioty są następujące:

I.

Hugo de Sancto Victore urodził się w Saksonii R. 1096 był augustianem w klasztorze S. Viktora w Paryżu gdzie młodzież nauczał — dla tej grozi opisany S. augustyna nazwano go Augustini hugwa czyli alter Augustinus — był wymyślonej teologii z Św. Bernardem chwalony scholastyków z Mistykami pogodzić umarł r. 1140. 3 Lutego. pisma jego wymienia Gö"ber T. II. p. 1762. Nauki jednak tu się najdujące albo nieznane mu wadome albo z wielu wyciągów traktatów wyciągnione. Sięgają

f. 1 — 15/2) bez tyt: De occultacionibus vitiorum de (Doctrina Mag: Hugonis de S. Victore supponitur.) pisany ten traktatek około r. 1450 Wada się z 7 Rozdziałów zteyst I. (bez napisu) II: De invidia III (bez nap:). IV: Capitolum de accidia — V. Capit. de avaricia — VI: Capitol. de Gula. VII nazwanie De Luxuria — początek: „Est via que videtur hominibus ita novissima dekonui: „ Explicit occultaciones viciorum sub virtutum specie et occultanciam. „ da

II

f. 16 — 58 (Hugo^nis (mag. d. S. Victore) Duta)

De votis in XII^a parte libri d primo de quinque modis quibus nobis agenda tractatur. (paragrafy znajdziesz na końcu: — quid sit vovere — Due vota tenenda non sunt — Quod votum nullam commutacionem admittat — Due vota commutacionem pacantur — In XIII parte libri Hugonis dicendum est de vicijs d operibus malis. De virtutibus d operibus bonis — De timore d amore — Quid sit timor — de quatuor timoribus — de caritate sequitur capit^m — Quare non sunt tria precepta caritatis — Quod pure d grate amat qui deum propter se amat — De mensura diligendi deum — De mensura diligendi proximum — Utrum caritas semel habita ammittatur — Utrum omnis dilectio dei caritas sit nominanda — In XIIII parte Libri Hugonis. de confessione d penitencia d remissione peccatorum — De penitencia — de hijs qui in hac vita penitenciam non implent — si iterari possit penitencia — de hijs qui in extremis penitent — Quod sola bona voluntas sufficit si facultas operandi non datur — Quod homo opus deus autem voluntatem pensat — De remissione peccatorum d si sacerdotes qui homines sunt

peccata.

ni one uzregolnić
życia zakonnego i po
bożności wktó-
rej nr omnem od-
dani zachować ni po-
winni — Summa bon
cnytta — moralno ć
wiecej ~~praktyczna~~
dogmatyczna
niżeli praktyczna,
cytat oo B. dosyć.

peccata dimittere possint sequitur capitulum — De eo utrum peccata reddeant priusquam semel dimissa fuerint — 9

In nona parte Hugonis de sacramentis que ad excitacionem instituta sunt.

— De aqua aspersionis que cum sale benedicitur — de susceptione cineris — de ramis palmar & de frondibus benedicendis — de cero qui in sabbatho sancto benedicitur & de agnis qui benedicuntur in pascha — de signis quorum fideles sonitu in unum convocantur — de cortinis — de aliis sacramentis que in sacris constant — de his sacramentis que in verbis constant — Quod celebracio consecracionis corporis christi missa vocatur & quando missa aut a quo primum instituta est & unde — de sacramento corporis & sanguinis domini — utrum mortale vel immortale corpus sacram: in cena tradidit discipulis — Si corpus christi fuit quod Judas per intinctam (?) buccellam accepit — Quod agnus paschalis figura (?) corporis christi fuit — Quod sacramentum altaris & figura (?) est quantum & vini speciem & res est quantum ad corpus christi veritatem — Tria esse in sacro altaris panis & vini speciem corporis christi veritatem & graciam spiritalem — quare in specie panis & vini sacramentum corporis & sanguinis sui instituit — Quales intelligenda sit mutacio panis & vini in corpus christi — Quid significent tres ille porciones que

figura

de

de corpore christi in sacro altari
sunt — Quod corpus christi
dividi videtur secundum totam ypem
dividitur secundum se autem integrum
manet si in singulis partibus
totum sicut in divisis locis unum
& idem ipsum est — Quod ea que
in corpore christi in digna videntur
secundum speciem sola sunt —
Quid sit de corpore christi & de
corporea penitencia (?) epis per sum-
pcionem sacramenti — de sacris &
non sacramentis — na końcu: „Ex-
plicunt dicta magistri hugonis
de sacramentis" — (pismo
jak w opisaniu ogólnym jednej z tych sta-
rannie około r. 1450.) —

III

f. 58 — 61.) Sermones (?) beati de-
(bez tytułu, bez explicit i z tym
zupełnie pismem jak powyższe dicta-
kładzinny zatem r. 1450 circ.)

(karanie 2gie na napis:
Sermo beati (Hugonis
które nazwisko wykreślone
niewiadomo zatem czyjeby
te dwa kazania były.)

IV

f. 62 — 139.) venerabilis Hugo
de preparacione cordis. (prologus
na końcu którego: „explicit prologus
Incipit liber de preparacione cor-
dis sequitur" — (f. 104.) Sequitur
alius liber. Incipit liber secundus
de custodia cordis — (f. 111.) Incipit
liber tercius de appericione cordis se-
quitur capitulum — (f. 117.) Incipit
liber quartus de cordis habilitate sequi-
tur

(karta 1szy tego
tu napisanu kilka
nowi opuszczam. Zostawia
f. 138 — 139 rozdziały te
(między f. 106 a 107 brakuje
karty rozdarcia jest nie
traktat dyalektowy.)

ter capitulum. — (f. 125/2.) Incipit liber quintus de dacione cordis — f. 138/2: „Explicit liber de doctrina cordis Hugo de sancto victore." — porem spis tytułów rozdziałów wtym piśmie innym rozdzielnych niż.) pismo jak powyższe najpoźniej około r. 1460 pisane. —

V.

f. 140 — 158.) (Ber tyt:) De modo confitendi Tractatulus compositus per venerab^m Doctorem Thomam de Aquino — napisy paragrafów są: „De pura confessione — De vera confessione — De integra confessione — De confessione plena — De circumstancijs peccati — De modo peccandi — Iteracio peccati — Motus vane glorie — De inobediencia — De intencione habita in peccatis — De circumstancijs peccatorum — Occasiones que dantur in peccando — De pollucione — Qualiter pollucio advenit homini — Utrum propter pollucionem nocturnam sit vetanda sacramenti altaris percepcio — De fluxu libidinis — Complacencia habita in memoria peccati preteriti — Qualiter cogitaciones inhoneste sunt confitende — Sequitur de motu carnis — De periculo familiaritatis dominice — Sequitur de verbis viciosis — Erudicio utilis ad omnia predicta — Modus cognoscendi se ipsum — De VII^m vicijs capitalibus —

— De peccatis mortalibus

f nauki wtym traktacie są przepośnie dla zakonników [redacted] i duchownych lecz i pobożni świeccy mogą go czytać tak jest z wyjątkiem niepotrzebnych wodnych.)

bus veniabilibus — confessio mi ipsius
sine humilitate — na końcu: „Explicit tractatus tibus de modo confitendi compositus per venerabilem doctorem btm Thomam de aquino —" (pismo nieco odmienne zpoczątku dalej tej samej ręki w i poprzednie około roku 1460.)

VI.

f. 158.) de morte salomonis de penitencia ejus (czerwony tyt: nie zdaje się aby był excerpt ten bez końca — pismo jak powyższe około r. 1460.)

VII.

f. 159 — 174.) b. tyt:) Exposicio misse de. początek: „quam brevis fuerit missa et in verbis et in ceremoniis quam christus celebrando sacramentum eucharistie instituit de" — końcu: „Explicit exposicio misse venerandi magistri henrici de Hassia in sacra pagina doctoris exuniij alleluia." — (pismo jak pierwszych kart zupełnie jednej i tej samej ręki około r. 1450.)

(Trzeba go odróżnić od Henryka de Hassia drugiego czyli młodszego który r. 1427 umarł i także pisma teologicznej treści ogłaszał — pierwszy urodził się w Hessji był kartuzem w paryżu potem kanonikiem w wormsie — profesorem teolo: w wiedniu około r. 1397 w którym umarł. pisma jego liczne wymienia Zedler: T. II. str. 1504–5. te które się znajdowały w bibliotece augsburgskiej czyli w lipskiej. Hermann von der Hardt posiadał także znaczny zbiór onych — pisał także i kazania; wzmiankuje i o pobraniu bibliotéki — opatrowane miał przez Biskupstwo Juftauskie. Traktat ten się znajdujący zgadza się tem samem którym Zedler wspomina pod tytułem: „Sacerdotum secreta circa missam" Nas autorzy krzyżki napisał pismu swemu: de sacrificio missae w którym się niniejsze pismo mieści odbija. —

VIII.

(ber. łyst.)

f. 178 — 227.) (De veneraudis tribus Regibus gloriosis historia. (Kończy się 2 Rozdziałów 45. początek: „ Quia veneraudi senioris trium magorum unio, trium Regum gloriosissimorum universus mundus de„ Koniec: „ nam in omnibus orientis partibus, ecclesijs, oratorijs et capellis et locis in quibus trium regum gloriosorum laus diversis literis et linguis est scripta inter alia que de ipsorum laudibus rithmatice vel prosaice in latinio sunt scripta „ — (od f. 225 — 227. nie jest rozdziałów trzech. pismo jak powyższe. to treści historyczne, biograficzne o Judaszu, o Arabij i Syrji + o Gregorianach i nestorianach, o wojnach i katolikach pokoju Chana Tatarskiego z ojcem Janem" (cum presbytero Johanne): „ quo modo David filius regis tartarorum qui venerat in auxilium nestorianis finito decisus et de pace et treugis factis inter regem tartarorum et presbiterum Johannem ex insinuacione trium regum ubi corpus beati Thome sit repositum de i Koniec ij wiadomości dla czego miasto Kolonia wprzód aggripina zwano. Kiedy cesarz Fryderyk około r. 1450.)

IX. (6. kart)

f. 230 — 298. (Statuta Regni Bohemiae Caroli IV anno Dni 1355 sancita: (pismo rąk kilku ~~w kilku miejscach~~ w końcu karty wiadome dla tego jest exemplarz — na tu f. 267-276) (na ~~f.~~ karcie 267 jest przywilej wenceslaski o roku 88 który nie inny jak kopja tej uważać należy — na karcie 268 pomijszy rzecz wcześniejszą ostatnim słowa wydarte tylko jesteśmy r. 1490 ~~czytać~~ poprawiony. podług zatem czasu onej około tego Roku.) niżej ruka druga: Żywot cyrulika czwartego, wyd. od ambrozia z Ottersdorfu w Pradze. 1791.) —

Statuta Regni Bohemiae Caroli IV anno Dni 1355 sancita: (pismo rąk kilku ~~w kilku miejscach~~ w końcu karty wiadome dla tego jest exemplarz — na tu f. 267-276) (na ~~f.~~ karcie 267 jest przywilej wenceslaski o roku 88 który nie inny jak kopja tej uważać należy — na karcie 268 pomijszy rzecz wcześniejszą ostatnim słowa wydarte tylko jesteśmy r. 1490 ~~czytać~~ poprawiony. podług zatem czasu onej około tego Roku.) niżej ruka druga: Żywot cyrulika czwartego, wyd. od ambrozia z Ottersdorfu w Pradze. 1791.) —

f. 230 — 298. (Statuta Regni Bohemiae Caroli IV anno Dni 1355 sancita: (pismo rąk kilku ~~w kilku miejscach~~ w końcu karty wiadome dla tego jest exemplarz — na tu f. 267-276) (na ~~f.~~ karcie 267 jest przywilej wenceslaski o roku 88 który nie inny jak kopja tej uważać należy — na karcie 268 pomijszy rzecz wcześniejszą ostatnim słowa wydarte tylko jesteśmy r. 1490 ~~czytać~~ poprawiony. podług zatem czasu onej około tego Roku.) niżej ruka druga: Żywot cyrulika czwartego, wyd. od ambrozia z Ottersdorfu w Pradze. 1791.) —

x) mowa z Rejtarowic przywieziony gdzie jak pisze zpowodu dotkliwości - katalog drugi mur Komornika Poznańskiego był zrobiony. -

Rękop. Dzierż. 48a

fol.

L. n. Jun. 377. (mieni w katalogu mowiu) 2)

Grabadini

seu Liber Medicinarium particularium de

(f. 1 — 120.)

(Kodeks ten składa się z dwóch traktatów 1mym pisany jedną ręką a drugim ręką. — Opisanie rzeczowe okaże dokładniej czas itd. papier 1ym grubawy woskowy biały dychtowany — drugiego jakaś litera gotycka długa (miejscami) na marginesach różne wypełnienia i pomnijsze słowa czasem polskie — opatrzony pismem Rondiarów — zwierzchniej okładki znaczony — godna jest dotkowa wołowy brunatny, zwyczajnemi mniejszemi) pierwotnie Klamerki do zamykania. (na Kar. 86 wypisany na piśmie tego Kodeksu 1434.)

(w Jorze 1 Karty słowa wjednym wierszu prócz ostatniego przerwane jednym prawie charakterem co ten powyższy Rękopism: „(Iste liber est commendatus ad fratres predicatorum ad testamentum pro anima uxoris olim mee margarethe) bamberwerij"

I.

1) (Johannes Jon mesue czyli moses był sławnym lekarzem w IX wieku którego dzieła zarabskiego nakazujące) mer Teodora Tov przełożone w Zbiorze watykańskim najdować nie mają. nasz rękopism tego nie zdaje się aby był wypisane

f. 1 — 87.) Incipit Grabadini Johannis nazareni) medicinarum particularium egritudinibus attinentibus a capite usque ad pedes cum auxilio dei Benedicti. (czerwono) Początek: „In nomine dei misericordis Johannis

„Johannis Nazareni filii Mesue grabadin medicinarum particularium incipit quod est grabadin sufficiencie medicine d perfectionum. In quo Johannes Mesue sanat languorem d fragilitates solus qui produxit largitate sua medicinam (?) benedictus gloriosus d excelsus cum auxiliari non detriens curandi doctrina timentibus cum explicavit Totus ergo dei (?) timor proveniet d ~~pariet~~ principiet operatio d felicitabit ea tamen considera ne amor nec odium ~~tuum~~ circumveniant ut declines a recto. de Dc.

Dalej: „Johannes excerpta tua sunt ni quibus considerasti. Trisectum erit hoc opus quod aggredior Et prima secio ejus erit de medicinis egritudinum particularium que sunt a capite usque ad pedes. 2da secio erit de medicinis vulnerum. 3a de medicinis que sunt ad ornandum d ad decorandum. prima igitur secio continet quinque particulas 1a est de medicinis egritudinum capitis 2a de medicinis egritudinum membrorum servientium spiritui (?) 3a de medi

cinis

sze pisany rapeowe dopisy
zhebrayskiego na Saiń skie
prefrowany zwtar i tam
jest nakowniejszy ze Jo'chn
wyliczaja Jana Mesue
dzieła lekarskie. o grabadyni mieniczra. proc
pisme na watykanie miast
ij w Orbl: Bodleja zuj
dowai Kisga de medicamentis simplicibus (moze
to samo co grabadin.) a
wkn'l: Paryskiej bibl: dzi
opus medicum. po hebraj
sku pod Jmien: Jana Al
damaski abben mesue
pmypisuja mu Electuaria
niektory ktore dzieem zdaj
ij być Jana Mesue Da
mascena. (T. II. p. 1932.)
(grabadini mini być jakiś a-
rabskie slowo oznaczaiące zbiór
~~tego~~ niedz nimo gdz wyłe-
dii rozmyslu to wnioz.-

cinis egritudinum membrorum
4ª de medicinis egritudinum membrorum expulsionis. 5ª de medicinis egritudinum Secunda secció continet quatuor particulas 1ª est de medicinis ad fe 2ª de medicinis
3ª de medicinis solucionem continentibus (?) & separationis continet. 4ª de venenis. Tercia secció est Summa singularis & hi capit hoc opus in toto particulas X. quas per summas distinguimus & particula cum auxilio & gracia spiritus sancti dei benedicti & gloriosi. prima autem particula secionis prime continet octo summas. Summa 1ª de medicinis capitorum. 2ª summa de medicinis egritudinum cutis capitis. 3ª summa de medicinis egritudinum cerebri - Summa 4ª de medicinis egritudinum nervorum - Summa 5ª de medicinis egritudinum oculorum. Summa 6ª de medicinis egritudinum auricum. Summa 7ª de medicinis egritudinum nasi. Summa octava de medicinis egritudinum oris. — ebe — (i tak przy kazdej 2 10cim cyfri przechodzi w swoim traktacie który gdy ma proś w gorze kazdej karty czerwono wypisane Summy a osobus kazdy rozdział na swój tytuł rzymie dla wpadania łacniejszego w oczy czerwonym

(f. 30 czerwono) Słowa: hic deficiat Tractatus 5tus de egritudinibus oculorum.)

crescentyne ni Kanttem a prócz tego (f 87 – 86/2) poniejsz rzecz Regestrum contentorum wszystkiej summy nie będziemy tu wypisywać opłatni Rozdział de Lepra końcy ni nowy: „ sit autem exmagnitudine de parvitate lentium membra de cauterium arabis ex farina herbe mixtum cum melle de reliqua curacione donec sanetur laude Dei. „

„ Explicit Liber mesue cum addicionibus suis ni laude Dei sabito (ni) ante diem infra octavas omnium sanctorum 1493 l. (1434.) 4–

(dodać tu trzeba że pismo staranne i jednej rzeczy nose bamkewerra pisane = litery początkowe, przedniaki itd itd (jak wyżej nowszem czerwono znaczone niemniej wiele nazwisk starożytnych lekarzy których Jan Nazarenus do tego traktatu użył a które tu wypisać ni godzi: „ Galienus — Allzimet Syn Karissa — archigines — Judeus (tak go czsto wyrasa) Rufus — Hamet — Filagrius — Democritus — Alexander — Haly — syn Serapiona — Diascorides — Mesue — Gabrihel — Aaron — Machemeth (zacz Filaretus — Crobasius — Paulus — Ypocras — Alchi — Oribasius — Sabor Eben girges — Andromachus — benaban — Jsaac — Mahemet arasy — Syn Zezara — girgesa — Sabor król niedźwiedzi — Albanzi — Johannicius Humajm — Hermes — Heben gezar — abubali — Jsherelli (może ten sam co Judeus.) — Jsaac Benmaminan — Joannes Nazar

(od Karty 54/2 (80/2) wstąpi czerw napisy i nazwiska.) dalej ... ten tytuł przestanie.)

Hugo — Nicodemus — którzy lekarzy doświadczone medycyny razar ni contimo na słabości który opisuje — podaje.)

II.

2) (o mistrzu Benedykcie Jo"cher ani jego Kentymatorowie nie pisze.) (pisze go Bibl. z Norwji)

f. 88 — 120.) Legitur unus Libellus ipse de conservacione sanitatis secundum ordinem alphabeti distinctus per eximium doctorem magistrum Benedictum[2]) compositus — (Skada się z Kodziałów 96 których ostatni ~~pod~~ Anime papiones traktuje na ostatniej ~~Kasta ma 1~~ Karcie: Tabula hujus Libri — pismo na kilku linr wypośrednie lub mało co poźniejsze od poprzedniego zatem około r. 1450 kładziemy.)

(z tej notaty który na r. blisko 1500 z domysłu kładziemy widno że jeśli jak sporządki nam się dawało Rękopismu cały nie pisz u nas pisany przynajmniej bardzo dawno wpolsku zostaje zarzucenia od tego: gridam civis Leopolitanis ex Rodecis ten daje dowod ze szkoła lekarska Wrz do bryła i najlepszych przepisów i doświadczeń praktycznego była)

f. 119.) notata: na oczenie nogtij gdy kto połamije (Lekarstwo po polsku cir. 1500.)

f. end) collucio oris alias gargarismus in mala francosa (Recepta polska. cir. 1500.)

Rkp. D. 51
832.

folii

(Rękopism ta wpisuj wkatalogu mowi pod powyższym numerem na tytuł: Sermones sacri ignoti autoris litteris gothicis super charta pergamenea conscripta folio.)

w druku:

ab a°
Miscellanea Cracoviensia
(f. 1 — 322/2.)

(Codex Kopiarny kilkuset wypisów różnych pisany zawiera Kazanie Jakóba de Voragine — wyjątki Listów apostolskich św. i Statuta Decretu przeniesione do wyższego na osobnych kartkach; po niej wypisie wypełnione ręką. papier dyektowany filigranowa głowa; pismo gockie a tylko niektóra pisarza nieźle nieodstrzegana zdaje się być na dwie czerwony pisany — litery pierwsze, podkreślania, przekreślenia też czerwono zmazane — oprawa deski wtłoczy ornamentu wypukłemi wzbodzona — pół pergaminu.)

I.

f. 1 — 250) ber tyt: Sermones dominicales de per circulum anni in duabus partibus Jacobi de Voragine

(pismo jednej ręki pisane wtłoczenia czytelne inicjały, większe odstępowe litery, przekreślenia czerwono kreślone — na tle na margenesach in-

myst

160.

myśl aut wyświeceniu nah gmydatki teologiczne – (niektóre niedziele są po dwa i po trzy Kazania odbijane czerwonem w wtrowach) Sermo ~~tertius~~ secundus
Sermo tercius — proemium do kazań (bez tyt.) poczyna się:
„ Humane labilis mitende cursus salubri eruditione nos admonet rebus in cum bene perituris &c.
na końcu:
f. 120.) „ Explicit primus liber Jacobi de Voragine finitus per manus eiusdam A° Dni MCCCC°X (1438.)
XXVIII° &c. (czerwono.) poczem dodatek teologiczny z nowego Testamentu.
niej idzie
(obej. cyfr) Kazań 81. ostatnie 3 na świętą Dziesiąt (pentecosten) –

f. 130/2) Tu „ druga zaczyna się od 3ej Kazań na dzień Trójcy świętej zawierających. stron 78. i kończy 3ma Kazaniami na niedzielę XXV po świętej Trójcy. a kończy się wtrowaniem:
f. 250/2 „ Ja isto ejetur finis opus nostrum finianus Dogantes enim ut finit finis nostrorum laborum sic dignetur esse finis nostrorum desideriorum Juxta illud quod idem Doctor (Augustinus) in eodem libro testatur Ipse inquit erit finis nostrorum desideriorum quod nec finis videbitur sine fatigatione laudabitur sine fastidio amabitur hoc minimus sine affectu hic actus perfectus

(Jacob z Voraginu urodził się w Wiragu w Genueńskiem i stąd nazwany de Voragine, Varagine, Virdgine – był generałem Dominikanów, a zmarł w Genuy – on pierwszy począł pisać Biblia z łacińskiej na języki włoski – pisał Historyę Lombardzką – Złotą Legendę o świętych – Kronikę miasta Genuy – zbiór o pieśniach Augustyna; Sermones które ~~te to~~ ostatnie niejsze ma. umarł r. 1298)

(na marginesie f. 128 wyżej jest rękę współczesną ten obrys po polsku: „ zawarta wszelkiego bogacza jeden głos ubogiego nemogloth — —"

„ perfectio erit omnibus sicut ipsa vita erit communis ad illum beatum finem perducat nos ille qui est principium et finis Qui tecum vivit et regnat per infinita secula seculorum amen."
„ Et ne est finis huius operis &c."
(czerwone) —

Obok No 2a w now. Inwentarzu: 413. II.

f. 231 — 314.) 6. tyt.) Epistole sacre cum glosulis per circulum totius anni ~~duo~~ occurrentes. Cum prevenio- (różnie jak poprzednie wedwóch Kolumnach odnienia ręką; ~~odmienionym~~ inkaustem pisany tu wykład listów (apostolskich) Litery inicjalne staranniej kreślone czerwoną i zieloną farbami — przestanki i podkreślania czerwono — listów czyli wykładów tych jest 48. autor; rok niewiadomy — pisma gocka (różna) można za około r. 1440 pisane. poczyna się od prevenio:
„ presbiter ceti deus noster rex et ex ordio sue [illegible] actionis protoplastum ni paradisum ponit &c —
Kończy słowami:
„ Quia illud mari ultimo Dominus quidem Jesus assumptus est in celum et sedet ad dextris dei ~~in perpetuum~~ et postquam venturus dei amen." —
(Każda głosula teologiczna poprzedza tekst pisma Św. odstępnemi rzeczy zwierzami, ptaszy którymi dobrze ~~[illegible]~~ opisywane

Nowa

Nowa facinkei nikuda y 2 Romaneum
polskim — wyrazy te zalezy stawiamie
rebrac tak co do pisowni jako i ma-
cremia 2 wrzku XV. —)

III. Constitutiones

f. 314 — 321.) b. typ. ~~Statuta~~ Dio-
cesi premisliensis mo Mathia
Episcopo ejusdem Dyocesis ~~promulg~~
~~gatum~~ edite)

pocyna sy: „In nomine Domini
amen. Cum ars artium regimen
animarum sacris canonibus assis-
tentibus et statutis cumque anima
secundum beatum gregorium nobilior
sit omni corpore omnique re et for-
ma quam externis possidemus ut
ergo circa regimen animarum pro
rectorum (?) ecclesiarum parochialium
ceterosque sacerdotes ad evitandum i-
psorum periculum animarum
et versentur (?) nos Ma-
thias dei gracia Episcopus premislien-
sis de consilio et de consensu nostri
capituli pro informacione sacerdotum
et presertim ecclesiarum parochialium
rectorum nostrorum subditorum ne-
non emendacionem morum et
delictorum eorundem sacerdotum constitu-
ciones infrascriptas prout status E-
piscopatus nostri requiritur et qualitas
personarum reddidimus ipsas clero ni
provinciali synodo publicandas eas-
dem constituciones interpretandi, declarandi,
addendi, minuendi et circa ipsas di-
pensandi nobis nostrisque sacerdo tibus
facultate plenaria reservata. Quo-

main

quomam ad Episcopatum nostrum premi-
sheusam novellum clerus confluxit vo-
lente Domino copiosius (2) libros hūs cum
rubricis multarum ecclesiarum varijs &
diversis & cum turpis nit pruisque nec
non congruit exordio Jdeo statuimus, per-
cipimus & mandamus quanto singuli
Ecclesiarum parochialium Rectores ac sa-
cerdotes alij ni nostra sequentes Diœcesi
rubricam Ecclesie premiskensis tene-
ant integre & observentur propter ea-
nis observacionem non omnes (2) libros de-
struis & rubricas aliarum Ecclesiarum
continentes dum quis ~~Rector~~ Rubricas
ecclesie nostre premiskensis
diligenter secus fecerit una marca argenti
per nos punienda & mutetanda —

1) Sequitur de veneracione sanctorum —
2) Sequitur de Cbaptismo sine quo
3) nullum sacramentum — Sequitur de
4) confirmacione — Sequitur de peni-
5) tencia tiendum est — Sequitur de
Cwkristia idest de Corpore chori sti
6) ni) — Sequitur de sacra unccione
7) — Sequitur de sacramento Ordinis
8) Sequitur de sacramento matrimonii —
9) Sequitur ut sacramenta non vendan-
10) tur — Sequitur de contractione rerum
11) sacrarum — Sequitur de horis dicendis
12) Sequitur de vigilijs defunctorum —
13) Sequitur de oracione dominica, salucta-
14) cione angelica & symbolo — Sequitur

de

15) de missis dicendis — Sequitur
16) de mendicantibus — Sequitur de
tabula d matricula — Sequi-
17) tur de pulsu pro pace — Sequi-
18) tur de vita d honestate clerico-
19) rum — Sequitur de inhonesta
cohabitacione clericorum — Se-
20) quitur de horis in ecclesia nostra
Kathedrali premissarum dicendis —
21) Sequitur de clericis non residentibus —
22) Sequitur de theologeis in eccle-
23) siis — Sequitur de Symonia —
24) Sequitur ut quilibet sacerdos me
similibus sit contentus —
25) Sequitur cum clericus in sacris ordi-
nibus constitutus occiditur vel
26) graviter vulneratur — Sequitur de
27) usuris — Sequitur de calicibus —
28) Sequitur de victricis — Sequitur
29) de hijs quibus ecclesiastica sepultu-
30) ra est deneganda — Sequitur de
constitucionibus observandis (Hitory
artykul cary Zaki. „ ne circa pro-
visiones d constitutiones predictas
per nos de consilio principaliter
d consensu nostri capituli editas ut
ut supra reperitur populi ignorancia
allegari. Statuimus d
mandamus ut quilibet parochialis
rectoris?) infra 4 menses a tempore pu-
blicacionis annotar — no-
stre curie ipsas una cum rubrica
Ecclesie nostre premissensis integras
recipiat d correctas contrarium

faciemus ni duabus marcis unialis monete
ad nostre maioris ecclesie aprigmandos
fabricam condempnamus. Edite sunt hec
constitutiones anno Dni Mill° CCCC° XV° (1415) et publice in synodo
clericali celebrata in civitate premisli-
ensi celebrata nec) ano dni suprad[icto]
vicesima die mensis maij que fuit S.
Feria proxima ante festum Johannis
Baptiste de. Ego Johannes de Wisbe —
Dalej ta sama ręka: „

f. 318.) Extra scripte festivitates celebrantur apo-
stolorum (2.) per circulum anni de diocesi
premisiensi — de vigiliis — de octa-
vis — ———

f. 318 v.) Hic versus (latinis) de mensibus —
(porządek miesięcy taki: februarius — Janua-
rius — marcius — aprilis — maius — Ju-
nius — augustus — Julius — September —
october — november — december. —

f. 319 (321)[c] Nota diligenter Rubricellam premi-
sliensem — de vigiliis festivitatum —
de officio dominicali — na końcu: „Deo
Danus gratiarum actionem. „ —

najdawniej około r. 1440.) (wszystko pisane jedną ręką wydrowe) wyraźnie niezgrabnemi ręką (charakterem gocliim w odstępach — Kapituła te są warte gdyż nie
dają się być w obchodzie przemyskiej kapituły
nielson tylko wyjątkowo w krótkości pun
X Korczyńskiego (mego: Chorus: prawdy Rok II.
Zesz. I. str. 85. i w dziełku vita Episcoporum
premisliensium w wyd: r. 1844 pun X Kochana-
nowicza wyd: p. 10 — 13.

(Ob: Karłki osobne tego Kodeksu.)

f. 322.) biała - na niej te nowa gocka charakterem: „ Hanc tabulam donat conventui Leopoliensi Nicolaus Harszth quondam eiusdem Syndicus. „ —

f. 322: rzecz wypośrzona: 1. modlitwa do matki Bożkiej (po polsku circ. 1470.) 2. ave maria (po łacinie) 3. wierze w Boga (po polsku) ~~t~~ oto to tepsz rolm (1470.) dla przykła i pisowni dosłownie tu wypisane

ad. 1.) „ — — kniżewno matko mijłość (brzeg i róg karty bardzo uszkodzony.
„ schedrza żywoth słodkoscziż
„ nadzeija nascha szdrowa — —
„ wijczianij swowe ijewinis
„ ktobie wzdichami tkajanczż
„ płaczącz nathem — (naszym)
„ padole owa przetko pomacznie-
„ ze nascha onij thwoje milo
„ scherdnē oczij — obronijenije
„ jezu crista błogosławonego owo-
„ cza żywotha thwego nam poten-
„ to — — o mijłosczniwa, o las-
„ kawa, o słothka maria amen. „

— 2.) wierze. circ. 1470 circiter

„ werza wboga ~~oma~~ oczа wschechmo-
„ gącego sthworzijcrela neba ijze-
„ me i wjezu crista sijna gedzijne-
„ go pana naschego ijcz scha yest
„ pocral zducha schwątego naro — (dziś)
„ scha zmarijcij dziewicze czyrpal
„ poth ponskim pylatem, wkrzijżo-
„ wan, wmarł ij pogrzeban stąpił
„ do pekel trzeczij dzeń zmarthwijch
„ wstal wstąpił w nieboża schedrzij
na

na prawicżij boga othca wszech-
mogącego odyand przijdze
sandzijcz żijwich ij marthwich
werza wducha swantego swa-
ta crijrkew krześcijańska ta-
tich obcowanie grzechom oth-
szrene ozala zmarthwich wstanie
ij weknij żijwoth amen. „

Rękp. Dzier: 55 . folio.
L. now. Jmw. 108. 818

(Codex manuscriptus Cronica Regni Poloniæ ignoto auctore a pag. 36-321 d ultimis paginis non integris ad a. 1295. fol. – tak w katalogu u mnie.) M

M Ten rękopism ~~nie dobrze~~ przejrzany tak zapisany ale jak ię niżej okaże mylnie.

Joannis Longini seu
Długoszii
Historiæ Polonicæ

(manuscript: manuum continentis annos deculi IX usque ad Anm 1296 inclus.)
(f. 36 – 492. +

(+ w liczbieniu Kart początkowych aż do 315 mylki poczynione: po f. 93. znowu od 84 liczbione. f. 298 dwa razy. między 315. a 316 karta biała nieliczona: we wszystkiej wsie Kart ostatnie-go jest 467.)

(Rękopism defektowy bez początku i końca. Tytuł według Kodexu Bibl: Ossol. CVIII. in folio+ Karty napisy bowiem linijy od nowa pisane jak ten początek ię. ogdy go uważamy za najdawniejszy odpis Długoszowej pracy, niniejszy daje ię być za pomiędzyczyn podobnego exemplarza odpisem. – Kodeks ten barwo porozrywany z oprawy zwarzony bydź zdaje za czasów Zygmunta III najdalej zlat 1590 – 1620 ~~–~~ ołówkiem mniemanie moje potwierdzają papieru.

≠ ob. Kwasz fac simile

Obejmuje:

f. 36 – 60.) Koniec Księgi I (do r. 938.) –

f. 60/2 – 110.) Incipit Liber II. (965 – 1039.) –

f. 110 – 162.) (Ber incipit lata 1039 – 1081. które stanowią księgę III.) –

f. 162 – 249/2.) Incipit Liber IV. (1082 – 1139.) –

f. 249/2 – 287.) (Ber incipit lata 1140 – 1173 które stanowią księgę V.) –

f. 287 – 371.) Incipit Liber. VI (1174 – 1240.) –

f. 371 – 487.) Liber VIII. (sic) (1241 – 1294.) –

f. 487 – 492.) Incipit Liber. VIII. (1295 i 1296. lata.) –

Defekta tego Kodeksu prócz tej inwolucji że II z III. a IV z V in continuo pisane następujące:

f. 1 – 36 brakuje aż do słów: „privatis tantum modo commodis & utilitatibus itd. (porów. wyd. Lepsi. T. I. p. 47 D.)

f. 131 : 132. wydarte brakuje wiele miejsce wstawienia od słów : „ quardam contagiosa et vitandos itd aż do : „ confirmans ac dispensans &c. (porów: wyd. Lipsi: II. p. 242 B — 246 C.) —

f. 147. tylko czyli wgórze została reszta oddarta brakuje miejsce od słów : „ a terris futurum &c aż do słów : „ apud Petrum qui piotrek dicitur vivente nominabatur &c. (porów. wyż wymn. p. 273 C — 275. B.) —

f. 315. miejsce od słów : „ ni aliquod periculum rendaret itd aż do : „ a. d. 1196 Focda miles Miechtanus &c. (porów. wyd. Lipsiæ l. c. p. 574. C.) —

f. 492. karta dolem urwana końcy ij. słowami : „ Lestkone duce nepote proprio itd. (por. wyd. Lipsiæ. l. c. p. 885 D., wiej kart nieodstaje. —

Jest wiele Konic księgi I ej aż do początku Księgi VIII ej które razem obejmują przestrzeń czasu od wieku IX do r. 1296 inclusive. Sprawdzenie różnic, mianowicie opuszczonych lub dodanych wcześniejszej chwili rozstawiam na dothąd ich spełnienie tego pisz za Zygmunta III jak się zdaje około mnie wyd. Dobromilskiem † pisany by niebyć gdyby odmian mniejszych —

† (wariantów).

x może i potem

Napisz

170.

Kapity margrabie nie gadzają ni ~~nie~~ napisami ani wydania Dobromilskiego ani poniższego Księcia. — (Ob. moje Dzieło: Niektóre Rękopisma Bibl. Ossol. &c. gdzie o Ksk. Hagowa obszernie pisałem na str. 12 sęp. ♱)

♱ wzmiankę go Sopieh pod Rozpoznanie w tym tomie zupełnie nie ~~nie~~ wzmiankę pisania o Hugotra rękopismach był niemamy przeto i nie wspominamy.

1849.

Z Bzkop. Dzierz. 57 in folio.
765.

Inw. nowego Nr 229

Zbiór różnych Dziejów
(na grzbiecie) właściwie zaś można
oznaczyć takim tytułem:
(Miscellanea Historico-Juridica
ab A. 1402 — 1676.)

Bzkopism cały kopialny rzecz kilku
mężów których Jana Wojcierzyńskiego
r. 1607. (ob. str. 5.) — zawiera
pisma po łacinie i po polsku. Kopie
dekretów radworuych, Magdeburgii
Krakow, Lwowi, Przemyskiej między
latami 1600 — 1615. dalej postępek
prawa po łacinie, kopie przywilejów
tudzież fragmenta różne. najważniejsza znajduje się tu Rozmowa o
Rokoszu r. 1605 r. pod Janowcem
rozprawionym. (patrz na str. 69-115.)
kopija ta rzadowna wyszła zdo-
mu Tarnowskich — darowała je bo-
wiem Dzierzkowskiemu Ursula
Tarnowska jak wcześniej okładki
podpis zwiadczy, roku 1797. O-
prawa jej już daje się być powtórna
w skórkę ż. brunatną, brzegi kart z

obcięte

Bielowski oznaczając rzą-
kopisma wszelkie do nowe-
go inwentarza liczbami
dowolnemi tytuł temu
Bzkop. tali daje: Com-
pendium sądów króla Jmci
na dwie części rozdzielone
przez Jana Łądzyńskiego
P. Z. przemyskie, grodz
krak. Burgrabie, Sekr.
króla Jmci krótkie zebra-
ne anno 1594. (do-
dając słowa: „Dotyczące
różne pisma historyczne
i prawnicze" co mój ty-
tuł oznacza. — Co do
powyższego pisma jako
głównego dzieła w tym
Rkp. ob. u mnie karty
ołówkiem do str. 1 bis — 46.

Zobacz karty uszkodzone. —

(Obaj oboje kartki.)

Rękp. Druk.° 64
836.

in 4°.

(Karty biała 13 : f. 134 – 141½.)

Sermones sacri d in principio Disputationes de pistitia, fide aliisque virtutibus — ac Tractatus de mensibus in 4° absque autore d scriptore Codex defectuosus. (podł. katalogu z roku (circ. 1450) (f. 1 — 198.)

(kodeks bez tytułu i karty pierwszej zawiera miscellanea ascetica theologica rękopisany cały jedną ręką niezawodnie najdalej popołowie XV wieku (circ. 1450); tak nie ma (ważą się jednak ze wspólne) jak ani pisarza, ani miejsca, ani czasu wyraźnego ~~ich~~ innego prędkiego oznaczenia. pomieszczone to jest zbiór rzeczy wyjętych z pism S. Tomasza najwięcej obszerny pisarz nazwisko gdzieś starał się ułatwić znalezienie rzeczy a mianowicie ich ułożenia tych pism alfabetycznego na końcu którego nie zrobił — wreszcie tu dołączony, nie na karteach oprawnych się znajdą. pisma jak wogóle tego wieku gotkie, wdzięczne (z pisaniami, przestankami i znakami czerwonego nakreślenia.

(oprawa deski grube w kórkę brunatną) —

I

H Excerpta de virtutibus d vitiis cum aliis questionibus Theologicis ex libris S. Theologie ac Scriptis Bł. Thome.

f. 1 — 9½.) (bez początku) H Excerpta ~~z dzieł~~ z dzieł S. Tomasza ~~de virtutibus~~ de virtutibus ~~et~~ d vitiis ~~et~~ cum aliis questionibus Theologicis ~~ex~~ et libris S. Theologie ac Scriptis Bł. Thome. (scrip: circ. 1450. — (ob. Rękp. D.° 43. N. II — V.) 766

II.

f. 9/2 – 29.) Sequitur optimus Tractatus beati Thome (czerwono.) Jestto zbiór różnych excerptów z pism S. Tomasza alfabetycznie spisany wykładający teologiczne (i moralne) zdania + chrześciańskiej religij. (pismo ok. 1450.) + rozmaite

III.

f. 29/2 – 53/2.) Item sequuntur alie questiones b. Thome – (czerwono. pismo ok. 1450.) – Kwestye te, z pism S. Tomasza wyczerpane przez te pisane każda alinea ma swoje tytuły marginalne –

IV.

f. 53/2 – 55/2.) (b. tyt.) descriptio mensium (ok. 1450.)
(Czyjego pióra jest to opisanie 12 u. miesięcy roku + nieznadomo – zdaje się + pod względem zdrowia.
być jakiegoś starożytnego lekarza z powodu cytaty (bp magister — Gallienus) i lekarskie przestrogi. Godne tu uwagi za or marginesem – polskie i niemieckie. Tyle mieszczą wyrażenia te: „ Januarius — (po jol. 1. tijczijen — po niem: hartmonde) —
2. Februarius — tijwhij — hornung —
3. marcius — marzzecz — merecze —
4. aprilis — Krzij Kwijeth — ○ —
5. maius — maij — ○ —
6. Junius — czijrwijcz — brochmonde

7. Julius — lipiec — hermonde. —
8. Augustus — Sierpień — austmonde —
9. September — wrzesień — herbstmonde —
10. october — październik — wyndemonde —
11. november — listopad — o —
12. December — grudzień — wolfmonde)

IV.

(Henryk de Somaria augustyanin rodem z Gotu f. 55 – 57) (na marginesie) Sermo de sanctiwrodził się około 1260 r. umarł Viennae — (na końcu: „Explicit sermo 1340. pisma jego wyniesienia de conceptione mgri Henrici de Hri- (Jöcher Gel: Lex: T. II. p. 1503) maria optimus de" (pismo jak rzadszy o- którzy można wnosić że i wszystkie jego excerptów pisarz nie wiadomy pochodzi może mnich.) roku r. 1450.)

---

f. 57 – 58. 6 tytułów Excerpta ex Beato Hieronimo & anshelmo: de supremo Judicio — de Judeorum predicatione — de assumptione beate virginis. (circ. 1450.)

f. 58) (6 tyt.) Enumeratio nonnullorum populorum [illegible] Romanensium

Bisurmany
bessermeyne
Saracenorum, Hedyn
Pagauorum,
niemieckim
Krychow
graecorum, bulgerynne
Bulgarorum, creganyn
Cinnanorum,
yberorum, yepeanorum,
alanorum, Hazarorum, Gothorum, czekeln
Zycorum
ruskim
Ruthenorum, Jacobitarum,
weysze ruszin
Chubianorum, nestariauorum, Georgianorum, armeanorum, Judorum, Mathicorum &c. (&c) —
(circ. 1450)

V

f. 59 – 105½ (5 str.) Sermones breves seu Explicationes circa Euangelia quo diebus Dominicis, feryis, Sabbatis, in Cena, de passione Domini, in die pasche. (scripti ut supra circ. 1450.) — Nieuiadome skad wyjęte nauki te krótkie wprzedmiotem na margenisach ~~wyjęte~~ wymienionych — jest wszystkich XLIX.) —

VI.

f. 105½ – 110.) Sanctus Thomas Aquinas Declarationem composuit super patet noster. (czerwono.) — (pismo ich wszystkie poprzednie – circ. 1450.)

VII.

f. 110 – 111.) Declaratio super quarta Canda sacerdotibus parochianis vel non Canda &c. (czerwono.) (pismo jak poprzednie circ. 1450.)

VIII.

f. 111 – 113½.) Incipit Tractatus de tribus punctis Essencialibus christiane religionis. (czerwono) – pismo jak poprzednie circ. 1450.)

IX.

f. 113½ – 115½.) Hic nota bene ~~plures~~ Episcopales canus (nie czerwono) „Incipiunt canus episcopales S.“

pales de f. 114.) Sequuntur canones episcopales (czerwono) – f. 115.) Sequitur appellatio ad maiorem auctoritatem – (czerwono) – (pismo jak poprzednie ok. 1450.) –

X.

f. 115/c – 127/b.) Incipit confessionale bonum – (czerwono) – 1° de luxuria – 2° de avaritia – Sequitur de superbia – de accidia – de invidia – Sequitur de gula – de juramento – de sortilegiis – de – de detractio – de scandalo – de violatione votorum – ad judicandum – de advocato – de medico – de principibus – ad conjugatos – de – de monetarijs – de pistore – de tabernatore – de rustico – Quomodo sacerdos se debet gerere in confessione – de penitentia in genere – Eucaristia negatur illis qui suspendi debent – Sequitur de fornicatione – de incantationibus – (wszystkie napisy czerwono pismo jak poprzednie około r. 1450. (ob. rkps. Dzier. 43. de) –

f. 127/b – 132.) Sequitur Tractatus bonus de penitentia. (czerwono). – de confessione – de absolutione – de satisfactione – (pismo jak wyżej ok. 1450.) –

XI.

f. 132 — 133½) Sermo de visitacione Beate (ni) Marie) – (czerwono) (pismo jak poprzednie circ. 1450.)

XII.

f. 142 — 193½) (6. typ.) Sermones Dominicales & festivales per totum annum. (pismo jak poprzednie circ. 1450. ~~Następne~~ Karania ~~są~~ czerwono ~~do~~ ~~ny~~ z napisami nie bez napisów wpisane czerwonemi inicjałami oddzielają się – oraz Kartkami pergaminowymi i papierowymi dopiski czyli dodatki do niektórych[x] wszystkich tych kazań jest 94.)

[x] Karth. II typ pergaminowych 2. z papierowych 8.

f. 193½ — 195½) Grecipit sermo de no- vo sacerdote (czerwono) — Item sermo — (bez wyjątku. pismo circ 1450 jak poprzednie.) — +

~~XIII.~~

f. 196 — 197½) 6. typ Questiones ex sacra Theologia excerpta (pismo jak poprzednie circ. 1450.) —

f. 197½ — 198½) + Sermo de Christi nativitate (czerwono) (pismo jak poprzednie circ. r. 1450. na tem ej kończy. —

Nb. o tych wszystkich poprzednich tutaj patrzyć w. Wrocławiu o Mikołaju z Błonia i skarżowie ze Skarżyska i porównać z Katalo: MSS. Bibl. Jagell.

Rkp. Dzier. ° 65 in 4°.
804

(między f. 6 a 7 brakuje karty XII. — po f. LXXVII. mieni na-stępuje tylko LXXIX. — f. XCVI. dwakroć — f. CXXXIII. brakuje. (między 125 a 126.) — f. CXXXIV. także brakuje między 126 a 127.) —

(podług Katalogu z ręki bieżącego:

832. Opus juridicum variis regulas

Continent.)

(Kodeks ten jednem charakterem x) z końca XV wieku jak się niżej obaca zawiera prawo majdeburskie, statut morawski, modus

x) charakterem gocheii we dwie kolumny pisany papier gruby znaku wodnie niewyraźne

viuendi. Initiały, tytuły paragrafów oraz Rozdziałów — przestawkowe litery czerwono malowane Rękopismo dość x) opawa dobrze wierzchu biały nasem powierzchnią. Szczególne przedmioty tyczą niżej. Karty pierwotnie w środku rzymskiemi liczbami poznaczone aż do CXXXVII. następ: ostatnie 3 niewiadomo: — ponieważ pierwszy 6 brakuje i wszystkie mylnie liczby kładzione z nowego policzenia na wszystkich Kart (fo) 1 — 132.)

I.

f. 1 — 104) (dla braku pierwszych kart 6. tych ~~Liber~~ Incipit Jus Magdeburgense Liber I ma Rozdziałów 157. które dla

(f. 1 — 17 ~~Opus~~ braku początku od Rozdz. 52 się poczynają —

(17 — 57.) Secunda pars istius forme seguitur

(Liczby rozdziałów tej 2gi części od 158 — 439.

(f. 57 — 104.) Hic incipit tercia pars huius libri

(Rozdziały od 1 — 237. które w wszystkich trzech tych częściach rzymskiemi liczbami oznaczone na końcu mieni zadnego Explicit. — prawo to zastępuje na mocy Registrów tego rozdz-

do

że wyciąć ~~i~~ odniemy od tak wa-
nego Speculum saxonicum które ma-
to (Ius) nas moc obowiązującą — i nie-
zmienne wyjaśnienie prawdy spisane te
rozdziały mają każdy nowy nagłowek
według formy w statutach Kazimierza
Wielkiego przyjętej.)

II.

f. 105 — 117.) Incipiunt Jura seu
Statuta Jelawie civitatis (Jglau)
(składają to prawo z 67 rozdziałów
Capitula. po których: welkerz civitatis
ona ranyka. poczatek: „ Ac glo-
riosorum principum gracia Ste-
nislaus Dei minorum nostrorum
videlicet Regum Bohemie et Mar-
chionum moravie nos Juratus
Jglawiensis statuimus de —

f. 117 — 128.) Incipit brevilogus
liber de Jure valde utilis
(Rozdziały znajdują się jak wyżej od
68 — 190.) (oraz dla brakujących karty.
niedzy 125 — 126. Rozdz. 148 — 158.) tudzież między 126 — 127. do
Tu 168 — 178. —

f. 128 — 129.) Sequitur de preter-
pecuniis autoris et revisionibus
rei (Rozdział 191. (ostatni) — po
którym Koniec słyszy słowa: „
„ Explicuit liber Juris Mag-
„ deburgensis et Saxonum con-
„ firmata ab Ottone Cesare
„ finita et scripta per manus
„ cuiusdam Nicolai clerici Gne-
„ znensis Dioces. notarij publi
ci

(1488.) „ ci arnolphiadis de glawno anno do-
„ mini cl° cccc. lxxxviij° die vene-
„ ris xv mensis februarii (fer. vi ante
„ carnisprevium) in oppathaw civitate
„ egregia peruenctantes (?) — „
(mowiony zatem tak casy xięgiem jako i
prawo magdeburskie pod l. I opisane
do roku powyższego odmiśc.)

III

f. 129/2 — 132.) Sequitur modus viuendi —
prima Regula ad nobiles omnes —
Regula ad milites Lune III°. — Regula
qualiter in Ecclesia huius modi est —
Regula Episcoporum et prelatorum — Re-
gula religiosorum — Regula diuitum —
Regula pauperum — Regula virginum —
Regula viduarum — Regula nuptarum
— Regula mulierum — Regula mari-
rum ad uxores — Regula parentum ad
filios — Regula filiorum ad parentes —
Regula dominorum ad uniuersos — Regula
seruorum ad dominos — Regula ad fami-
liares — Regula mercatorum — Regula
tabernatorum — Regula ad Hospites —
Regula ad Senes sequitur de — Regula
ad omnes sequitur — Regula (apostolica
eorumdem sit) sequitur (?) — (wszystkie
te tytuły czerwono — zato nowsze przepisy
cytatami z pisma pierwszego rozpoczęte — pisma
tej samej ręki co casy Sylogizm aredem obwo-
r. 1488.)

Rękp. Dział. 69
761. ni 4°

(Karty liczbowe wypośrzemnie 17 brakuje rozdarcia —

(na desce wewnątrz okładki wewnętrznej Dział rękopisu położył ołówkiem tytuł: który w spisie komorowicyna w numie dosłownie:

1810. Sermones per diversis festivitatibus Ecclesiasticis Liber Manuscriptus Seculi XV. cuius & scriptor ignoratur. —

(f. 2 — 168.)

(Rękopisem z pierwszej połowy XV wieku najdalej około r. 1420 pisany pilnie i "czytelnie wykreślonej ~~kreślonej~~ charakterami gockiemi — Inicjały, napisy nad niektórymi Karami, gwiazdki i liczne podkreślania czerwono — papier gruby z filigr. wołowa głowa między wygiętymi kręgami — nie wyraźne — oprawa deski płócz między białą pokryte —

(Kompilacyjny ~~[redacted]~~ dają się być pisany w polskie niema wzmiankę żadnego roku ani autora ani nawet żadnego jego polskiego w nim ślady.)

(kazania i legendy te są porządkiem następujące są:

Omitt. mabyć: Exemplum de corpore Chr. zdaje się ~~[redacted]~~)

f. 2.) (ostatek kazania ~~[redacted]~~)
— 2/2 — 7) de Sancta Katherina. —
— 7 — 9/2) de purificacione S. Marie. —
— 9/2 — 13.) de Scta Dorothea. —

13

f. 13 — 16) Sequitur de annunciacione ffe Marie Virginis

– 16/2 — 20/2) De Scto philippo & Jacobo. —

– 20/2 — 24/2) De invencione Scte Crucis. —

– 25 — 27/2) De conceptione B. Virginis Marie Sermo bonus. —

– 28 — 31.) (b. tyt) de S. Thoma Apostolo) —

– 31/2 — 35.) De nativitate Domini. —

– 35/2 — 38.) (b. tyt. Beati Stephani —)

– 39 — 42/2) (b. tyt: De Scto Johanne Ewan:)

– 43 — 48.) Legenda de Scta Zophia.

– 49 — 54.) Sermo bonus de auctoritate absolvendi (tyt: u reg: na końcu.)

– 54/2 — 72.) passio domini Nostri Jesu Christi. (tyt. urzędow.) — (2 dodatkowe w innej ręce.)

– 72/2 — 73/2) Exemplum de assumpcione B. Virginis —

– 73/2 — 74) Cancio (rzetko ze conti- nuo pisany erasem rymowa- ny dialog o obojej postaci- pismo bardzo nieczytelne da- je domysł iż cały ten rękopismo apocryphu XV wieku jest dzieł wickleff nakłonego to zrobienie r. 1384 umarł. —) W Kwiatku osobna

– 75 — 84/2 (b tyt: De sacris diebus pa- schalibus.) — (wszędzie usunięte.) (omeka ta [illegible] 176 te słowa: „ut omnis lingwa confiteatur quia „Dominus Nr Jes. Chr. est ze glorią „patris unde tentunici z bohemii „sant vicut nos latine, Crist yst deustus „deu — " —)

6typ

f. 85 — 86/2) (Legenda de S. Cristina virgine (na końcu wyraza rok CCLXXXVI) (287.) wktórym zgon iej przypad.)

— 87 — 90.) de sancto Johanne —

— 90 — 91/2) Georgio. (nie ni margine.)

— 91/2 — 93/2) de omnibus Sanctis. —

— 94 — 95.) (67 Legenda de S. Georgio.)

— 95/2 —) początek Ewang. Łuk: Rozd. I. w 46 wiersz. (*) (po polsku wypisane mą ręką. —

— 95/2 — 98/2.) de visitacione S. Marie Virginis —

— 98/2.) Oracio de passione Christi (reg: na końcu)

— 99 — 102/2.) de sancta margareta

— 102/2 — 104.) de S. Eustachio. — (Legenda.)

[redacted]

— 104 — 106.) de septem dormientibus (reg: na końcu.) — (Legenda.)

— 106/2 — 110.) de petro ad vincula (reg. na końcu.) (cum legenda.) *)

— 110/2 —) Exposicio librorum. ni biblia (nie pro biblia sentencie (tu książki pisma świętego po niemiecku wymienione po którym dalej: Liber sentenciarum na niemiecku: das puch von dem hohen synen. Crisostomus: Johannes mit dem golden munde Aristoteles, aut Socrates vel Plato cyn Haden nisser water also genant. ni.) —

— 111 — 114/2) de sancto petro. —

— 114/2 — 117/2.) de annunciacione Sancte marie —

f. 117/2

(*) Ten zakon wyjątek napisany: [redacted] welmożny duszą moja pana mego a zmyeszkij (?) iza duch moiio w bodze zbawiciela mogego bysze oglądał pokara Dzyeckij swoiey otho szthego blogoszławyona nijnie vzyeka szwythkij rodzayowije yszą wdzalal mnije wyelyka chtorij mocarz gyest a szwyathe gyimya gyego

(*) Ten zakon Pk. Karska ozdobna

(*) Ten yest wzpomniana kronika Willeta „narrat willetus in Koronica et ibidem habetur in historia tripartita quod hijs diebus aput eprium ingens draco virtute apparuit &c —

mocarzny gyestht a miloserdze gyego oth rodzaiyoch [y na rodzagye y na szthonthkij rodzaya

boiacrijmsza gyego wzijmie moh(?) [wramye — szwego [szłożył pyzamyenya swego

szne mijszlo stolcza swego. [złożył moczne stolcza a powygyk pokorne.

f. 117 — 122) de S. Maria magdalena.
— 122 — 126.) de S. Jacobo.
— 126 — 130.) de S. Laurencio. —
— 130 — 135) de assumpcione S. Marie virginis. —
— 135 — 139.) Bartholomeus. —
— 139 — 143) de B. virgine.
— 143) etyk 2 de anima (ver. 6.) —
— 144 — 147.) de exaltacione S. Crucis.
— 148 — 150.) de Sancto matheo (zreg. na kon: a.)
— 150 — 154.) de S. Michaele. (zreg. na kon:)
— 154 — 156.) de Symone & Jude —
— 157 — 159.) Omnium Sanctorum. —
— 159 — 161.) de S. martino. —
— 162 — 165.) de S. andrea (zreg. na kon:)
— 166 — 168.) de S. Barbara (zreg. na kon:) (cepuda.) —

na tej ostatniej stronicy tą samą ręką i tymże kart wypisowano „Registrum Iurium nostrorum Libri." (ne mi dokładny.)

Rękp. Dzierzk° 70. in 4°
763

(w katalogu mam:
Dwersi Sermones de Sanctis
także na końcu Kodeksu Dzierzkowskiego
ołówkiem (niewyraźnie) podpis: „In hoc
volumine continentur Sermones
de Sanctis — który jako główny za-
stawujemy. (f. 1 — 291.)

M (Karty liczbione jedynie zapisane
białe które pracownie trzeba wyjąć
książki zabierają opuszczone w
liczbieniu.)

(Kodeks ten jest zbiorem różnych kazań
o świętych ~~wyjęte~~ po największej części
mniej-szych a przy okolicznościach
świąt w klasztorach wobec zakonników mia-
nych dla tego możnaby wyróżniając od
kazań powszechnych nazwać kazaniami
klasztornemi (Sermones conventuales)
albo Ecclesiastica
różnorodne (pisma) różnych rąk x) (nie mają ni-
gdzie kładu czasu) kazania te są najdalej
w drugiej połowie XV wieku a znaczna
część 1460 — 1490 ~~w~~ niektóre
~~z~~ starannie nie poprawnie pisane nie
tylko notowane — wszystkie w rodzaju ~~z~~ tak
zastępnym układane mają wartość literac-
ką a jeszcze mniejszą historyczną dlatego
ten jedynie na wskazanie swój poprzestaw-
niemy. Oprawa bardzo uszkodzona deski wykle-
jone brunatnej — 1a Karta tytuł Kazań z kilku
set inicyałów czerwono — zielonych i takiemi
marginalnemi florezy upstrzona. przy innych
oznaczonych x) wzorem innych po krótce. —

(charakterem gotyckim
wczesnym

†) i filigr: papieru

x) co uwagi godnego

f. 1 — 6.) (t. 1.) Sermo de S. Andrea. —
– 6/2 — 12.) Sermo 2dus de S. Andrea —
– 13 — 17.) (t. 1.) Sermo de B. Nicolao — (Legenda krótka.)
– 17 — —) Sermo de Conceptione b. v. Marie —
– 18 — 19.) (b. 1. fragmenta o S. Mikołaju.) —
– 19/2 — 22.) Secundus Sermo de S. Nicolao. —
– 23 — 26.) De S. Thoma apostolo (przestaw. i podniesienia ręce.)
– 26/2 — 29/2.) vita. (Ejusdem.) —
– 29/2 — 31.) (t. 1.) Sermo de eodem. —
– 32 — 45/2.) (t. 1. notanda ad Sermones de Nativitate Dñi —)
– 46 — 52.) Sermo 2dus de Nativitate Dñi —
– 52/2 — 55.) (t. 1. alius de eadem.) —
– 56 — 61.) De S. Stephano. —
– 61/2 — 64.) 2dus Sermo de S. Stephano. —
– 64/2 — 67/2.) 3ius Sermo Stephani. —
– 68 — 71.) de Sancto Johanne Ewangelista. —
– 72 — 76.) (t. 1. de nativitate Dñi) —
– 77 — 80.) (t. 1. Ignoti festi. —)
– 81 — 85.) De nowo Sacerdote. —
– 86 — 89.) Gregory (ni.) Sermo de B. Gregorio (Legenda o tymie.)
– 90/2 — 91. (t. 1. notanda pro Sermone devotionis)
– 92 — 101/2) Feria secunda paschę. — (notanda pro sermonibus.)
W folio 99 ta wyrwy polskie.
– 102 — 104/2.) (t. 1. Sermo feria 2da paschę) —
– 105 — 107/2.) Feria 3tia paschali. — (Sermo)
– 108 — 111/2.) (t. 1. Sermo pro Festo Philippi 2a (Jacobi) (Apostol.)
– 112 — 115/2.) de exaltatione S. Crucis. —
– 116 — 120.) Sermo de ascensione Dñi —
– 121 — 128/2.) (t. 1. pro laudem Apostol. Petri & Pauli:) —
– 129 — 132/2) Divisio Apostolorum ne) not.a pro Sermone)

f. 133 — 136.) ad vincula Petri. (M. tu są 2 kartki 8° zapisane zawierające notaty do kazań na którym rok 1460 ~~dumpte~~ domyślać się każe.)

— 137 — 140.) (b. t. Jndrein Nakatena martyris Laurencij.)

— 140 — 141/2.) De natiuitate (ejusdem) —

— 142 — 147.) De S. Mathee Nicolai de Blonije (sermo)
M (to kazanie mikołaja z Błonia ma osobny kartk.)

— 148 — 152/2.) (b. t. In solemnitatem S. Michaelis archangeli notanda)
M (tu są słowa na polskie.) f. 150/2. —

— 153 — 158/2.) De animabus. (not. pro sermone) —

— 159 — 162/2.) Dedicatio templi (not. pro sermone.) —

— 163 — 172.) Sermo de assumpcione Marie Virginis
M tu są wiederlinias słowa polskie nad łacińskiemi)

— 173 — 174/2.) (b. t. Fragmentum ex b. scriptura.) —

— 175 — 178/2.) (b. t. In festum natiuitatis Marie Vir.) —

— 179 — 183.) Sermo de Beatissime Marie Virginis assumpcione. —

— 183/2 — 187.) Sermo 2us de eodem. —

— 187/2 —) Sermo 3us de eodem (niedokończone.)

— 188 —) (Fragmentum sermonis ~~de assumpcione~~ B. Virginis Marie)

— 188/2 — 192/2) Sermo de Sto Stanislao Epō (sermono: „Ego sum pastor bonus. de„ to kazanie ma nowszą kartkę.)

— 192/2 — 195.) De exaltacione S. Crucis (czerwono) —

— 195 — 199/2.) Sermo de annunciacione Marie Vir. Glor. — czerwono.

— 199/2 — 204/2.) Sequitur sermo de natiuite B. Virginis. (czerwono)

— 204/2 — 208.) De concepcione Marie. (czerwono.)
M (od f. 188 — 204/2 — Inicjały, miniatury itd. ich kopisty kazań czerwono — pismo staranniejsze)

— 208 — 211/2.) Sermo de cena Domini —

— 212 — 218.) (b. 2. Sermo in fest. nativi latis B. Marie.) —

— 218/2 — 221/2.) De Concepcione (sermo.) —

— 221/2 — 222/2) De sancto Johanne post natiuitate (?) —

— 223 — 225/2) De concepcione B. Virginis Marie. —

f. 225/2

f. 225/2 — 228/2.) Alius Sermo eiusdem Fratris. —
— 229 — 234/2.) annunciacio virg: be: Marie. — (cum oracione.)
— 235 — 237/2.) de conceptione Marie. —
— 238 — 243.) (b. l. Sermo de S. Barbara. (2 legenda.)
— 244 — 247/2) Epifanie (ni) Sermo) —
— 248 — 251/2.) purificacionis Marie —
— 252 — 253.) Sancta agatha. —
— 254/2 — 259/2.) S. Dorothea. — (~~Legenda.~~)
— 259/2 — 263.) (b. l. Legenda de S. Katherina.) —
— 264/2 — 267/2. Margarethe Sermo. (cum vita ejusdem.)
— 268 — 272.) (b. l. Marie Magdalene Sermo.) —
— 272/2 — 275.) de Sancta anna. — (2 legenda. i Sopitienem eiusdem w Krakowie przez mię zdziałanego.)
— 276 — 279.) Sancte Magdalene. (xii) —
— 280 — 282.) Sequitur de virgine aliqua (ni Sermo.) —
— 282 — 290.) Liber generacionis Jesu Christi. — (Sermo Cum glosa)
— 291 —) vita Sancte Barbare. — (notata.)

(O mikołaju w Rzymie pisze wiadomości Histor. lit. pol. T. V. na str: 18. 19. 52 i 72.)

Rękp. Dzier. 72 / 841 — 4°.

818 Sermones de Dominicis
et Festis sanctorum
cum aliis miscellaneis theologicis
[illegible]

(1 — 180.) cir. 1440 rękp.

(Tytuł ten dałem sam mając skazówkę na kar. 127 (ob. niżej pod tar.) tudzież ślad w Katalogu Bibl. Jagell. Akademii gdzie podobne Kazania pod nazwiskiem Stanisława ze Skarbimierza zapisane najdują. (†) Rękopis ten charakterami pisany może wyjechał z tej biblio: — pismo gockie dobre czyto wyraźne i średniej nie wyraźne — papier różnych filigranów w. XV. gruby. Oprawa deski — na wierzchniej gockiem piśmem nie wyraźnie: Sermones diversi cuiusdam collecta — Liczba tego kodexu wspisie Komornickim w mnie jest oznaczenia który tak zapisany: „Codex membr. in 4. disputationes theologicas continens de characteres certe difficiles in nocem ob characteres certe difficiles in nocem apponitur sigillum camerariale w ma ratum wewnątrz z okładki wierzchniej pergaminowej na takie wspomniana. — następnie pozostałe w nim zawarte pisma tejże samej ręki mianowicie Andrzeja Wenzyka (ob. ostatni pozostawiony przez niego opis Rękp. D. 27. in folio.)

831.

I

(†) Stanisław ze Skarbimierza zdaje się wstąpił do nowego Krak. uniwersytetu i immatrykulował się w T. IV. str. 244. V. str. 43 — 47 wojt Weichbild. Liter. według niego r. 1385 był już licencjatem a r. 1431 jeszcze przy życiu. Wspomina tam o tych Kazaniach: Sermones sapientiales które w Bibl. Jagiellońskiej pod BB. IV. 18 znajdują się a które stąd porównać by warto. Że o którym z Katalogu wspomniałem zaszło mają napis: Sermones de Dominicis et Festis. —

† najpóźniej około r. 1480 pismo.

r. 1400 podczas przeniesienia Akademii do Krakowa z Kazimierza miał Stanisław ze Skarbimierza wielkie prace władysławowe i jemu to zdaje się Marii magdalenę dziękczynną jako Rektor po której odbierał przywilej nowej erekcji uniwersytetu — sceptrum złotego klejnot herbu Akademickiego — r. 1401. był wojt z Jaworzna Dzik: Drohickim Kanon: Krak: Stanisław ze Skarbimierza: także Rektorem r. 1413 był utraquee Communitatis Rektorem — on wyprawił na sobór Konstancki w Jana XXIII (Kardynała) 12 ze swoich profesorów z uniwersytetu — (Oprócz Radzymińskiego in Annal. Acad. Mss.; albowiem Rectorum Mss.) —

I.

f. 1 — 44) (6 typ: Sermones de Dominicis de. (typ Kazań'ox-
ięg na które niedziele przypadaią wska-
zuiąc, czyię nie - niekiedy też po-
dwoiuąc tak rekstu Listow apostol-
skich jako i Ewangielii jest jesli
dobrze policzyć rozdziałem 36. —
na końcu: „ Explicit Summa (ks)
de Dominicis. „

Sermones diversi de
sanctis de cuyusdam Collecta
(6 typ.) może Stanisława ze
Skarbimierza albo Mikołaja z Błonia

II 105/k f. 47

f. 47.) (typ na marg: Sermo de omnibus sanctis —
— 48/2) (6 ty: Alius de eodem.) —
— 49/2) (6. typ: Alius de eodem.) — (Ze 2ostat: razey żadnie)
— 54) (6. typ: Alius de eodem) —
— 52) de sancto martino (sermo.) —
— 53) de sancto Briccio —
— 54) Sequitur sermo de Sca Cecilia. —
— 55/2) de S. Cecilia 2dus (sermo.) —
— 56/2) de S. Clemente. —
— 58) de eodem sermo secundus. —
— 59) de Sca Katherina. —
— 60) de eodem secundus. —
— 61) de Sco andrea primus —
— 61/2) de eodem sermo secundus —
— 62/2) de S. Nicolao sermo primus —
— 63/2) sermo secundus de eodem —
— 64) de S. Lucia sermo primus —
— 65) de eodem sermo secundus —
— 66) de S. Thoma apostolo —

67/2)

f. 67/2) De Eodem sermo Secundus —
– 68/2) De nativitate Dñi nostri Jesu Christi —
– 69/2) Sermo secundus de eodem. —
– 70/2) De S. Stephano protomartire (2) sermo primus —
– 71/2) De eodem Secundus (def. zwyd: Karty) —
– 72) De S. Johanne Evangelista Sermo primus. —
– 74/2 – 81/2) Sermones (sine titulo) —
– 81/2) Sermo de S. Silvestro. —
– 84) Sermo secundus de S. Silvestro —
– 85/2) In circumcisione. —
– 86/2) De eodem Sermo —
(– 87/2) na końcu: Sequitur Sermo de Epiphania non est istius Compilationis sed alterius &c —)
f. 88) de Epiphania. —
– 90) Sermo de eodem. —
– 91) Sermo de eodem. —
– 92/2) Sermo Sanctor: Fabiani & Sebastiani —
– 94/2) Sermo de Eodem. —
– 96) De Scā agnete (sermo primus) —
– 97) De eodem Secundus —
– 98/2) Sermo de Sancto Vincencio. —
– 100) Sermo secundus de eodem. —
– 101) De conversione S. Pauli. —
– 103) De Eodem sermo secundus —
– 104/2) Sequens folium non est de ista compilacione sed alienide —
(na marg:) De purificacione excerptum de Voraginis. —
– 105/2) (na marg:) Sermo de purificacione. — (def zwyd: Karty.)

Ws porównania 3ch Kodexów. 69. 70 i 72 (minijury) Ka zaraz te 3g odmienne sobie dają tytuły mniey iuż iakby były pmdecessyonalnie Stawieni – jakie nayta [redacted] ze mało oraz ut nawet w XIV i XV wieku swiątyń i swiąt uroczystych kościoł obchodził –

III.

f. 107 — 122.) Incipit albertus de legibus. (Excerp.m ser. cir. 1430.)

początek: „Jam igitur expedivimus vos auxilio Dei de hijs
que proposuimus hic dicere (de fide) et declaravimus de
koniec: „ amplius de quadrupedibus ista mundicie
mus quia et mundificamus„ (deff. vinedopiśaną.)

IV.

f. 127 — 131½) Sermo magistri Stanislai de Scarbimiria doctoris
juris canonici de bellis aust— &c. (ostatnie słowo w
cytacie może innistis.) początek: „ non contendas ad
versus hominis frustra &c „ — koniec: „ valeant
pervenire quod nobis prestare dignetur propter ea
pietatem Dei unigenitus semper per (per secula benedictus
amen „ — &c — (pomiwam tu jest wzmianka o wojnie
Rodrykha z Innocentym idaje ij zatem ix kazanie te pisał
jest około r. 1420 najpóźniej.) —

— 131½ — 137.) (bez tyt.:) Sermo de (confessione et penitencia) et ultimo judicio — (5
początek: „ ante judicium interrogate ipsum et in
conspectu Dei invenies medicinam &c —
koniec: „ ad quam salutem nos Dei sapientia pro
moveat splendor patris et filij est cuius
cristus Deus noster per secula benedictus amen. „ —
(to kazanie porównać z wyżejmianym pum. 1. 3. 5.
Hist. Litter. na str. 46. 7. 5. — idaje ij bowiem zgodny i tytuł tu
Stanisława ze Skarbimierza.)

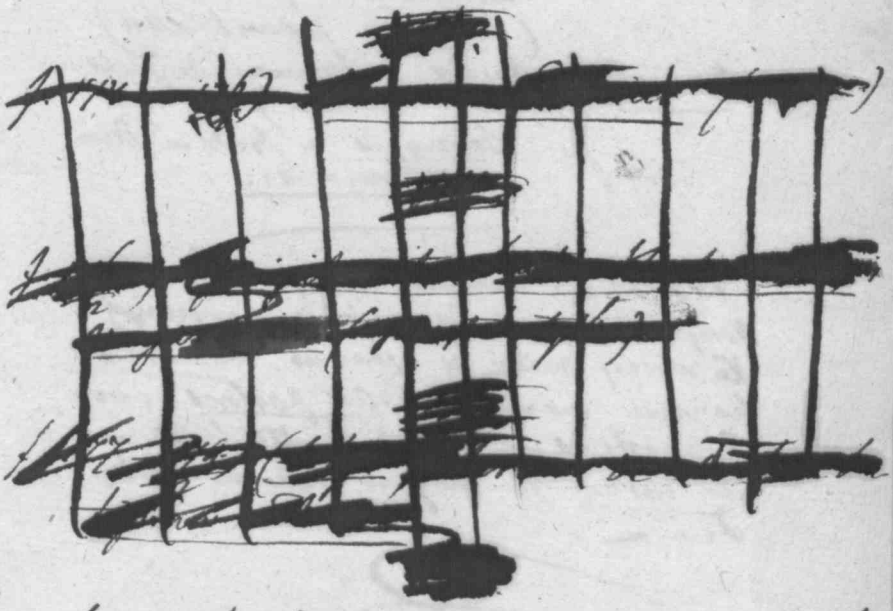
V.

V.

(f. 139 — 149.) (bez tytułu): „Tabulacio libri beati Augustini de Lapsu mundi.
(Spis alfabetyczny przedmiotów w księdze wspomnianej najdujących się na końcu:
„ Explicit tabulacio libri b^ti Augu-
„ stini de lapsu mundi per fratrem
„ Andream de Wanszyk ordinis pre-
„ dicatorum. Benedictus Deus. Amen —

VI.

f. 173 — 173^v) Epistola beati (Bernardi?) ad Rupertum nepotem suum qui de ordine cysterciensi transierat ad Clusiarensem.
(Jest wydana: Karty następne. —)

VII. Fragmenta z akt excerpta ex S. Scriptura
(papier wtym kodeksie wpisane ob. na ostatnich Karthaus.)

196. 11

(Kazanodzieje [redacted] wiadomi którzy kazania w mk. w Bibl. Jagiell: znajdują się za zw. XIV. XV.)

Kozłowski Mikołaj Kanonik Krakowski.

Górka Stanisław (sermones.) —

— Sermones Dominicales. —

Mikołaj Lasocki

Gorka Mikołaj (sermones in Lucam.) —

— Sermones quadragesimales. —

Z Gorkumpnia Jakób (Sermones de B. V.)

Jacobini (partes II Concionum de Sanctis 2 tomy.)

Jana z Kaciborza (Sermo de tempore) —

Mateusza Krakowa (Sermones diversi.)

Michała Wrocławia (Sermones de S.)

Wolbag Mikołaj. (sermo) —

Paweł z Zatora (Sermones de Sanctis)

Sarispow Mateusz (sermones Quadrag.)

Stanisław ze Skarbimierza (Sermones de Dominicis et festis.)

— (Sermones sapientiales.)

Stanisław Doctor (Sermones de Incarnatione.)

— Sermones in Prato in Deum et Dominicas.)

Autorowie niektórzy rzadziej a te razem kompilowane, zwłaszcza niejakie powyższych Kazanodziej należą się pewnie. Łacińskie kazania miewano: ad pastores vero Ecclesiasticos, clericos et prelatos — ad clerum in magnis solemnitatibus &c —

Rękp. Dział. C. 79. in 4°

(nie znajduje się w Spisie Komornickiego)
nowe. Bez tytułu:

830. Zbiór
Kazań i Ćwiczeń (exercitia)
niedzielnych.
(1690 – 1702.)
(f. 1 – 190.)

(Kazania na osobnych arkuszach pisane
w czystej prawie (prócz kilku) jednej
ręki mianowicie latach pięć wyjęci we
Lwowie i Zołkwi + – 66. każde na
osobnej kartce. niektóre def.)

+ przez Dominikana
jakiegoś

Rękop. z Zamościa. N. 6. in 4°.

814. Miscellanea Ecclesiastico-antiqua [1]

(ab a° 1470 ad 1480.)

f. 1 — 387 [2]

(Rękopism zbiorowy wo'rnym razie kilku rąk pismo — wszystko jednak XV wieku nie przechodzi. Litery gockie, wyraźny skróceń, niekiedy dobrno ale czytelnie. Inne uwagi przy każdym przedmiocie szczegółowo zrobimy. W całym Kodeksie papier jasny i twardy. Oprawa współczesna dość dobrze zachowana — deski białym pergaminem powlekrone.)

I

f. 1 — 106) De Constitucionibus. (wmodlitwach kart dwóch i przy końcu tego traktatu niedopisania czyniąc go defektowym. — Jest to summa rzeczy 4ch uchwał i Dekretałów rzymskich czyli prawo kanoniczne w treści. pismo jednej ręki dobre ale staranne i czytelne w dwóch kolumnach bez oznaczonego roku niewcześniejsze jednakże jak z drugiej połowy XV. wieku. Księgi lubo niewszystkie oznaczone odznaczają się ozdobnie kolorowanemi inicjałami inicjałki czyli mniejsze litery początkowe

Rozdziałów

1) Ten Kodeks właściwie bez Tytułu. Na grzbiecie jednakże na Karcie pismem z W. XVII. napis: Liber Scriptus gothice prohibitus. Dla przedmiotów zapewne które się niżej w swym miejscu okażą. potrzebnym

2) Karty białe w tymKodeksie są: 1. 42. 59/2 107. 108. 225/2. 226. 227. 228. 234 — 238/2. 309/2 — 311/2. 356 — 357/2 386/2 — 387/2.

Rozdziałów pisane czerwoną, niebieską i złotą ciemną farbą na przemiany, prócz tego Karta ozdobna dekretałów czyli uchwały trzeci wspaniałym nowie lub wielkim grubszemi literami gockiemi pisana i czerwono podkreślana; równie tytuły rozdziałów większemi czarnemi literami. – Rozdziały po sobie idące wymieniony:

(Primus liber) Canon – De rescriptis et eorum interpretacionibus. – De clero – de consuetudine. – De postulacione – de electione et electi potestate – De clero – De translacione – de auctoritate et usu pallij – de renunciacione – de clero – de supplenda negligencia – De clero – de temporibus ordinacionum – de scrutinio in ordine faciendo – de ordinatis – de etate et qualitate in ordine percipiendorum – de clero – de sacra unccione – de sacris iterandis vel non – de filiis presbiterorum – de servis non ordinandis – de obligatis ad ratiocinia – de bigamis ordinandis – de clericis peregrinis – de officio archidiaconi – de officio archipresbiteri –

+ poczyna się zapewne od słów tych co są w uchwale lub dekrecie rymskim jak wydaje dotąd Bulle papieskie od pierwszych słów ozdaczone bywają np Bulla: Bona Domini, albo Unigenitus.

De

bus — De confirmacione — De confirmacionibus — De vita & honestate clericorum — De cohabitacione clericorum et mulierum — De clericis coniugatis — De clericis non residentibus — De prebendis et dignitatibus — De clerico egrotante vel debilitam: ministrante — De iustificacionibus — De concessione prebende vel ecclesie non vacandis. — De sede vacante aliquid innovatur — De his qui sunt a prelato — De his qui sunt a maiori. — De rebus ecclesiasticis — De precarijs — De comodato — De deposito — De emptione & vendicione — De locato et conducto — De rerum permutacione — De feudis — De pignoribus — De fideiussoribus — De solucionibus — De donacionibus — De peculio clericorum — De testamentis et ultimis voluntatibus — De sepulturis — (f. 59 2 znowu jak wyżej biała nadopisanie brakującego miejsca i widocznego z przerwy defektu!) — De parrochijs. — De decimis primicijs — De regularibus — De conversione coniugatorum — De conversione fidelium — De voto et voti redemcione — De statu monachorum — De religiosis

VB. f. 76/2

domibus.

1) może miejsca te defektowe są Końcami Ksiąg 2 99 i 33 tychże Kanonów (?)

De officio primiterij — de officio sacristie — de officio custodis — de officio & potestate iudicis delegati — de clero. — De officio legati — de officio ordinarij de clero. — de officio iudicis — de maioritate & obediencia — de treuga & pace — de pactis — de transaccionibus — de postulando — de procuratoribus — de clero. — de Sindico — de hijs qui metus [illegible]) — de in integrum restitucione — de clero. — de alienacione Iudicij. — de arbitris — Casus summarius — de clero. — de Foro competenti — de clero. — de libelli oblacione — de mutuis peticionibus, convencionibus et literis — de litis contestacione — De iuramento calumnie — de dilectionibus — de feriis — de ordine cognicionum — de plus peticionibus — de causa possessionis et proprietatis — de clero. — de restitucione spoliatorum — de dolo et contumacia — de clero. — de eo qui mittitur — de lite pendente — de sequestracione — de confessis — de probacionibus — de testibus et attestacionibus — de testibus cogendis — de Fide instrumentorum — de presumcionibus — de nisi iurando — de exepcionibus — de prescripcionibus — De sentencia et re iudicata — de appelacione recusa — (wtym miejscu str. 42 biała i przerwa wydrukowana!) — de peregrinantibus

1) zdaje mi się że ta Summa Kanonów musi być odpisem dawniejszego rękopisma którego brakowało karty wtym miejscu. —

Domibus — de capellis monachorum — de iure patronatus — de censibus exactionibus — de consecracione eccleſie vel altaris — de celebracione miſsarum Eucariſtie et divinis officijs — de baptiſmo et eius effectu — de preſbitero non baptiſato — de cuſtodia Eucariſtie, criſmatis et alio — de reliquiis & veneracione ſanctorum — de obſervacione ieiuniorum — de purificacione poſt partum — de eccleſiis edificandis — de immunitate eccleſiarum — Ne clerici vel monachi ſecularibus negociis ſe immiſceant — de ſponſalibus & matri-
M. monio Liber quartus. — de desponſacione impuberum — de clandeſtina diſponſacione — de ſponſa duorum — de condicionibus in desponſacionibus vel contractibus appoſitis — Qui clerici vel
M. f. 75. volentes matrimonium contrahere poſſunt. — de eo qui duxit in matrimonium quia polluit per adulterium — de leproſorum coniugio — de coniugio ſervorum — de natis ex libero ventre — de cognacione ſpirituali — de cognacione ſpirituali — de cognacione legali — de eo qui cognouit conſanguineam uxoris ſue — de conſanguinitate & affinitate — de frigidis et malefaciatis — de matrimonio contracto contra interdictum eccleſie — Qui filii ſunt legitimi — Qui matrimonium accuſare poſſunt —

de

de dworcijs — De donacionibus inter virum et uxorem et dote post dworcium restituenda — De secundis nupcijs — De accusacionibus, denunciacionibus et inquisicionibus. — De calumniatoribus — De simonia et ne aliquid pro spiritualibus exigatur vel promittatur — Ne prelati vies suas vel ecclesias sub anua pensione concedant — De magistris et ne aliquid exigatur per lumina ecclesie. — De iudeis et saracenis et eorum servis — De hereticis — De scismaticis et ordinatis ab eis — De apostatis et reiteratibus baptisma — De pñs qui filios proprios occiderent — De infantibus langoidis et servis expositis — De homicidio voluntario et casuali — De torneamentis — De clericis pugnantibus in duello — De sagittarijs — De adulterio et stupro — De rapto, incendiarijs et violatore ecclesie — De ~~fluctis~~ — De usuris — De crimine falsi — De sortilegijs — De collusione detegenda — De delictis puerorum — De clerico venatore — De clerico percussore — De maledictis — De clerico excommunicato, deposito vel interdicto — De ~~cl~~ clerico non ordinato ministrante — De clerico per fal-

tum promoto — de eo qui furtive ordines suscepit — de excessibus prelatorum et subditorum — de novi operis nunciacione — de privilegiis et excessibus privilegiatorum — de purgacione canonica — de purgacione vulgari — de iniuriis et damno dato — de penis — de penitencijs et remissionibus — de sentencia excommunicacionis, suspensionis et interdicti — de verborum significacione — (na Karcie 106. Kolumna 1a niedopisana — Kol. 2a biała. Jest więc ta summa niedokończona.[1])

1) 2 rodzaje pisma na Karcie tej samej ręki i w-ku tam oznaczonego można niemylnie czas i pisarza czyli odpisywacza wskazać. (Ob. niżej.)

II.

f. 109 — 212. Kol. 1a) (Tytułu niema, cały począł przepisywać na końcu (gdzie go wypisaliśmy.) pismo wyraźne jak poprzednia summy, tęgi, samemi odmaceraniami, wcięciy, słów i liter — na Kar. 109. 109. poprzedza Spis Rozdziałów (których jest 138 wszystkich) porządkiem abecadłowym tak jak dzieło całe pisane jest. —[1])

początek tedy dzieła w prost od słów:

f. 110. Kol. 1. " Abstinencia est meriti augmentativa. Sapiencie acquisitiva. Religiositatis ostensiva. &c.

Kończy się (jak wyżej):

Explicit liber super Distinciones Exemplorum Novi et veteris Testamenti abbreviatas

1) Ciekawe tu jest zdanie autora w Rozdz. 88m de morte horribili imperiorum f. 168, gdzie między różnymi śmierciami na Kar. 169 Kol. 2. tak o śmierci tyrana pisze: " Morte horrenda morian- " tur Tyranni qui alios " opprimere delectant mini- " ste. Nam Nizare tirra- " nus crudelis per manum " femine clavo et malleo " est confossus. Judic 4 (4.) etc. —

abbreviatas et ductas ad diversas materias secundum ordinem alphabeti per fratrem Guidum de Senis ordinis fratrum heremitarum Sancti Augustini hoc opus scriptum est per paulum de Grodek anno Domini 1472 (1472.)

pocznie jinne (jakby w dodatku do powyższego dla ułatwienia znajdywania w tekście pism Starego i nowego Testamentu.

f. 212 kol. 2 — 215 kol. 1.) Incipit vetus testamentum. &c. (Kompendium czyli summa wszystkich Ksiąg tak jak wyżej po sobie następują.)

III.

f. 212 —) Incipit Tractatus de contractu emptionis et reemptionis. (pismo wedle kol: niej zgór)

początek: „ Utrum contractus emptionum census facti ad reemendum aut ad tempus vite potuerint de jure admitti sine formidine conscientie aut etiam tollerari. &c. " —

koniec: „ Et hec dicta sunt hac de questione (?) cum informacione tamen meliori. a nno Dni 1477. (1475.)

To jest Traktat teologiczno prawny o

Kwestyi

1) O tym autorze ani o piśmie jego nawet najdokładniejsze dzieło Sykstu Seneńczyka Bibliotheca sta &c. (o którym 66. przy MSS XCI. ni 11. Tutej: Bibl: obszerniejszą wiadomość) nic nie mówi. wspomina w ks. IV tej p. 377. (loco ubi supra) o trzech Guidach: Guido Ebroicensis, Guido Terrarensis i Guido Perpinianus - z których drugi żyjący około r. 1310 może być autorem dzieła podobnego temu rzeczą nie mającego gdyż go nie wymienia. Guido trzeci zwany Perpinianus historyan według niego dwunasty Gł. Karmelitów porządku a potem Biskup „ sta „ tutensis theologie professor exi „ mius, scripsit ad imitationem „ Augustini: de concordantia „ Evangelistarum libri quatuor „ num A° Dni 1320." Że dzieło w niniejszym Rękopiśmie w skróceniu alfabetycznie bardzo sporobnem Konkordancye tak zwane pisane przypomina bardzo słowo wpada wobec tego czyli to samo jest trudno bez porównania stanowczo utrzymywać zwłaszcza że niniejsze nie tylko ewangelistów ale obadwa testamenta przebiega. —

w Kwestyi jak na tytule. pismo staranne
ter w skróceniach dość niewyraźne.) —

IV.

f. 229 — 233.) Bez tytułu.

początek: „ pro solucionibus adversa-
„ riorum Ecclesie Romane contra vtram-
„ que speciem. est aliquid premittendum
„ 1° dz (tych premissow jest cztery) — po-
czem następują odpowiedzi tłomaczone na py-
tania (solutiones) czynione przez grekow i wiklefi-
tow pod obojg postacią Komunii Kapłańskiej
Koniec: „ Et ni major est Ecclesie sub
„ una specie quam Cipriani cum duabus
„ vel ni magis credendum est Ecclesie
„ sub una specie quam pie estimacioni
„ Cipriani sub duabus. dz." ni.) —
(Charakter pisma współczesny powyższym,
ter bez roku, i autor niewiadomy. Inicjały
i większe przy nowych literach na kar. 229 rzecz
macone farbą czerwoną, takoż u góry większy-
mi literami: IESVS (Jesus) a wdole tejże
CHRISTVS (Christus) również na czarnym
obwiedzionym czerwono, reszta do końca czarno.)

V.

f. 239 — 308.) (Bez tytułu. można mu
dać): Theologia moralis Libri III.
(trzy Księga 3cia niedopisana. Charakter
pisma odmienny. Tytuły rozdziałów, liczby
i pierwsze litery tychże czerwono — reszta
czystemi, czyli to i wskróceniach w 2 kolumny.
autor którego ten odpis niewiadomy z tej

przyczyny

1) Dałem ten napis niebędzie pewnym kto jest autorem — nigdzie bowiem kopiista nie kładzie. gdyż ze porównania pisma podobnego autor odkryć można będzie właściwy tytuł tej księdze nadać. Św Tomasz pisał Summę Theologiae innemi ojcowie kościoła jak św Bernard, św Augustyn a nawet Theologowie poźniejsi trudnili się tą nauką wyłącznie może nie trafimy do odkrycia kto ją napisał. —

przyczyny trzeba nam choć Rozdziały na cele Każdej Księgi porozdzielić i wypisać:

(Liber primus) (tego niema w Rękop.)

(f. 239 Kol. 1.) Quod Deus Summus & communicabilis sit Capitulum. — Quod immensus & optimus sit Deus. ij — Quod invisibilis sit Deus. iij — Quod ex creature pulchritudine creator agnoscatur. iiij — Quod ex usu nostro quedam species ad Deum referatur. V — Quod deo nulla temporum successio ascribitur. VI — de temporibus. VIJ — de mundo. VIIJ — Unde malum. IX — de angelis. X — de homine. XI — de anima ceterisque sensibus. XIJ — de sensibus carnis. XIIJ — de ecclesia XIIIJ. — de Xto. XV — de spiritu S^o XVJ. — de hereticis. XVIJ — de hereticis XVIIIJ — de gentilibus. XIX — de lege. XX — de septem Regulis legis. XXJ. — de differentia testamentorum. XXIJ. — de simbolo & oracione. XXIIJ — de baptismo & communione. XXIIIIJ — de martirio. XXV — de sanctorum miraculis. XXVJ — de antichristo & eius signis. XXVIJ — de resurrectione XXVIIIJ — de iudicio. XXIX — de gehenna XXX — de penis impiorum. XXXI — de gloria sanctorum XXXIJ. [1])

(f. 259. Kol. 2.) Incipiunt capitula secundi Libri. — de Sapiencia I. — de fide. IJ — de caritate. IIJ — de spe. IIIJ — de gracia V — de predestinacione

+ jakkolwiek inne

1) Ten wykaz niezgadza się w żadnej bowiem ostatni rozdz. XXXI.

predestinacione. V] — De conversis. VI] — De primordijs conversorum. VII] — De remissa conversorum. IX — De exemplis sanctorum. X — De compunctione cordis. XI — De confessione peccatorum et penitencia XII] — De discretione peccantium. XIII] — De his qui a Deo desernut. XIIII] — De hijs qui ad delictum per lacrimas revertuntur. XV — De pecato XVI — De leviorib⁹ peccatis XVII] — De manifestis occultisque peccatis. XVIII] — De peccati amore. XIX — De pecandi veracitate. XX — De peccandi consvetudine. XXI] — De peccati recordacione XXII] — De cogitacione. XXIII] — De conscienciâ. XXIIII] — De intencione mentis. XXV — De sensibus carnis. XXVI] — De sermone. XXVII] — De mendacio. XXVIII] — De iramento. XXIX — De viciis. XXX — Quod ex viciis vitia & ex virtutibus virtutes oriantur. XXXI — De malis virtutibus. XXXII] — De simulatis virtutibus XXXIII] — De appetitu virtutum. XXXIIII] — De pugna virtutum adversus vicia. XXXV — De superbia. XXXVI] — De fornicacione. XXXVII] — De continencia. XXXVIII] — De cupiditate. XXXIX — De ~~Invidia~~ gula XXXX — De ebrietate. XXXXI] — De abstinencia XXXXII]. — (pocrem: Incipit liber Secundus a na Kⁱm: Explicit Liber 2^dus incipit Tercius.)

(f. 291. kol. 1.) Sequitur Tercius Liber. — I. De flagellis Dei — II De gemina percussione — III De infirmitate carnis. —

IIIJ. De tolerancia divine correpcionis. V de testamentis Dyaboli — VJ de testamentis sommiorum — VIJ de oracione — VIIJ de lacione — IX de assiduitate legendi — X de doctrina seu gracia — XI de superbis lectoribus — XIJ de carnalibus lectoribus — ~~XIIJ~~ de hereticis — XIIJ de libris gentilium — XIIIJ de collacione — XV de contemplacione — XVJ de contemptoribus mundi — XVIJ de fictis qui se a conversacione seculi separant — XVIIJ de preceptis aliorum monachorum — XIX de tempore monachorum — XX de humilitate monachi vel opere — XXI de monachis qui curis seculi occupantur — XXIJ de hijs qui amore mundi prepediuntur — XXIIJ de iactancia — XXIIIJ de ypocrisi — XXV de invidia — XXVJ de simulacione — XXVIJ de odio — XXVIIJ de dilectione — XXIX de fictis amicijs — XXX de amicicia munere orta — XXXJ de malorum concordia. — XXXIJ de correptione fraterna — XXXIIJ. de prepositis ecclesie — XXXIIIJ de indignis prepositis — XXXV de doctrina et exemplis prepositorum — XXXVJ. de hijs qui bene docent et male vivunt — XXXVIJ de exemplis parvorum prepositorum — XXXVIIJ de prepositis carnalibus — XXXVIIIJ de iracundis doc-

toribus

toribus — XXXX de superbis doctoribus — XXXXI de humilitate prepositorum — XXXXII de doctrine discretione — XXXXIII de silencio doctorum — XXXXIIII de prebenda sacerdotali protectione in plebe — XLV de disciplina sacerdotum ~~in~~ hys qui delinquunt — XLVI de subditis — XLVII de prelatis — XLVIII de iustitia principum — XLIX de paciencia principum — L. De delictis principum seu exemplis — LI. Quod principes legibus teneantur — LII. De disciplina principum in ecclesia — LIII. De iudicibus — LIIII De verbonis & iracundis doctoribus nec iudicibus — LV. de acceptione pres: — LVI de muneribus — LVIII de testibus — LVIIII de oppressoribus pauperum — LX de tribulacionibus iustorum — LXI de amatoribus mundi — LXII de amatoribus — LXIII de debe- vitate huius vite — LXIIII de exitu [illegible].

(Ta ~~kniga~~ nie dopisana urywaniy z końcem rozdziału XXXII. — zadrze po przedmiotach rozdziałów widać iż ~~w~~ tej ~~kniga~~ brakuje tu nieco nieznacz.) — pisany przez końca XV w. około r. 1480. —

+ de primis iudicibus. LV.

VI

f. 311 — 332.) (Bertyniusa który skończył dokładnie ~~z~~ dalej ~~się~~ pomaci.)

początek: „ Domine ihu xpe fili Dei vivi uni." „In Nomine Domini amen. Exigis a me frater dulcis in Domino ut

area

„circa canonem missae aliquas
„tibi meditationes compen-
„diosas depingam ad quarum
„instar affectiones tuas in Deum
„diligas et ad uberioris devocio-
„nis in caritatis. atten-
„deus igitur &c. —

Koniec: „sic enim dicit hijs qui
„a dextris sunt: venite benedicti
„patris mei & percipite regnum
„&c. ad quod nos perducat qui re-
„gnat per infinita secula seculorum,
„amen" (niżej większemi literami):
„per me Johannem magistrum
„de Zakrocym. Domi &c. Jimi-
„tum." (pismo gotyckie dość czytel-
ne bez żadnych odznaczeń zpoczątku
dobre, do końca zaś większe. Od-
stępy oktawów inicyałami (na któ-
re miejsce zostawione) i to tylko zpo-
czątku, oznaczeń ich miały. Przez ca
tym charakterem wszystko aż do
Końca tego Kodexu pisane jest i mo-
ma zpewnością twierdzić że przez
owego Jana z Zakrocymia maszi-
ra.)

VII.

f. 332 — 333.) Informacio divini-
tus revelata ss(tae Sorori) beate Bri-
gitte valde distincta & utilis ad
quendam clericum de modo vi-
vendi

cendi tam spiritualiter quam corporaliter. Et scribitur in visionibus Sancte Brigide libro IIIIº capitulo LXXX.—

(pismo drobne jak początek poprzedniego artykułu — cir. 1480.)

VIII.

f. 334 — 355.) Sequitur prefacio Domini nostri Jhu Christi (tyt.: ten czerwono.) pismo wyraźne. Litery większe, obrzeży i nomina propria tudzież tekst ewangielistów czerwono znaczone lub podkreślane. — Koniec niedopisany na tyle słowa: „Et tunica „cristi que erat inconsutilis de super „contexta dixerunt ergo ad invicem . . . .“ (cir. 1480.)

IX.

f. 358 — 377.) (Bez tytułu który zkończa się ohase.) początek: „Ecce gentes clamabunt foris, angeli pacis amare flebunt „Ysaye. XXXIII. &c. Sicut prophetia in sanctis „scripturis appellantur videntes qui enim „prophetia dicit hodie vocabatur olim videns. „I. Reg. IIº. Sic vacantes sacris scripturis et „exposiciones eas multo videntes dici possunt &c. &c.

Koniec: „Iste Libellus de periculis „novissimorum temporum in Sirzulatur „collectus per studentes parisienses „de anno Dni Mº CCºLVº (1255.) Deogracias.“ (pismo Jana mazura z Zakrocymia, pospisane na odstępowe pierwsze litery miejsce zostawiał.)

† ok. 1480 r.

X.

X

f. 378 – 381/2) Sermo Bti Augustini qui nitulatur de Auguriis. (pismo supełnie podobne poprzedniemu i w jednym czasie z tamtem mam ten odpis około r. 1480 przez Jana mazura z Zakroczymia zdobiony. – początek: „ Ecce „ nostis fratres literarum me no- „ bis spiritus suplicasse et pater- „ na solicitudine vos commovisse &c" koniec: „ dum vbi sunt plures „ diuine constat habentes pluribus „ amicis indigere Et si est finis „ huius operis &c." –

XI

f. 382 – 386.) Bez tytułu. (tekstu) (Sermo de adventu Domini. początek: „ Confirmate corda ve- stra quoniam adventus Domini approprinquabit &c." koniec: „ Et veneris vltimo confir- matis ingressam, vitam probabit eternam ~~tempore~~ ipse benedictus in secula." — pisał to Karaniec czeski jakiś, wspomina bowiem f. 384 osobie w tych słowach: „ Sed quid dicit2 inclitissimus princeps rex & impe- rator Boemie Karolus cuius nunc memoria agitur qui extitit eccle- sie protector, pacis reformator, cleri amator, lumen principum

nutritor

„nutritor pauperum (banticarum) instructor et alme nostre Universitatis fundator Dr. — pismo przepisywarza który według mnie Jan Mazur z Zakrzewyna około r. 1480. popisme i nie cyfletne.)

Rękop. z Zamiany N. 7. in 4.

813. Miscellanea

(ab a. 1410 — 1451.)

f. 1 — 207.[1])

(Kodeks Kopialny w którym z pierwszej ~~Lat~~ XV wieku połowy I. Traktat o Ortografij Jana z Bononii II. o Statutach tegoż Arcybiskupa (gnieźnieńskiego III. Traktat Mikołaja z Błonia o Sakramentach. O każdym niżej zosobna powiem. W ogólności tyle że lubo z zamożnemi wielu miejscami papier przeźroczysty przynajmniej defektu niema nigdzie — pismo w Traktacie 1m wcześniejsze dobre blade w Statutach — w dwóch drugich jednej ręki poprawne, wprawne lecz bardzo nierówne oprawione w tytułach rozdziałowych czerwono poniżej lecz zawsze współczesnie dodawanych — litery początkowe, odstępowe i przestankowe czerwono także kreślone — dopiski marginalne niewyraźne —)

I

f. 1 — 37.) (Bez tytułu poczyna się:

„Dogmata si quis amat graphandi mente prehendat hoc iubar aprumens quicquid docet orthographia (to w 2ej wcześniejszej większem piśmem a zaraz podtym drobno:

„Rev do.

1) Jedna białe wtym kodeksie są: 37/2. 38. 38/2. 39/2 206; 206/2. f. 207 nie pergaminowa Karta zakrojona dawnego rękop: in 8vo ale do zadnego wszytko. —

„Rever^do in Chr^o pat^ri D^no Johanni Dei gracia eccles^ie Sanctor Marcellini & sct. presbytero Cardinali Johannes de Bononia clericus devotorum suorum humillimus se ipsum & si [1]sue diserecionem tema quod sequitur e-lucubrandum ad perfectum edit imperfectum lucubrandi misterij divine monitis apponens intuitum orthographie, sicienciam in Romana curia per quam intuitum este confexi, vt cum ille princeps principum, pater patrum, summus hominum, ankisles ankislitum Jesus Cristus sacre peroibem oratorie transmittit eloquia, sic omnis rectitudinis que per illam duntaxat sanctam sicienciam tocius que perfeccionis integritas refulgeat sic in conspectum regum & principum aliorum magnatum & sapientum eorum in delicita reluceseat inspeccio sit de de„ podobnym stylem reszta tego ofiarowania a razem i przedmowy z której nic więcej się nie dowiadujemy tylko że zwielu Ksiąg i dzieł różnych twoje uwagi o tej umiejętności (sicencia) zbierał, które bez wszelkiej zarozumiałości zprożbą łaskawego przyjęcia kłada tak Kończąc: „Vrus etenim tum abisus est vnum tamen apencio nil a progrio capite me dicturum sed que aut in antiquorum auctorum, arcium scriptorum

libroum

1) tu od grzbietu 1a karta tak wytarte ma Nowa że prawie do niczego czytania niektóre —

„librum expressum niveni aut ex eorum doctrinis servata ut potui interdum sola igitur ex ipsorum collectionis et ordinacionis mihi sit qua est gloria tribnatur. tu) Jesus Chs. f. 1 verso: krótki wstęp: Tractatus de Orthographie scientia; ne tu illotenus manibus et ita dicerim ad ipsius tractatum deveniam. de. w którym przechodzi litery po literze jak mówi: literarum mutacio, dempcio et adiecctio. Litery K przyjmuje: prout Priscianus et alii plures scribunt (f. 16.) a po rozdziałku potwierdzonym literze A o dwu ostatnich tyle dodaje: „de Y et Z quas ut ait Isidorus a grecis sibi latinitas mutat non scribo, omnes enim meliis artis scriptores concordant ipsam formam grecorum vocabulorum grecia latinis literis astrita fuisse. Ideo cum grecum ignorem, cum Xti laude terminabitur hoc Opusculum mee ipsis. Gloria et honor, laus tamen uno semper manenant." Tu następuje rodzaj słowniczka (f. 33 – 37) w 4 kolumnach pisanego tą samą ręką, odwołujących się słów do każdej litery traktatu – poprzedzony tymi słowy: „Scribens qui queris et cetera silabica „et si mathesim capis hanc ex his bene „doctus eris." — (tamże zpisma odmiennego od następnych Traktatów gdy niema wyraźnie roku nigdzie dopisu tem mocniej do pierwszych lat XV w. to jest circa 1410 odnieś. O Janie z Dobronij równie jak o tym jego dziełku nikt a nikt niepisał.)

II

II.

f. 40 — 62/2) (Bez tytułu)

początek: „ Statutum D^ni archiepi sic dicit Nullus presbyter parochianum alterius sine propria licencia sacerdotis nisi in mortis articulo constitutum ad confessionem recipiat nec eum absolvere nequeat neque ligare, neque ei ministret aliquid sacramentum. Quero vtrum nos Religioti et tamen ministeria habentes populi possumus provisionare omnibus sacramentis parochianos aliorum vt mercatores & viatores et peregrinos si veniunt ad nos et incidunt in infirmitates vt timeatur periculum mortis quia forte non habent licenciam nec cogitaverunt periculum. primo si visibiliter timetur mortis periculum &c. †

koniec[1]: „ si quis scabinorum aliquid scribit in librum civitatis contra libertatem ecclesie. si quis scabinorum aliquid scribit in librum civitatis contra libertatem Ecclesie non est excommunicatus ipso facto sed debet denunciarj superioribus, si non ex monicione ipsorum deleverint possunt excommunicarj. —
prelatus ullam excommunicacionem debet dare que ex consvetudine ipsorum non fuit data scabinis in preiudicium libertatis Ecclesie non

diocesanorum

† obok tych pierwszych wiersy na marginesie czerwono: „ vtrum monachi possunt provisoriare omnibus sacramentis. „ przed samym zaś tekstem zpoczątku tym samym piórem czerwonym: „ Vt nullus presbyter alienum parochianum audiat confessionem. " —

1) Kładę tu cały ostatni punkt z nagłowkiem czerwonym aż do końca. —

„Diocesanorum sic ferij mandaret. Et hic est finis pro quo laus illi qui est finis omnium. Finitus feria 2da infra octavas assumpcionis anno Domini mo CCCC XXX primo (1431) Cracdecr." (to słowo czerwono.) —

Z tego co się tu wypisało wyraźnie można twierdzić że to są uwagi i kwestye jakiejś zakonnika (Dominikana czy franciszkana) nad punktami statutów prowincyonalnych przez arcybiskupa pewnego wydanych. Gdy to bez żadnego tytułu można im dać następny: Questiones et observaciones cujusdam Religiosi conventualis de Statutis provincialibus archiepiscopi. — Gdzie jednak czyjeby te Statuta i kiedy promulgowane były, wiemy że najdawniejsze synodalne, dyecezalne i prowincyonalne statuta w polskim wydane roztarły przez Jarosława Bogorię który roztawszy Arcybiskupem Gnieźnieńskim z archidiakona Krakowskiego a Kanonika Gnieźnień° synod prowincyonalny w Kaliszu złożywszy w Styczniu r. 1357 wspólnie z innymi biskupami (bo arcybiskupstwo wtedy jedno jeszcze Gnieźnieńskie tylko było) wydał: Constituciones ecclesiarum polonie z dołączeniem Statutów dawniejszych Arcybiskupów Pelki (Fulconis) Janisza i Jakuba Świnki — których autograf do czasów Augusta II kr. polskiego w Archiwum metropolitalnym Gnieźnieńskim

† czego wyżej

zachowywał

zachowywał aż. Wywiezioney do Szwecyi, z Upsali odzyskał go dla nowej Biblioteki r. 1741 Jor. Andrz. Załuski Referendarz Koronny po którego śmierci Stanisław-August Król wzięł Bibliotekę publiczną Kazał ozdobnie oprawić i wtworzeniu prywatnym zbiorze zabytków starożytnych ojczystych pod L. CCLXXV. umieścić —[1])
Następnie po tych Statutach wydał Mikołaj Traba Archyd: Gnieźnieński uchwalone na Synodzie prowincyon: wspólnie z Biskupami polskimi; wiele innymi prałatami podobnież we Wrześni r. 1420. (których Rękopis: zdaie Dzierzko[a] pod Kobierców pod L. 20/787 wyżej opisanem.) zporównania więc tych dwóch jako najdawniejszych polskich Kodexów tychże ij, Statutów których 1ª druku w Krakowie r. 1518 pod tyt: „Statuta provincialia: tocz provincie Gneznen valencia dr staraniem Rudolfa agricoli młod rego (junior) wydany; Dis: piotrowi Tomicki[emu] — a drugi bez r.i.m. (circ. 1507—12.) tamże w Krakowie pod tyt: Statuta provinciæ Gnesn[s] antiqua & nova revisa diligenter et emendata in 4° wydane roztasymowania zniejaką pewnością twierdzić że uwagi te, i kwestye nad Statu-

tami

[1]) Janochi: (Janoc: T. II p. 20. N. XII.)

† przypisany. (Jano: von n[e]u Buch: T. V. p. 171. N. 31)

łami prowincyonalnemi kościołów polskich
przez Zakonnika pewnego czynione stale
gorliwie sięgają się /do jednych jak do
drugich a wymiłości z promulgacyi tych
ostatnich co wynosi z roku pod dzisiejszego
przy końcu 1431 jako między rokiem
promulgacyi a niniejszym napisane i
przepisane są. punktów wszystkich czer-
wonemi tytułikami wszędzie staraniem o-
patrzonych najczęściej od słowa: Utrum &c
(a ratyn Quæstiones) zaczynających się nie-
czystem (zato errore) 222. każdy oddziel-
ny inicialny litera czerwono lub niebiesko
prócz wspomnionych tytułów. Komu bliższe
obeznanie się z tym ciekawym zabytkiem
krytycznym statutów pomienionych po-
trzebne ten najprzód owe tytuły wypi-
sać powinien ostrzegam wszelako iż nie-
małego to studium praca dla pisma dwo-
rnego, poprawnego, niewyrazistego w kroce-
niach. Odpis jednak ten wprawnej ręki
niema żadnych błędów, defektu lub po-
prawek. Czudec (po dzisiejszemu Czudz)
jest małe miasteczko między Rzeszowem
a Strzyżowem na trakcie idącym do Ja-
sła. Mniemam żeby był Klasztor Domi-
nikanów albo Franciszkanów coby należało
wyśledzić.)

III

III

f. 61 — 205.) Bez tytułu

początek: „ medice cura te ipsum
etc Luce 2mo Sicut ait gregorius in prima parte sui pastoralis Capit^lo 2do nemo est qui vulnera cordis occulciora nesciret esse vulneribus viscerum. Nimirum videtur medicum spiritualem multo subtiliorem debere fovere medico corporali qui ut bene curat de deprovide Nos Stanislaus dei gracia et ap^lice sedis providencia Eps poznaniensis paterna sollicitudine cureque officij pastoralis excitati inter tot fluctivagos ac traversus (?) viam cupientes
tenorem, presentem tractatum de administrandis rite ecclesiasticis sacramentis. de celebrandis sacris missarum solemnijs et censuris ecclesiasticis canonice observandis per ven: Virum mag^m Nicolaum de Monye decretorum Doctorem capellanum nostrum devotum fidelem collectum et plena defensione masticatum de fratrum nostrorum Capituli poznaniensis consilio et assensu supremo

prema deliberacione approbatum omnibus d
singulis rectoribus ecclesiarum paro-
chialium de. de. pi[ctory]m Lisue za-
tecajscym nastepuje sam Traktat
w Rozdziałach tak:

(f. 65/2. De sacramentis in Generali Capi-
tulum primum — Diffinicio
Sacramenti hic sequitur — De
numero sacramentorum nove le-
gis — De ministracione sacra-
mentorum secundo consideranda
est — De efficacia sacramentor
hic notatur — Que sunt sa-
cramenta necessaria et que vo-
luntaria — Sequitur capit[u]m
primum (tii) de Baptismo —
Secuntur necessaria ad baptismum,
— Quare ni aqua fit bapti-
smum — De triplici baptismo —
De accidentibus baptismi hic
notatur — De cautelis bapti-
smi hic notatur (tyg 12.) — pra-
ctica huius (manualis) — De.

(f 77. De sacramento confirmacionis —
De accidentibus confirmacionis —
cautele confirmacionis. —

(f 80. De sacramento Eucaristie sequitur
— De credendis huius Sacramenti
— De cautelis huius sacramenti
— Secuntur cautele sacerdotibus.

—

— de periculo effusionis sanguinis
Christi hic vide — Quando aliquid
cadit in calicem hic notatur.

(1 92/2. De sacramento penitenciae.
— de contricione hic notatur.
— de confessione sequitur.
— practica istius hic no-
tatur — Casus in quibus
potest quis absolvere et
primo pape — Casus vero
Episcopi sunt hij — de sa-
tisfactione capitul^m habetur
— de penitencijs iniun-
gendis — de restitucione
ablatorum — de cautelis
confitentis hic — aliquis
potest confiteri alteri quem
suo proprio sacerdoti implu-
ribus casibus — Cautele
confessoris notantur hic —
de celacione confessionis ha-
bentur — ne audiat suas
concubinas vel ad alteram
confessionem vide hic —
ne audiat confessionem es
solus in puncto —
ne audiat alium sacerdotem
sine licencia speciali vel gene-
rali ordinaria hic notatur —
de penitencijs infirmorum —
practica huius — Quo co-
gnoscuntur puncta vque
confessorum

competitorum —

(f. 117/2. De sacramento unccionis Infirmorum — de practica huius sacramenti —

(f. 120. de sacramento ordinis habetur — psalmistam, cantorem potest ordinare simplex sacerdos — maiores ordines hic notantur — de accidentibus huius sacramenti — de cautelis sacrorum ordinum —

(f. 121/2. De sacramento matrimonij — de substancialibus matrimonij — de diffinicione matrimonij — de duodecim impedimentis matrimonij — de cautelis matrimonij —

(f. 134/2 Incipit tractatus de celebracione misse et eius officio. — de secunda parte seu Epistola — de tercia parte scilicet de offertorio — de tercia parte (sic) seu de humiliacione — Item quarto sequitur — quinta pars. — sexta pars ablucio manuum — Quarta pars (sic) principalis canon — de secunda parte canonis — Consecracio perficitur — "Hoc est enim corpus meum" Ista est forma consecracionis veneris sacramenti — sequitur similimodo postquam cenatum est vbi ponitur forma — Sexta pars misse quantum ad gracia-

rum

3.75. ment: G. Haberer in Freiburg, Waelchlein & Mogler in Munich, Jägerische Buchh. in Frankfurt a. M., S. Kürbeim in Hamburg.

carum acciones que dicitur communio — Secuntur cautele omnium circa missam observande — De cautelis solummodo clericorum necessaris circa missas —

(f. 161/2. De horis canonicis dicendis — De modo dicendi horas canonicas — Circa horas canonicas tenende cautele —

(f. 172. Sequitur tercia pars huius tractatus de Censuris ecclesiasticis seu de excommunicatione de suspensione & interdicto nec non de irregularitatibus inde sequendis et aliis usque ad finem libelli huius et primo de Excommunicatione Capitulum — De effectu excommunicationis — De participatione cum excommunicatis — Sequitur Capit^m de suspentione & primo de diffinitione eius — Vt facilius cognoscatur ista materia — forma ferende excommunicationis — De ecclesiastico Interdicto quo observari debet — De irregularitate hic notatur — De sentencia excommunicationis —

Konec:

(f. 205/2 Konice tymi wierszami:

„Suscipe completi laudes Amste laborem,
„Duas corde leti, vox tubita reddit amorem,
„Sit merces operis, oratio sancta legentis,
„Que ——— ——, nos toto robore mentis.
„amen. Solamen. amen.
„Anno Domini 1ℓ∧J. (1454.) in cru-
„dez sabbato post S. margarethe Vir-
„ginis dum mensis fuit ad Festum
„Sti Johannis Baptiste. "

(charakter całego pisma jest zupełnie podobny do poprzedniej kwestyi — z temi wzniosłemi odznaczeniami, nagłowkami czarnymi wiekerami grubszymi, inicyalnemi, przestankowemi czerwono a rzadko niebiesko — dobre gęste marginalne dopiski tej samej i poniżej rzeczy nieco rzadsze, niezgrabne, dobre zamotane (ale chociaż wyszukać warianty, robić porównanie z wydaniami lub też odkryć za mogącemi kodeksami do przezwyciężenia trudności, pracy i cierpliwości wielkiej wymagające.)

O Mikołaju z Błonia mazurze ile wiem pierwszy Starowolski (w Elogiis et vitis Scriptorum pol. Gdańsk 8°. p. 105) nieco obszerniejszą wiadomość nam przekazał, że r. 1415 w akademii krakowskiej, tego samego roku kiedy Sty Jan Kanty tytuł Bakałarza otrzymał, że od r. 1428 — 1438 przy boku Stanisława Ciołka poznańskiego jego kapellanem

pellanem i Kapitulnym był Kazimodrejus że nakoniec (oboh innych jestże niepewnych szczegółów) w Łowiczu żyć przestał. Janocki (von naszem Dziech: V. str. 171–176) wiadomości najznakomitszego Mikołaja Trakta ta o Sakramentach, nieupełnie i słupnie wiarę daje Starowolskiego słowom żadnymi niepopartym dowodami a maja poźniej rzeczej spowodowani obeznani ni z Biblio: Załuskiej w dziele drugim (Janocianna T. II p. 14–26 N. XI.) jeszcze zar o Mikołaju z Błonia i jego dziełach, nawszystkich co dotąd o nim pisali najdokładniej pisze, mówiąc o wymowie Kazimodrejskiej równego niemiał a kwitnął przed końcem 1ej połowy XV wieku (ok. 1450.) że był na soborze Bazylejskim z Biskupem swoim Stanisławem Ciołkiem jako jego Kapelan i radca, że dopiero wróciwszy z sobom Kazimodreją został w poznańskiej Katedrze (ad populum). Co wydobyć dotąd zpism jego rękopismach – ale najporządniejszą dzięki Janockiemu mamy wiadomość o Rękopismach i Wydaniach o których dziejopis literatury polskiej P. Wiszniewski, nie zajrzawszy do Janockiego ani wspomniał. (Wiszn: T. V. str. 18.). Zwrócił Janocki będąc w Lipcu 1752 r. w

Krakowie

† concionandi

+ pisany

Krakowie na własne oczy. 1° Kodeks† pargaminowy in folio w bibliotece Klasztoru Dominikanów Krak2 w którym Traktat o Sakramentach przez Jana z Głuszyna 20 października r. 1338 (tak u Janockiego str. 16 – ale to myłka druku bo być powinno 1438) Kopiowany i skorowany – 2° widział również w Klasz: franciszkańskim w Krakowie inny tego Traktatu kodeks pargaminowy in 21to ter jak powiada błędnie pisany. 3i Rękopism papierowy (bona nota) in 4 maj: przepisany przez niejakiego Wawrzyńca prezbitra Diecezyi poznańskiej r. 1471, wprzód własnoręcznie Bernardynów Radomskich (Ff. min: Obser.) dostał się do Biblioteki publicznej Załuskich i zapisany został do Liczby 1988. Jeżeli zatem obadwa pierwsze Kodeksy zaginęły a trzeci dotąd z Biblioteką Załuskich w petersburgu złożony nasz odpis jako zupełny a o 20 lat od niego wcześniejszy na wielką uwagę zasługuje. † Ale prócz rękopismów wyliczył Janocki między 1m r. 1487 a ostatnim r. 1566 wydaniem rzeczonego Traktatu wydań pięć których tu niewypisuję gdyż każdy ciekawy takowe na miejscu wskazanym str 16 – 18 znajdzie; gdzie i o innych pismach Mikołaja Błonia zasięgnąć może a ostatniość o Rękopiśmie pargaminowym bardzo ważnym, widzianym przez Załuskiego w Archiwum

† a może przez Dominikanów Którego albo pisarskiego rzeczonego pargaminowego r. 1438 pisanego (ustępa) odkopiowany. Co mnie: Kwestyę takowska nad Kodeksem nie wyniosłe na tę mniemanie najmocniejsze

chivum Katedralnego Kościoła w
Krakowie pod tytułem: „De obitu
Chr̃ssimi a Sſſimi Dñi. D̃ni Władislai
Regis polonie & lituanie D̃ci hym.
de que exequiis eidem Regi Basilee
in Ecclesia majori Dñi Dñi narra-
cionem scener. m̃tri Nicolai de
Błonie D̃ci. który Kodeks pisany
miał być przy końcu XV wieku.
Dotąd wie jeden Jarochi co najdo-
kładniejsza napisał o Mikołaju z
Błonia wiadomoń i najwięcej wyja-
śnił głównego jego dzieła wydań.

Rękop. z Zamiany zadublet. N. 8 ni)
Drucz.
(6. tyt.)
in 4°

1) (ob. N. 9 (Rękop. z Zamiany który należał do Bibliotheki Konw. Lwow. Ord. Karmelitów) Tytuł ten na Karcie 1 grzbiecie tey wtórniwiej powinien być dany temu Zbiorowi. Jn Libros Philosophiæ Naturalis Jacobi Carpentarij Scholia et Commentarij. —

804 Philosophia Naturalis[1])
(Ac. 1618 —)
(f. f. 1 — 160.)
(ff. p. 1 — 362.)

(Cały pisany jedną wprawną ręką wpół-czesną. znakomitey tego względu że pisany bądź przez Szymonowica[2]) bądź przez Kaspra Solskiego, bądź do jednego tych należał; wykładany był przez tego ostatniego (jak niżej powiemy) w Akademii Zamoyskiej. Charakter pisma dobry lecz czytelny. Oprawa wspaniała czerwony — zawiera pisma karty pięćdziesiąt.)

I.

2) f. 1. poprzedza Karta biała na której ta ręką ręką excerpt w 10 wierszach następujący:

Simon Simonides

Rhenus, Venus, Venter, laudem fugienda sequenti.

Litterarum S. p. Q. R. quis census?
Duplex. Sabinis. Popidii. quis. Resistet.
Senatus Populusque Romanus.

2. Spiritu alter.
Sanctus. Pater. Deus. Regnat.
Salve. populum. Deum Redemitti.

Simon Simonides.

Rhenus, Venus, Venter, laudem fugienda sequenti.—

f. 2 — 42.) Scholia In priorem partem Descriptionis Universæ naturæ Jacobi Carpentarii. (na marginesie zaraz przy tym tytule: „Lectore D. Casparo Solcio Med. Doctore eiusd. facult. profess. Zamosc. A. D. 1618 die 11 Junij. hora 8 po południowie jedynie do materyi tu gdzie się następują Scholia f. 6. In Librum primum. In quo agitur de communibus principiis Rerum naturalium et harum affectionibus ex Aristotelis octo Libris physicæ. (Rozd. 12. (jak w Rękop. 9.) Na końcu: Finis Libri primi. a obok: „Septemb. 25. A. D. 1618." która data do następ. księgi nie należy)

f.

f. 42 — 81½.) In secundum Librum. prioris partis Descriptionis Universæ naturæ Jacobi Carpentarij Commentarius. (Rozdz: 10. Na końcu Libri 2di Finis. A.D. 1618 Decem.3.— Eodem aº cometa candatus mense Novembri apparuit in oriente ~~=~~ matutino tempore. "——

f. 82 — 141.) In Tertium Librum Jacobi Carpentarij primæ partis Commentarius. (Rozdziałów XVI.— Na końcu: Libri 3ii Finis. a na marginesie: „Hoc aº 1619 Januarius et Februarius imbribus abundabant martius autem nive et gelu ut Fraxini (sanie) ad feriam 5 magnam fere utebantur hoc aº 28 martij."—)

f. 141½ — 160.) In Librum 4um Jacobi Carpentarii partis prioris Commentarius. (Rozdz. 13.— Na końcu: „prioris partis physicæ Jac. Car. Finis. 22. aprilis 1619."—)

(Cały ten Skrypt odpowiada tak w księgach jak Rozdziałach owemu pierwyżej wspomnionemu — przy którym przy Tytułu księg, przedmiot arystotelesowych ksiąg wypisane — można niniejszy opis porównać zawsze dla łatwiejszego zrozumienia Kasyna Sołtyckiego Kommentarza. (Ob. l.c. pod. L. I.)

II.

p. 1 — 92.) In posteriorem partem Descriptionis Universæ naturæ Jacobi Carpentarij de plantis et animalibus Commentarius. (1a księga złożona z Rozd. XIII. odpowiada tej samej części w Rękopisie: 9 jak wyżej do Kart. 274 tegoż. (ob. pod L. III tamże) obok Tytułu na marginesie: „Sub clarissimo D. Gasp. Solcio medic. facult. Doctore eiusdem act. profess: ri publ. lect. hora mane 8. post merid. 3. Horae mutatae anno Dni 1616. die 30 maj. hora 8 post merid: mane vero 8. ri)" — (p. 86. na końcu: Finis I. Libri. do str. 92. położone tu: Tabula IV. eorum quæ in Libris de plantis continentur. —)

p. 93 — 180.) In Librum 2um posterioris partis Universæ naturæ Descriptionis Jacobi Carp. Scholia. argum. et Subjectum Lib. (z boku na marg: „Die 19 augusti" Rozd: 17. — p. 179: Finis libri secundi. p. 180 Typus eorum quæ de Historia animalium docentur. —)

p. 181 — 312.) In Librum Tertium posterioris partis Descriptionis universæ naturæ Jacobi Carpentarij Scholia. — (Rozd: XV. na końcu: „Finis Libri Tertij anno Dni 1617. die 1. Februarij." —)

p. 313 — 362.) In Librum IV posterioris partis Descriptionis Universæ naturæ Jac. Carp. Commentarius. — (Rozd: XV. — p. 357. przy końcu tej księgi: „Ipsi authori omnis gratia

gratia Christo ac Coronum Regine
B. V. Marie sit laus et gloria in
æternum." — Zboku na marg: „Anno
Domini 1617. die 18 martij. — od tej
strony (357.) do końca: Totius doctri-
ne posterioris partis descriptionis
vniuersæ naturæ finis. — Index.)
(na końcu tegoż: „Finis rerum et Quæ
stionum quæ in his 4 Lib. descript.
vniuersæ naturæ continentur." —)
Za wsie cała część Kommentarza odpo-
wiada całej następującej w wymienio-
nym Rękop: † do L. III. mego opisu
dokąd odesłam. —)

† między f. 274 — 391.

Rękopism z Zamiany za Dubat N. 9 in 4°
Druck. 67.

237

(Rękop. należał do Biblioteki Konwentu Lwowskiego (ni? może Karmelitów.) 06. na stępny który uniósł zasnuć pomiędzy wiersz opatrzono.—

809. (6. tyt.)
Scripta physica, philosophica
& medica Jacobi Carpentarij
(1608 – 1609) f. 1 — 497.

(Rękopism dobrej Ręki – charakter wyróżnienia cytelney od karty 483. do końca foliá przez zgubienie bardzo niekodzone – co czyni ostatnie pismo defektowe – oprawa w pargamin stary – [illegible] zmiana [illegible] jakiegoś zawiera karty pięknie pisma.

I.

f. 1 — 7½) Descriptionis universa naturæ. Liber primus in quo agitur de communibus principijs rerum naturalium & harum affectionibus (ex Aristotelis Physicorum. Autore Jacobo Carpentario.† (na końcu: finitus 19. augusti.) ta księga na Rozdziałów XII. —

8 — 13.) Descriptionis universa naturæ Liber secundus. In quo ratio quinque simplicium corporum, Cæli, Ignis, aeris, aquæ, Terræ explicatur. Ex Aristotelis libro de cælo, duobus de ortu, & interitu & libro de mundo ad Alexandrum. Autore Jacobo Carpentario (Rozdz. w X.) —

13½ — 26.) Descriptionis universa naturæ Liber tertius. In quo explicatur mixtorum imperfectorum

† fo 1. pomiędzy kartą białą a tytułową tej części rękopismu autorka wpisała te słowa: „Ao Reparatæ salutis 1608 d. 1. Junii Zamoscensi prælegente doctissimo viro Dom. Joanne Becicovio philo & medicinæ doctore —" słowa te dowodzą iż to bibsy thesypta złożyły Tomaszowi Zamojskiemu Bierkowski dzieło to Karpantiera wydawał. — (06. przy końcu o Karpan. ks.)

imperfectorum ex aristotelis Libr. Meteororum Auctore Jacobo Carpentario. (Rozdziałów XVI.) —*)

f. 26 — 33.) Descriptionis Universa natura. Liber Quartus in quo agitur de anima et rerum animatarum variis affectionibus. Ex aristotelis Libris de anima - auctore Jacobo Carpentario. (Rozdział XIII.) —

II.

f. 36 — 95.) Questiones quibus universa philosophia naturalis Ratio explicatur, quam aristoteles conscripsit et Jacobus Carpentarius in compendium redegit. (na karcie poprzed: 35 t ten sam charakter. anno 1608. 1. Junij.) noty te czyli Kwestye zebrane są w XII Rozdziałach)

f. 96 — 155.) In Librum secundum Carpentarij de natura Nota seu Questiones (zawarte w Rozdziałach X.) —

f. 155 — 228.) In Librum tertium Nota. (zawarte Kwestye w Rozdz: XV.) —

f. 228 — 273.) In Librum Quartum Carpentarij de Natura nota. (Kwestye zawarte w XIII. rozdziałach.) †

f. 274 — 296.) Questiones in philosophia naturalis a Carpentario collecta partem posteriorem. (2 Rozdz. w 1ej Księdze składają)

*) w wyd: parysk. Rozdz. XII. Tytuł cały taki: Universe naturalis rei descriptio ex aristotele per Jacobum Carpentarium in quatuor libros distincta, ac variis in locis castigata. ab ipso authore postremo recognita. (w tym miej: w owalu znak sztychowany księgarza) miej: parisiis ex offi: Gabrielis Buon ni clauso Brunello sub signo D. Claudij. 1560. Ex privilegio regis d. natus. 4° Kart po wstępie XIV. liczbowych 324 Zgadza się z wydanie to zniniejszym Bibl. krom kilku niektórych mało znaczących. — U nas wyszło w 8ce znakach. Tytułem: Descriptio universa natura ex aristotele prior pars. In quatuor libros distincta. per Jacobum Carpentarium claromontanum Bellovacum. (znak Drukar. Scarfenb.) pod rem: Cum gratia et privile: S. R. M. Cracovia in officina Stanislai Scarfenbergij anno Domini 1576. 8° — po drugiej stronie tyt: In arma Illus: ac Rever: D. D. Francisci Crassinij Epi. Cracov. (Herb tegoż małżeństwo worzyt a pod nim 8 wierszy łacin: 2 literami. I. V. dalej na drugiej str: Reverendissimo D. D. Francisco Crassino Epi Cracov: patrono studiorum benignissimo. Kart nieli. 10. na tej: Ex collegio Minori XIV. Cal. Quint. 1576. (rym.) podp: Joannes Vielogorscius. po K. II. tem w drzeworycie motto Glycerona z figurą stopia nisty arystotelesa wykładającego tekst. na końcu: „ finis I partis. anno D. 1609 6 Junij — Sequitur Pars posterior. „ —

III

Reszta dzieła kart nieli. 44. sign: A do L iiij. Zgadza się to wydanie z paryskim powyższym. Bibl: zaś bardziej co do niektórych opuszczeń z wydaniem Krakow. które z tą uwagą że ta księga dla akademików była wydana —

1) ponadam Broszury Statium Tytułem: Quæstiones ex physiologia partis posterioris descriptæ Universæ Naturæ Jacobi Carpentarii. na Academia za nowemi pro renovatione Studiorum A. 1617 do disputandum proponta a Stanisłao Rosnyńskim artium Philosophiæ Baccalaureo insigne Japano Solicio phil. et med. Doctore profess. ordinario d. 18 maij Zamosciis. In Typogr. Academiæ, excudebat Christophorus Wolbramensis. A. D. 1617. in 4. Kart: mil: 15. — po drugiej stronie tytułu Drzew. Herbu Nałęcz Mikołaja Kisielskiego i wiersz pod nim 6. Facit: przez ucznia rzeczonej Drzewa Zamoyskiego zrobiony wypis. Dalej: f° A2. Dedykacya Ks. Rosnyńskiego Kisielinum Druckarnia Jmpressorowi Zamoyskiemu officinæ Chersuskiej decanp. datta Zamosciis Kalend. Maij A. D. 1617. po tej: Ode Tricol Tetrastichi. ad præsid 4 wier: Fac: strof 17. — pisar Stan: Rosnyński. następuje Quæstiones (IV.) z Konkluzyami i Korolariami. po których (f. ultimo) ad præsidem (tolcium) wier. Fac. 17. z podpisem autoris cælestinus Hispanus de perpiniano. Studiosus academ: Pisk. Opol. powiada to samo ten trzecf. Kuzi na Końcu Kart 3 wie: Exempl. pod Nro 14392. — Stanisław Rosnyński wydał jiem. 1.) ΕΠΟΣ Funebre Gli. 2 maj. Do. D. Joanni Zamoyski Castellano Chersonensi, Custodi Ziniam Regni polonia, &. a Stanisłao Rosnyński artium. Zamosciis. In Typogr. Academiæ, a. D. 1619. (Ost: Opol. 14391.) 4° str. mil: 6. — po drugiej str. tytułu Dedykuje wiersz swój Kapitule Kolleg: Zamoyskiej na Końcu drzeworyt Druckarni Zamoyskiej. (Rycerz cwałujący na Koniu z drzewa) wier: wszyst: 294. sign: A — B2. — 2) Dedykacya Stanisława Rosnyńskiego o nazwisku audorowney którado warszawy wdzie J. Lucyi przyszłego Roku 1631 przysłał Korzany zaporowy idący niedaleko Białocerkwie, usłyszeli wiedney górze trzech y wołanie, którym strwożeni, przystąpili bliżko nieśmieli, aż ij znuż niektórzy odważniejszy, podczrli pod górę, która ij natychmiast rozkazała zwiey strumień Krwie swoią wypijać i kulnienaco wypadło. Na dowod tego przysłano ich do warszawy jedna Kula

2) Rozdział XIII. po stronach f. 294) „ Finis Libri phys. de plantis „ od f. 294 — 296. Tablica czyli Summa znaczeniem: Typus Doctrinæ de plantis. „ —

297 — 336.) Quæstiones in Librum secundum posterioris partis Descriptionis universæ naturæ Jacobi Carpentarij. (Wkłada ij z Rozdziału XVIII. — f. 335/2: „ Finis Libri 2di posterioris partis descriptionis universæ naturæ Jacobi Carpentarij. „ — f. 336: Typus eorum quæ de historia animalium docentur. —

336/2 — 356/2.) Quæstiones in Librum Tertium posterioris partis Descriptionis universæ naturæ Jacobi Carpentarij (w Rozdz. XV. f. 356: „ Finis Libri 3ii posterioris partis

356/2 — 391.) Quæstiones in Librum Quartum Descriptionis universæ naturæ posterioris partis Jacobi Carpentarij (Rozd: XV.) na Końcu: „ Finis universæ Descriptionis naturæ Jacobi Carpentarij Impressus est die 23 Decembris anno a partu virg. 1609. „ —

1)

IV

393 — 497.) Nota in artem parvam Galeni (Sentencye z Pismie wzodku które typ) tem samem charakterem: nie A. P. Joannis Versio artis a Philosophiæ Magistri Medicinæ Doctore Canonico Zamosc. Zamosciis anno 1608 Mense Junio. — (Wkłada ij z Kuzy 2ej. Razem Rozdz. 100.

Skrypt

ta [illegible] także przypisać należy Jakóbowi Karpantiemu — [illegible] bodaj nigdzie wyraźnie nie widziemy zapisanego jako onego autora — uwagi godzien o na Kar. 461. wzięte [illegible] tą samą rękę zapisanem jest wszystko od Rozdz. XXVI do końca: „Continuata in palatio Zamoscensi ab Excell.mo D. Joanne Zamoscio“ co dowodzi że ta ars parva wykładana była przez studyosy a nie samowicie Kantyuncowskie przez Jana Zamoyskiego którego X Kazimierski nieżyjącego nie [illegible] (Koniec rękopisu: „finis Operis — soli Deo sit gloria“

Karpantie Jakób (po łacinie Carpentier albo Charpentier — był doktorem medycyny i profesorem filozofii w uniwersytecie paryskim żył w połowie XVI wieku — Jöcher Gel. Lex. (I p 1089.) pod nazw: Carpentarius pedantem miernego filozofa, a nieprzyjacielem piękna Ramusa który mu przeszkadzał wejścia do uniwersytetu paryskiego na profesora matematyki zato r. 1572 starał go w rzeczy paryskiej zamordować. pisma jego wyliczone l.c. mówiąc między innemi że pisał: Commentarium in Aristotelis libros XIV. de secretiori parte sapientiae dziwne co był może najwyższe dzieło — o notach czyli komentowaniu jego Galicia nic nie wiemy równie jak i o reszcie reszcie jego

Kula zkleciowaty jakiejś materyi spiekłej smole podobnej zapachu nieprzyjemnego a za uderzeniem żelaza iskry sypiącej. Wydanie w Drukarni Jana Rossowskiego. Kwola Gm. Typographia Ros. 1632. (4° Kart. mss. 8. nov. A1–B IIII). Druk gocki: Broszurka ta pięknawa bardzo warsztatowy iż autor zajmował ich naukami przyrodzonemi a dedykował ją wzięs: Sac nakaźnemu Patri tak po 2ię tytułu całego jak wyżej podałem: Illustri nomini ac singulari patrocinio / Mci Dnis Stephani Bonaventura Gryzbowski Varsav. Kazimierec. Capitaneis magni literarum literarumque / tractatium Fautori et patrono / Dominis colendissimis / Mr. Stanislaus Rossowski Discipulus hunc / partim ex ma partim ex veterum sententia formatum / de prodigio quod in palatio nasto Kioviensi accidit / in ma ejus Dominium obser/vantiae debita mu munuscultum / Zamuscus / D. D. D. — polskiego wcale bardzo dobra — Fo ciekawe uwagi godna że autor zapowiada wydanie domowe (skorzystanie) które dopiero wyszło z druku (i / wiedzami) polskiej ręki (Bibl. Jag. 82. vers.) (N. 14390.)

Excerpta noty czyli objaśnienia Kwestyje rozmaitych z filozofii filozofii; i medycyny [illegible] arystotelesowych nie dowodzą [illegible] dantycznem, owszem postęp nauki tych a zwłaszcza talent krytyczny pism arystotelesa, które nie przyjęto i wykładano nietylko w Akademii zamojskiej ale [illegible] ich zdaje się zmarłego Zamojskiego którego nauczycielami byli Jan Tursyn i Jan Chrzanowski. Pierwszy zaś w Akademii Krakowskiej jak dowodzi wydanie powyżej wspomniane — jeśli się nie mylę z pobytu jego Zamojskiego przywiózł a jego Akademickiego do wydania publicznego przyjęte i wchwalone przedsięwzięcie

ad MM. Bib. Ossol. Ciekawy z Stanisława Rozpuskiego Dworzanin N. 9. (2 vers. 67.) (Discurs o nowinie cudowney r. 1632. w Warszawie in 4° wydanéy.) IV / 9 Lek.

(f. B 2. verso) ___ gustaw jeden jest który nas y prowincyi Inflantow tego morzem nęga: tu Neptunus jest boki panem morza Szwedzkiego pisze: ten zaraz rozrywaiąc nasz Rzpospolitą nowym powstaniem które imieniem iego z Rygi do Kozaków Zaporowskich odprawowali dwa posłowie Kapitan y Chorąży z listem Jakoba Benefelego który na Rydze siedzi. w tym liście naprzod Kozaki Szwaki nazywaią iż Szlachetnemi i wolnemi rozmierzami, mężami dzielnemi, Borysthenu i morza czarnego panami a co największa jest Religii Chrześciańskiej Greckiej i starożytnej gorącemi obrońcami. potym oznajmuie im zadawno sobie pan iego ko jest Gustaw zymysł tego aby im był przyiaźni i życzliwoś swoią królewską ofiarował skłonności chęci swéy ich poniekąd oświadczył, lecz dla przeszkod pewnych do tego przyść niemógł. pisze zaś że teraz pan iego za uprzątnieniem przeszkod zadaie się przyiaźnią swoią przeciwko nim owoc, ich poniekąd i do Traktatu Konfederacyi gwałtu przy zachowaniu wolności ich, na stanie i kondycyi ich na prawa i na wyznawanie Religii zmiwoli Katolickiej. Rozmaicie ich w tym liście na stronę swoią pociąga i wabnemi namowami odrywa do Kwietnia: co gdyby niewzy poniżał tego niemogł: pisze do nich aby z pośrodka siebie pewnych osób wybrali i do niego z plenipotencyą na odebranie upominków i traktowanie o tey okazyey, ktora ich im bardzo potrzebna podaci zmieba i na uczynienie Konfederacyey przysłali . . . . .

(f. B 4 verso na samym końcu:) . . . . . zgody przestrzegał: nigdy państwa a gubi. snadnie

pojedynkiem

pojedynkiem stracy samai, snopkiem trudno. Osobliwi zabiegai temu trzeba, aby nie tylko Gustaw (o co uż jiż kumi) ale i kto inny od zamiaru stulei za nagrody nie chciał nas rozrywcai. Czemu zabiezeć kto niechce — niemoże. ——

Bibliot. Zamoy. N. 10.

ni 41. maj.

803. Brevilogus Vocabularius
Ex latino in polonicum Trans
versus die 26 novembris
Anno Dni 1573.
f. 1 — 462.

(Tytuł ten na 1ej Karcie u góry - pod któ-
rym zaraz: słownik we dwie Kolumny
pismo wyraźne wpółczesnej ręki jednej
ale bardzo niestarannie - Litera inicyalna
Każdego słowa inkaustem blado czerwonym
przy czarnej dodawana - równie wiele słów
łacińskich i polskich takimże inkaustem
czerwonym. Oprawa współczesna deski
w skórkę ornatus wyciskami czarnemi
i trobigatorskiemi. — Klamerki mosiężne
oderwane.) —

† dziś wzmiankowane pisarzowi

Rękopism ten piśmiennych słownik wielkiej
wartości - prócz wielu macierzystrowego
wielu złotego, zasługuje i pisownia na
wzgląd — niema tu całych okazów ani wy-
razów — ale jedno a najwięcej dwa słowa.
z Tytułu wyraźnie jak to przekład słowni-
ka jakiegoś łacińskiego. Ręki byłby nigdzie
nigdzie nigdzie nie mogę. w Katalogu Mss.
bibl: akad. Krakowsk bardzo dużo znajdu-
ję pod słowami Dictionarium, Vocabularius
&c. takich słowników niewiadomych pisa-
rzy. —

Rękop. Zamiany. N. 14.

in 4.

806. Wappenbuch von Georg Lueccio

Stadtschreiber der Reichsstadt Nürnberg mit Titeln geistlichen weltlichen, bürgerlichen, ungerischen adelichen und peinlichen Standes. (1609 – 1623.)

f. 1 — 197.

(Tytuł na 1ej karcie poniżej podany. Rękopism w którym przy wpisanych imionach i nazwiskach, obok wyciągów z pism: co i innych autorów podpisujący maluchcili kazali domalowywać herby swoje dosć staranie farbami, złotem i srebrem. Wpisy te są greckie, łacińskie i włoskie. – Oprawa współczesna w pergamin biały z odciskami introligatorskiemi – brzegi złocone. Większa część kart białych. Karta 96. wydarta. Zapełnione karty 15. 20. 21. 22. 22½. 24. 25. 27. 50. 57. 59. 60. 79. 85½. 86. 87. 89½. 91. 94. 97. 98. 108. 116. 136. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 146½. 147. 148. 154. 156. 168. 169. 170. 176. 182. 183. 184. 185. 194. 196½. 197. 197½. (Liczby podkreślone znaczą karty na których herby kolorowane.)

Jerzy

Jerzy Zwecyusz niemiec rodził się w Norymberdze r. 1561. ; był profesorem Etyki czyli Nauki obyczajowej oraz języka greckiego w Akademii altdorfskiej — musiał być zacny i miły towarzysz kiedy mu na wychowanie do domu (jak się zdaje) oddawano młodzież znakomitszą stanu, która odjeżdzając do domów, wpisywała się w pamiątkowe książki swoje, zwała go, doctissimum, humanissimum, amantissimum, gratissimum, inter philosophos primarium, fautor et praeceptor optimus, et tam eruditus suscipiendus &c. &c. sam pisał mało. (o nim patrzyć w Jöch: Gel. Lex.) umarł r. 1628. —

Polacy, Litwini; gdańszczanie te zapisami są:

1. (22/2.) A. 1610. Martinus Rey de Nagłowice &c. in Oxa. —
2. — 59.) — 1609. Christoph: Kiet-owski. (more o nim Nies: II. 507.)
3. — 60.) — 1609. Stephanus a Woyarzowa Woyarowski. — (Ob. na końcu pod 13.)
4. — 89/2.) — 1613. Johannes Romboll Eques Lithuanus. —
5. — 142.) — 1609. Christop: a Pawłowice

wowicz Pawłowski. (może o nim
Nies. 9. III. s. 567.)

6. f. 143.) a. 1610. Mstislaus Pazgowkia
Rozice. —

7. f. 144.) – 1611. adalbertus Barthol.
Szrucki Eques polonus. —

8. f. 170.) – 1613. Paulus Demitrovitius
Lithuanus. —

9. f. 184.) – 1617. Hermanus Tedering
Dantiscanus. —

10. f. 185.) – eod. Christianus Lopuis
Dantiscanus. —

11. f. 196½.) – 1610. Joannes Za-
borowski. —

12. f. 197.) – 1610. adamus Plancus
gsi Dni martini Rey de Nagło-
wice tum temporis Ephorus. (V. pod l. 1.)

13 f. 197½.) s. a° (1609.) Michael
Gitichius Venetianus filij gsi
viri Dni Johannis a Woyna-
rowa Woynarowski equitis po-
loni Ephorus. (V. pod l. 2.)

Rękopisma tego tomu
rozpoznałem wciągu lat
1841 do 1849 — wodnowie.
Aleksander Batowski

Rękop. 2 Zamiany za Dublet. N. 15. in 4° min.

greckо - ormiańskі (mowy
cytowy oddany - później go opisz

REWERS

na niżéj wymienione dzieł , które z biblioteki Zakładu Ossolińskich pożyczyłem:

	Nazwisko autora i tytuł dzieła.	Miejsce i rok druku, drukarz.	Format, oprawa.	Ilość tomów, stronic, rycin, map, lub tablic.	Numer Inwentarza.
1.	Jacobi Carpentarii Decan ptio Universa natura &c.	parisiis 1560 Gabr. Buon	4° broz.	1.	2019.
2.	Ejusd: descrip: Universa natura &c.	Cracovie 1576.	8 Bron	1.	2020.
3.	Hamilai Rorzyńskiego: Quaestiones &c. ex acad: Zamoc:	Zamosci 1617.	4 Br. szt.	1.	14,392.
4.	Ejusd: Epos Funebre Joannis zamoyski &c.	Zamosci 1619.	4 Br. szt.	1.	14391.
5.	Ham: Rorzyńskiego Discurs o nowinie cudownéj &c.	warszawa 1632.	4 br. szt.	1.	14390.

i najdaléj do 1° stycznia 1851 R.u Zakładowi nau . im. Ossolińskich nieuszkodzone zwrócić obowiązuję się.

We Lwowie, dnia 13 grud. 1850. Aleksander Batowski

14

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1
62-002 Suchy Las
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.
Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.